פִּיטֶר מַתֶּאוּס

מִיכָאֵל מִינֶוִיט

הוצאת „סיני" תל-אביב

מ. הרוין

פֶּטֶר מַתֵּאוּס

מִיכָאֵל מִינֶוִיט

סֵפֶר הַרְפַּתְקָאוֹת מְבֻדָּם לַנֹּעַר
עִם 5 רְשׁוּמֵי עֵט מֵאֵת פְּרִיץ אַיְכֶנְבֶּרְג

תִּרְגֵּם לְעִבְרִית ד"ר יַעֲקֹב מִיטֶלְמַן

הוצאת „סיני" תל-אביב

„אַבָּא!" צָעַק מִיכָאֵל (עמ' 99)

סֵפֶר הַרְפַּתְקָאוֹת מְבֻדָּח לְנֹעַר

עִם 5 רִשּׁוּמֵי עֵט מֵאֵת פְּרִיץ אַיְכֶנְבֶּרְג

תִּרְגֵּם לְעִבְרִית ד"ר יַעֲקֹב מִיטֶלְמַן

כל הזכויות שמורות
להוצאת ספרים „סיני"
תל-אביב (ישראל)
Copyright
by "SINAI" Publishing
Printed in Israel
Tel-Aviv
נדפס בדפוס „עתיד" ת"א

תֹּכֶן עִנְיָנִים

הֵיכָן הַנַּעַר? — הִנֵּה הוּא!

מַר מִינֶוִיט יָשַׁב בְּחַדְרוֹ שֶׁבַּמָּלוֹן וְקָרָא מִכְתָּב שֶׁהִגִּיעַ זֶה עַתָּה בַּדֹּאַר. כְּשֶׁסִּיֵּם אֶת קְרִיאָתוֹ, הִנִּיחַ אוֹתוֹ לְפָנָיו עַל הַשֻּׁלְחָן וְשָׁקַל בְּדַעְתּוֹ. אַחַר־כָּךְ קָם וּפָתַח אֶת הַדֶּלֶת לַחֶדֶר הַסָּמוּךְ.

„מִיכָאֵל!" קָרָא, „מִיכָאֵל!"

אֵין תְּשׁוּבָה.

„הֵיכָן הַנַּעַר?" רָטַן מַר מִינֶוִיט וְהֵצִיץ לַמִּסְדְּרוֹן.

בַּמִּסְדְּרוֹן עָבַר בְּרֶגַע זֶה הַמֶּלְצַר אוֹגוּסְט וּבְיָדוֹ טַס מָלֵא מַאֲכָלִים לַאֲרוּחַת־הַבֹּקֶר.

„הֲרָאִיתָ אֶת בְּנִי?" שָׁאַל מַר מִינֶוִיט.

אוֹגוּסְט עָמַד תַּחְתָּיו, נָכוֹן לְשָׁרֵת הַמָּקוֹם, וְעָנָה בְּנִיד־רֹאשׁ:

„לְדַאֲבוֹנִי — לֹא."

„כַּאֲשֶׁר תִּרְאֶה אוֹתוֹ, תּוֹדִיעַ לוֹ בְּבַקָּשָׁה, כִּי יִגַּשׁ אֵלַי מִיָּד", אָמַר מַר מִינֶוִיט וְחָזַר לְחַדְרוֹ.

„כֵּן, אֲדוֹנִי!" עָנָה אוֹגוּסְט וְהִמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ.

בִּקְצֵה הַמִּסְדְּרוֹן הָיְתָה דֶּלֶת קְפִיצִית. בּוֹ בָּרֶגַע כְּשֶׁהוֹשִׁיט אוֹגוּסְט אֶת יָדוֹ לִפְתֹּחַ אֶת הַדֶּלֶת, נִפְתְּחָה זוֹ בְּחָזְקָה וְנִתְּנָה מֵעֵבֶר לְנַעַר בֶּן 10 שָׁנִים.

„הוֹפְּלָה!" אָמַר הַנַּעַר וְנִרְתַּע הַצִּדָּה.

„אוֹי וַאֲבוֹי!" אָמַר אוֹגוּסְט.

שְׁתֵּי הַקְּרִיאוֹת נִפְלְטוּ מִפִּיהֶם בְּבַת אַחַת כִּמְעַט.

נִשְׁמַע קוֹל חֲבָטָה חָזָק, מְלֻוֶּה קִשְׁקוּשׁ וְצִלְצוּל מְכֹעָר – אוֹגוּסְט עָשָׂה הֲמוֹן תְּנוּעוֹת רְצוּפוֹת וְנֶחְפָּזוֹת, וּלְבַסּוֹף יָשַׁב עַל הָרִצְפָּה. תּוֹךְ כְּדֵי כָּךְ נִשְׁמַע קוֹל שִׁקְשׁוּק מְשֻׁנֶּה.

„...לְאַבָּא!" הִסְפִּיק עוֹד לִפְלֹט מִפִּיו, נֶאֱמָן לַפְּקֻדָּה, וְהִצְבִּיעַ בַּאֲגוּדָלוֹ לַאֲחוֹרָיו. לְאַחַר מִכֵּן נֶאֱלַם בַּאֲנָחָה עֲמֻקָּה וְנִשְׁאַר יָשׁוּב בִּמְקוֹמוֹ כְּאֶבֶן שֶׁאֵין לָהּ הוֹפְכִים.

דּוּמִיַּת־מָוֶת.

אַךְ כְּבָר כַּעֲבֹר שְׁנִיָּה אַחַת פָּתַח מַר מִינֶוִּיט, רַב־חֲשָׁשׁוֹת, אֶת דֶּלֶת חַדְרוֹ בְּחָזְקָה וְהִסְתָּעֵר לַמִּסְדְּרוֹן.

„אֲהָהּ!" אָמַר בְּהִגָּלוֹת הַחֻרְבָּן לְעֵינָיו. „כַּמּוּבָן, בְּנִי!" הוּא חָשׁ לִמְקוֹם הַמַּעֲשֶׂה וְהֵטִיל מַבָּט מְאַיֵּם בַּנַּעַר הַנִּשְׁעָן אֶל הַקִּיר בְּתַדְהֵמַת־אֵימִים. „מִיכָאֵל! מַה חוֹלַלְתָּ שׁוּב?!"

מְדֻכָּא נָשָׂא הַנַּעַר אֶת עֵינָיו אֶל אָבִיו.

„אֲנִי – אֵינֶנִּי אָשֵׁם," גִּמְגֵּם נִרְגָּשׁ; „אֲנִי – אֲנִי – הַדֶּלֶת – הוֹ – הוֹ –"

הוּא נָשַׁם בִּכְבֵדוּת.

„וּבְכֵן?" שָׁאַל אָדוֹן מִינֶוִּיט בְּקִמּוּט מֵצַח.

אֲבָל מִיכָאֵל הֵנִיעַ אֶת יָדוֹ בִּתְנוּעָה נוֹאֶשֶׁת וְנִשְׁתַּתֵּק.

בְּנִעְנוּעַ־רֹאשׁ הִשְׁתּוֹחַח מַר מִינֶוִּיט עַל הַמֶּלְצַר.

אוֹגוּסְט הָיָה רוֹבֵץ בְּפָנִים נִדְהָמוֹת בְּתוֹךְ אֲגַם שֶׁהָיָה מֻרְכָּב בְּעִקָּר מִקָּפֶה, תֵּה וְחָלָב בְּתוֹסֶפֶת קְצָת דְּבַשׁ נוֹזֵל. עַל

קָדְקֳדוֹ נָחָה גַּבְשׁוּשִׁית שֶׁל קְרִישׁ־תּוּת־שָׂדֶה, עַל מִקְטַרְנוֹ נוֹצְצוּ כַּמָּה כַּדּוּרֵי חֶמְאָה מְעוּכִים, וּבְקִדְמַת כֻּתָּנְתּוֹ הַנֻּקְשָׁה הִתְיַשְּׁבוּ שְׁנֵי סַרְדִּינֵי־שֶׁמֶן, סַלְקָנִית אַחַת וַחֲצִי בֵּיצָה. הַמַּרְאֶה הָיָה צִיּוּרִי בְּהֶחְלֵט; אַךְ אֲרוּחַת־הַבֹּקֶר כֻּלָּהּ לֹא צָלְחָה עוֹד לְשִׁמּוּשׁ.

„הַאִם נִפְצַעְתָּ?" שָׁאַל מַר מִינֶוְיט בִּדְאָגָה.

אוֹגוּסְט הֵנִיעַ עָצֵב אֶת רֹאשׁוֹ.

תּוֹךְ כְּדֵי כָךְ הִתְחִיל קְרִישׁ־תּוּת־הַשָּׂדֶה גּוֹלֵשׁ מֵרֹאשׁוֹ וְנֶעְלַם לְתוֹךְ צַוָּארוֹנוֹ, בְּהַשְׁאִירוֹ עֲקֵבוֹת אֲדֻמִּים.

וְעִזּוּעַ עָבַר בְּכָל גּוּפוֹ שֶׁל אוֹגוּסְט.

מַר מִינֶוְיט נָשַׁךְ בִּשְׂפָתָיו וְהִשְׁתָּעֵל. „אֲנִי מִצְטַעֵר", אָמַר בְּחִפָּזוֹן. „אֲבָל בְּוַדַּאי לֹא עָשָׂה זֹאת בְּכַוָּנָה. אֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת הַנֶּזֶק".

אוֹגוּסְט הִסְתַּכֵּל בּוֹ אֲסִיר־תּוֹדָה.

„חָמֵשׁ מָנוֹת אֲרוּחַת־בֹּקֶר", רָטַן בְּקוֹל עָמוּם, „וְהַכֵּלִים!"

„כַּמּוּבָן. נָא לִרְשֹׁם אֶת הַכֹּל עַל חֶשְׁבּוֹנִי", אָמַר מַר מִינֶוְיט.

„וְהַמִּכְנָסַיִם?" שָׁאַל אוֹגוּסְט.

„מִכְנָסַיִם? — מַה לַּמִּכְנָסַיִם?"

אוֹגוּסְט קָם, וְנִתְבָּרֵר כִּי יָשַׁב עַל קְעָרָה מְלֵאָה בֵּיצִיָּה וּבָשָׂר מְעֻשָּׁן.

מֵחֲמַת כָּךְ כִּסּוּ פָּנָיו שֶׁל מַר מִינֶוְיט אֹדֶם עָמֹק וְנֶאֱלַץ לְהִשְׁתַּעֵל שִׁעוּל כָּבֵד.

רַק כַּעֲבֹר זְמַן מְמֻשָּׁךְ חָזְרָה אֵלָיו נְשִׁימָתוֹ עַד שֶׁמְּסֻגָּל הָיָה לוֹמַר:

„גַּם אֶת זֶה תּוֹסִיף לְחֶשְׁבּוֹנִי!"

הוּא לָפַת בְּחָזְקָה בְּצַוָּארוֹנוֹ שֶׁל בְּנוֹ וְחָזַר אִתּוֹ בָּהוּל לַחֶדֶר.

בַּחֶדֶר, מֵאֲחוֹרֵי הַדֶּלֶת הַסְּגוּרָה, הִרְפָּה מִן הַנַּעַר וְנִגַּשׁ, קֹדֶם כֹּל, אֶל הַחַלּוֹן. שָׁם עָמַד זְמַן מְמֻשָּׁךְ וְהִשְׁקִיף הַחוּצָה בִּשְׁקִידָה, אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא נִרְאָה בָּרְחוֹב שׁוּם דָּבָר מְיֻחָד בְּמִינוֹ. כְּתֵפָיו זָעוּ. אַחַר־כָּךְ הִסְתּוֹבֵב לְעֵבֶר הַנַּעַר, כְּשֶׁפָּנָיו ד אֲדֻמִּים מְאֹד, וְאָמַר:

„וּבְכֵן — סְבוּרַנִי כִּי הַפַּעַם אֵינְךָ אָשֵׁם בֶּאֱמֶת".

„לֹא", אָמַר מִיכָאֵל בַּהֲקַלָּה רַבָּה בְּיוֹתֵר.

„אֲבָל" הִמְשִׁיךְ מַר מִינֶוִיט, „אֲנַחְנוּ גָּרִים כָּאן בְּבָּלוֹן, לֹא כֵן? וְעָלֶיךָ לְהִתְנַהֵג כְּהֹגֶן!"

מִיכָאֵל הֵנִיד רֹאשׁוֹ בִּזְרִיזוּת.

„וְלֹא כְּמוֹ אִנְדִּיאָנִי", הִמְשִׁיךְ מַר מִינֶוִיט.

„לֹא כְּמוֹ מַה?" שָׁאַל מִיכָאֵל בְּחִפָּזוֹן.

„לֹא כְּמוֹ אִנְדִּיאָנִי!"

מֶשֶׁךְ שְׁנִיָּה אַחַת הִסֵּס מִיכָאֵל. אַחַר־כָּךְ נִצֵּל בְּהִתְלַהֲבוּת אֶת הַהִזְדַּמְּנוּת לָתֵת לַשִּׂיחָה הָעֲגוּמָה הַזֹּאת מִפְנֶה עַלִּיז.

„הֵידָד — אִנְדִּיאָנִי!" קִרְקֵר וְתָפַס בִּזְרִיזוּת אֶת הַסַּרְגֵּל שֶׁהָיָה מֻנָּח עַל שֻׁלְחַן־הַכְּתִיבָה. „אֲנִי הַזְּאֵב הָאָדֹם וְאַתָּה חוּר־הַפָּנִים, לֹא כֵן?"

בִּן־רֶגַע הָיָה מַר מִינֶוִיט נָתוּן לְהַתְקָפָתוֹ שֶׁל לוֹחֵם צָעִיר מִשְׁתּוֹלֵל, הַמִּסְתָּעֵר עָלָיו בְּיִלְלַת־קְרָב צוֹרֶמֶת. בִּבְדִיחוּת הַדַּעַת קָרָא מַר מִינֶוִיט: „עֲצֹר!" אַךְ לְלֹא הוֹעִיל. בְּאֵין בְּרֵרָה נֶאֱלַץ לְהִתְגּוֹנֵן וּלְשַׁקֵּעַ בְּהִתְגּוֹנְנוּת אֶת כָּל עַצְמוּתוֹ.

זְמַן־מָה נִמְשַׁךְ הַמַּאֲבָק לְלֹא הַכְרָעָה לְאֵיזֶה צַד שֶׁהוּא. הַלּוֹחֵם הַצָּעִיר הִצְטַיֵּן בִּזְרִיזוּת גְּדוֹלָה וְהִשְׁתַּמֵּשׁ כְּמוֹ כֵן בְּתַחְבּוּלוֹת־קְרָב מְסֻיָּמוֹת שֶׁלֹּא בְּנָקֵל אֶפְשָׁר הָיָה לְהִתְגּוֹנֵן בִּפְנֵיהֶן. לְבַסּוֹף הִתְגּוֹלְלוּ שְׁנֵיהֶם עַל הַשָּׁטִיחַ, וּמַר מִינֶוִיט נִכְנַע לִירִיבוֹ.

„הַאִם לְקַרְקֵף אוֹתְךָ?" גָּנַח הַזְּאֵב הָאָדֹם וְהֶעֱמִיד עֵינַיִם צְמֵאוֹת־דָּם.

בְּאִיּוּם רִחֵף הַסַּרְגֵּל מֵעַל לְרֹאשׁוֹ שֶׁל הַמְנֻצָּח — — — אוּלָם חִוֵּר־הַפָּנִים בִּקֵּשׁ רַחֲמִים.

„עָלֵינוּ לְהִפָּרֵד!" אָמַר מַר מִינֶוִיט

„כָּךְ", אָמַר מַר מִינֶוִיט כַּאֲשֶׁר עָמְדוּ שׁוּב עַל רַגְלֵיהֶם. „כָּעֵת שֵׁב לְךָ! עָלַי לְשׂוֹחֵחַ אִתְּךָ".

הוּא הוֹשִׁיב אֶת הַנַּעַר עַל כִּסֵּא וְהִתְחִיל מְשׁוֹטֵט בַּחֶדֶר אָנֶה וָאָנָה.

„אֲנַחְנוּ – הְמְ – אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִפָּרֵד!"

„מַה?" שָׁאַל מִיכָאֵל נִדְהָם.

„כֵּן," לְפָחוֹת לִזְמַן־מָה", אָמַר מַר מִינֶוִיט וְלִטֵּף אֶת שַׂעֲרוֹתָיו הַחוּמוֹת שֶׁל הַנַּעַר בְּחִבָּה. „הֲרֵי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי

עָלַי לְהַרְוִיחַ כְּדֵי מִחְיָתֵנוּ, לֹא כֵן? וּבְכֵן נִזְדַּמְּנָה לִי מִשְׂרָה, וּבַשָּׁבוּעַ הַבָּא אֶסַּע לְרוֹטֶרְדָם".

„וְאֵינְךָ רוֹצֶה לָקַחַת אוֹתִי אִתְּךָ?" – עֵינֵי מִיכָאֵל עָמְדוּ גְּדוֹלוֹת, עֲגֻלּוֹת וּמַבִּיעוֹת תּוֹכֵחָה.

מַר מִינֶוִיט נֶאֱנַח בְּכֹבֶד מַבָּט זֶה. עָלָה בְּרוּחוֹ מַה קָּשֶׁה הוּא מַצָּבוֹ שֶׁל נַעַר חֲסַר אֵם.

אוּלָם אַחֲרֵי כֵן נִעְנַע אֶת רֹאשׁוֹ נִמְרָצוֹת.

„לֹא, אֵינֶנִּי יָכוֹל לָקַחַת אוֹתְךָ אִתִּי!" אָמַר. „לְךָ דְּרוּשָׁה הַשְׁגָּחָה קַפְּדָנִית, וְלֹא יִהְיֶה בְּאֶפְשָׁרוּתִי לְהַשְׁגִּיחַ עָלֶיךָ דַּי הַצֹּרֶךְ, וְאָז תַּעֲשֶׂה כַּנִּרְאֶה רַק שְׁטֻיּוֹת".

„לֹא נָכוֹן – אֵינֶנִּי רַע כָּל כָּךְ", רָטַן מִיכָאֵל נֶעְלָב כָּלְשֶׁהוּ.

„לְדִידִי זֶה מַסְפִּיק!" אָמַר מַר מִינֶוִיט בְּקוֹל יָבֵשׁ.

הַפְסָקָה.

„וְכַמָּה – וְכַמָּה זְמַן תִּשָּׁאֵר בְּרוֹטֶרְדָם?" שָׁאַל מִיכָאֵל אַחֲרֵי־כֵן.

„כֵּן", אָמַר מַר מִינֶוִיט בִּמְבוּכַת־מָה. זֶה אֵינוֹ בָּרוּר כָּל עִקָּר. אוּלַי לֹא לִזְמַן רַב.

„וְאַחֲרֵי־כֵן תָּשׁוּב?"

„לֹא, אַחֲרֵי־כֵן – אַחֲרֵי־כֵן – –"

מַר מִינֶוִיט פָּסַק פִּתְאֹם מִלְּדַבֵּר וְהִנִּיחַ אֶת יָדוֹ בְּחָזְקָה עַל כְּתֵפוֹ שֶׁל הַנַּעַר.

„אַחֲרֵי־כֵן אֶסַּע כַּנִּרְאֶה לְאוֹסְטְרַלְיָה!" הִתְפָּרֵץ.

„לְאוֹ–אוֹ–אוֹסְטְרַלְיָה???"

פִּיו שֶׁל מִיכָאֵל נִשְׁאַר פָּעוּר מִתּוֹךְ תַּדְהֵמָה.

„כֵּן, לְאוֹסְטְרַלְיָה!" הִגִּיד מַר מִינֶוִיט. „שֶׁהֲרֵי בְּרוֹטֶרְדָם נִמְצָא רַק סְנִיף שֶׁל הַפִּירְמָה שֶׁאֶצְלָהּ אֶעֱבֹד; וְאִלּוּ מֶרְכַּז הָעֲסָקִים הִנּוֹ בְּסִדְנֵי שֶׁבְּאוֹסְטְרַלְיָה. וְכַנִּרְאֶה אֶצְטָרֵךְ לַעֲבֹר לְשָׁם בְּאַחַד הַיָּמִים.

„לְסִידְנֵי?"

„כֵּן".

„וַאֲנִי, עָלַי לְהִשָּׁאֵר כָּאן?" שָׁאַל מִיכָאֵל בִּשְׂפָתַיִם רוֹעֲדוֹת.

„אֵין בְּרֵרָה", אָמַר מַר מִינֶוִיט.

שִׂפְתֵי מִיכָאֵל רָעֲדוּ אֲיֻמּוֹת.

„וּמָה – וּמָה – יִהְיֶה עָלַי?"

מַר מִינֶוִיט נָטַל מִכְתָּב מֵהַשֻּׁלְחָן וְהֵרִים אוֹתוֹ לְמוּל הַנַּעַר.

„כָּאן!" אָמַר. „בְּדִיּוּק זֶה עַתָּה הֻחְלַט הָעִנְיָן! אַתָּה תֵּלֵךְ לְאַפֶּלְדּוֹרְן אֶל בֵּית־סֵפֶר־הַיַּעַר שֶׁל מַר גְּרוּלִיךְ וְתָבוֹא בְּחֶבְרַת בְּנֵי גִילְךָ. שִׂים לֵב, הַמָּקוֹם יִמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ".

„אֲבָל – –"

„אֵין אֲבָל!" אָמַר מַר מִינֶוִיט. עָלֶיךָ לִהְיוֹת בַּר־דַּעַת! אִם תִּתְנַהֵג יָפֶה, אֶקְרָא לְךָ לָבוֹא אַחֲרַי בְּקָרוֹב".

„כְּלוּם – כְּלוּם לֹא אוּכַל מִיָּד –?" שָׁאַל מִיכָאֵל בְּגִמְגּוּם.

„לֹא!" אָמַר מַר מִינֶוִיט בְּקוֹל הֶחְלֵטִי. „מִיָּד – לֹא! – רַק אַחֲרֵי־כֵן!"

רוּחוֹ שֶׁל מִיכָאֵל נָפְלָה בְּקִרְבּוֹ. הוּא הִסְתַּכֵּל עָצֵב עַל בִּרְכָּיו הָעֵירֻמּוֹת שֶׁנּוּצְצוּ בְּכָל צִבְעֵי הַקֶּשֶׁת וַאֲשֶׁר, בְּשִׂים לֵב

גַּם לַסְּרִיטוֹת וְלַחֲבָּלוֹת שֶׁבְּעוֹרָן, הָיוּ דוֹמוֹת דִּמְיוֹן רַב לְמַפּוֹת גֵיאוֹגְרָפִיּוֹת צִבְעוֹנִיּוֹת.

אַחֲרֵי שֶׁהוּת־מָה הֵרִים הַנַּעַר שׁוּב אֶת רֹאשׁוֹ וְנָשָׂא אֶת עֵינָיו אֶל אָבִיו.

„הַאִם יֵשׁ הֶכְרֵחַ בַּדָּבָר?" שָׁאַל בַּעֲקַת־לֵב.

מַר מִינֶוִיט הֵנִיד רֹאשׁוֹ בִּרְצִינוּת.

„וּבְכֵן, טוֹב", נֶאֱנַח מִיכָאֵל וְהִתְעַשֵּׁת. הוּא נִסָּה לְחַיֵּךְ; אֲבָל לֹא הִצְלִיחַ לְהַעֲלוֹת אֶלָּא חִיּוּךְ עָלוּב מְאֹד, שֶׁעָלוּל הָיָה לְחַפּוֹת עַל דְּמָעוֹת מִסְפָּר.

„מִיכָאֵל! הֲרֵי לֹא תִבְכֶּה?" קָרָא מַר מִינֶוִיט. „מֵאֵימָתַי אַתָּה מִתְנַהֵג כְּמוֹ יַלְדָּה קְטַנָּה?"

הוּא דָּחַף אוֹתוֹ דְּחִיפַת עִדּוּד וְאָמַר בְּקוֹל תַּנְחוּמִים:

„רְאֵה, הֲרֵי אֵין זֶה אֶלָּא לִזְמַן מְסֻיָּם! בְּאַחַד הַיָּמִים אָבוֹא לָקַחַת אוֹתְךָ, וְאִם יִהְיֶה לָנוּ מַזָּל, נִסַּע – מַהֵר – לְאוֹסְטְרַלְיָה."

הוּא הוֹשִׁיט לוֹ אֶת יָדוֹ.

„וּבְכֵן? – תְּקִיעַת־כַּף!"

„טוֹב!" אָמַר מִיכָאֵל מְנֻחָם כָּלְשֶׁהוּ וְתָקַע כַּף לְאָבִיו.

„הֲיוֹדֵעַ אַתָּה". הוֹסִיף פִּתְאֹם בְּקוֹל עַרְמוּמִי. „אִם לֹא יִמְצָא הָעִנְיָן חֵן בְּעֵינַי, אֶבְרַח בִּפְשָׁטוּת".

„אַל תָּעֵז! צָחַק מַר מִינֶוִיט וְנִעְנַע אֶת אֶגְרוֹפוֹ בְּאִיּוּם. וְאוּלָם מִיכָאֵל הִזְדַּקֵּף בְּצוּרָה חֲגִיגִית וְשִׁכֵּל אֶת זְרוֹעוֹתָיו עַל חָזֵהוּ.

„הָאוּק! עַל דְּבָרָתִי!" אָמַר בְּקוֹל אֵימִים נוֹרָא וְהִבִּיט

בְּמַבָּט שֶׁל כָּבוֹד וְקַדְרוּת מֵעֵבֶר לְאָבִיו אֶל הַקֶּסֶת שֶׁעָמְדָה עַל הַשֻּׁלְחָן.

הַמְנַהֵל גְּרוּלִיךְ

בְּיוֹם רִאשׁוֹן בַּבֹּקֶר נָסְעוּ מַר מִינֶוִיט וּמִיכָאֵל לְאַפֶּלְדּוֹרְן. רוֹטֶטֶת וְנוֹשֶׁפֶת נָטְתָה מוֹנִיתָם מִן הַכְּבִישׁ הָרָאשִׁי לְדֶרֶךְ רְחָבָה וְנֶעֶצְרָה לִפְנֵי שַׁעַר־שְׂבָכָה שֶׁמֵּעָלָיו הִתְנוֹסְסָה בְּאוֹתִיּוֹת־זָהָב הַכְּתֹבֶת:

בֵּית־חִנּוּךְ גְּרוּלִיךְ לִנְעָרִים

בְּעוֹד שֶׁמַּר מִינֶוִיט מְשַׁלֵּם לַנֶּהָג, הִשְׁתָּרֵךְ מִיכָאֵל בִּזְהִירוּת אֶל הַשַּׁעַר וְהֵעִיף בַּעֲדוֹ מַבָּט סַקְרָנִי.

הוּא חָשׁ הַקַּלָּה רַבָּה. קֹדֶם לָכֵן רָאָה בְּרוּחוֹ אֶת הַמּוֹסָד כְּעֵין בֵּית־סֹהַר – חוֹמוֹת חֲשׂוּפוֹת אֲפֹרוֹת, וּבָהֶן חַלּוֹנוֹת צָרִים קְטַנִּים בַּעֲלֵי שִׁמָּשׁוֹת אֲטוּמוֹת. אַךְ לְהַפְתָּעָתוֹ רָאָה עַתָּה לְפָנָיו גַּן נָאֶה וּבוֹ בֵּית־לְבֵנִים בֶּן קוֹמוֹתַיִם – וִילָּה קְטַנָּה.

הוּא הִטָּה אֶת רֹאשׁוֹ וְהֶאֱזִין. אֵי־שָׁם בַּגַּן הִשְׁתּוֹלְלוּ נְעָרִים מִסְפָּר. אָמְנָם אִי אֶפְשָׁר הָיָה לִרְאוֹתָם; אַךְ צְרִיחוֹתֵיהֶם נִשְׁמְעוּ בְּרוּרוֹת. מִיכָאֵל הֶעֱרִיךְ בְּמֻמְחִיּוּת אֶת גֹּדֶל הָרַעַשׁ וְהִגִּיעַ לִידֵי מַסְקָנָה, כִּי שָׁם נִמְצָא הֲמוֹן נְעָרִים גָּדוֹל לְמַדַּי.

גַּם דָּבָר זֶה נִחֵם אוֹתוֹ בְּמִקְצָת.

„וּבְכֵן – ? מוֹצֵא חֵן בְּעֵינֶיךָ ?"

מַר מִינֶוִיט הִתְקַדֵּם בֵּינְתַיִם וְעָמַד לְיָדוֹ.

„אוֹ – דַּי טוֹב", עָנָה מִיכָאֵל בְּחֶסֶד.

אַחַר־כָּךְ נָשָׂא עֵינָיו אֶל אָבִיו מְהַרְהֵר.

„הֲסָבוּר אַתָּה כִּי מְחַיְּבִים כָּאן לְהָכִין שְׁעוּרִים רַבִּים?"

„זוֹהִי תִּקְוָתִי!" אָמַר מַר מִינֶוִיט וְנָטַל אוֹתוֹ בְּיָדוֹ.

מִיכָאֵל צִפָּה, כַּנִּרְאֶה, לִתְשׁוּבָה אַחֶרֶת; כִּי פָּנָיו נָפְלוּ בְּיוֹתֵר.

הֵם עָבְרוּ דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר.

„מְשֻׁנֶּה!" אָמַר מַר מִינֶוִיט וְהִסְתַּכֵּל סְבִיבוֹ. „אֵין לִרְאוֹת שׁוּם נֶפֶשׁ אָדָם.

„לֹא, אֵין שׁוּם נֶפֶשׁ אָדָם!" אָמַר מִיכָאֵל בְּקוֹל רְצִינִי.

„אַתָּה יוֹדֵעַ מַה, אַבָּא? נֵלֵךְ מִכָּאן וְנַחֲזֹר הַבַּיְתָה!"

וְאוּלָם מַר מִינֶוִיט הֶחֱזִיק בּוֹ בְּחָזְקָה.

וְהִנֵּה נִרְאָה בְּכָל זֹאת מִישֶׁהוּ.

בְּאַחַד הַשְּׁבִילִים הַמּוֹלִיכִים אֶל הַוִּילָה הוֹפִיעַ גֶּבֶר – גֶּבֶר גְּבַה־קוֹמָה וּרְחַב־גּוּף הַבּוֹלֵט לָעַיִן. בִּצְעָדִים אֲרֻכִּים מִהֵר לִקְרָאתָם וְהוֹשִׁיט אֲלֵיהֶם אֶת שְׁתֵּי יָדָיו. – וְאֵיזֶה יָדַיִם!

„סוֹף־סוֹף בָּאתֶם!" חִצְצֵר בְּקוֹל שֶׁרַעַם כְּקוֹל הַשּׁוֹפָר. „עוֹד בִּשְׁעוֹת הַבֹּקֶר חִכִּיתִי לָכֶם. שְׁמִי הוּא גְּרוּלִיךְ!"

„רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!" רָטַן מִיכָאֵל נִדְהָם.

מַר גְּרוּלִיךְ הָיָה עָטוּר זָקָן רָחָב כֵּהֶה שֶׁיָּרַד עַד חָזֵהוּ, וְגַבּוֹת עֵינָיו הָיוּ עָבוֹת וּתְפוּחוֹת כְּמוֹ תּוֹלָעִים. הוּא דָּמָה לְאָדָם הַיַּעַר הַקַּדְמוֹן – עָצוּם וְשָׂעִיר.

מִיכָאֵל הִתְבּוֹנֵן בּוֹ בְּחַשְׁדָּנוּת קִיצוֹנִית. רַק אַחֲרֵי שֶׁשָּׂם לֵב, כִּי מִתַּחַת לְגַבּוֹתָיו הַסְּבוּכוֹת נוֹצְצוֹת עֵינָיו שֶׁל מַר גְּרוּלִיךְ

בִּבְהִירוּת וִידִידוּת כָּלְשֶׁהִי, הִתְאוֹשֵׁשׁ בְּמִדַּת־מָה. וְאוּלָם הַיָּדַיִם נִרְאוּ בְּכָל אֹפֶן מְסֻכָּנוֹת. כְּעֵין כַּפּוֹת־מְשׁוֹטִים.

אַחַת מִן הַכַּפּוֹת הַלָּלוּ טָפְחָה עַתָּה עַל שִׁכְמוֹ בַּעֲדִינוּת מַפְתִּיעָה.

„בָּרוּךְ הַבָּא! שִׁמְךָ מִיכָאֵל, לֹא כֵן? אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתַּרְגִּישׁ בְּטוֹב אֶצְלֵנוּ."

„גַּם אֲנִי מְקַוֶּה זֹאת," אָמַר מִיכָאֵל בְּקִדָּה בַּיְשָׁנִית.

אַחַר־כָּךְ נָשַׁם נְשִׁימָה עֲמֻקָּה וְהוֹסִיף:

„אֲבָל אֲנִי לֹא אֶשָּׁאֵר פֹּה זְמַן רַב, כַּנִּרְאֶה".

„הֶא?" קָרָא מַר גְּרוּלִיךְ מֻפְתָּע וְהֵרִים אֶת גַּבּוֹתָיו.

„מִשּׁוּם — מִשּׁוּם שֶׁבִּרְצוֹנִי, הֲרֵי, לָלֶכֶת לְאוֹסְטְרַלְיָה."

„אָהּ, כָּךְ!" מַר גְּרוּלִיךְ צָחַק צְחוֹק רָם וּלְבָבִי. „עוֹד חָזוֹן לַמּוֹעֵד — לָזֶה יֵשׁ עוֹד זְמַן, לֹא כֵן?"

אַחַר כָּךְ הִרְצִין שׁוּב וְזָקַף אֶת אֶצְבָּעוֹ חֲגִיגִית.

כָּאן תִּמְצָא אֶת כָּל הַדָּרוּשׁ לְךָ לְנוֹחִיּוּתְךָ!" חִצְצֵר. „מָזוֹן וּמַשְׁקֶה, יְדִידִים וַחֲבֵרִים — וְכֵן מוֹרִים מְנֻסִּים שֶׁיּוֹרוּ לְךָ אֶת הַדֶּרֶךְ אֶל הַמַּדָּעִים. אֲנַחְנוּ רְצִינִים בַּעֲבוֹדָה וְעַלִּיזִים בַּמִּשְׂחָק. אַל תְּעַרְבֵּב אֶת שְׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְלֹא תִּהְיֶה לְךָ סִבָּה לְהִתְלוֹנֵן!"

הָאֶצְבַּע נִשְׁתַּפְּלָה.

מִיכָאֵל מָצָא שֶׁמַּר גְּרוּלִיךְ מִתְבַּטֵּא בְּצוּרָה חֲמוּרָה וּמְלִיצִית בְּמִקְצָת. אַךְ מִלְּבַד זֹאת אֵינוֹ נִרְאֶה רַע כָּל כָּךְ.

„כֵּן, אֲדוֹנִי הַמְנַהֵל", אָמַר בְּקוֹל רָם.

מַר גְרוּלִיךְ הֵנִיד אֶת רֹאשׁוֹ בִּשְׂבִיעַת רָצוֹן וּפָנָה לְמַר מִינֶוִיט. הוּא שִׁלֵּב אֶת זְרוֹעוֹ בִּזְרוֹעוֹ שֶׁל מַר מִינֶוִיט וְשׁוֹטֵט עִמּוֹ עַל פְּנֵי הַמִּדְשָׁאָה אָנֶה וָאָנָה, שָׁקוּעַ בְּשִׂיחָה רְצִינִית. וְהִנֵּה עָמַד וּפָנָה לְעֵבֶר מִיכָאֵל.

„הַלּוֹ, יְדִידִי הַיָּקָר! אָבִיךָ וַאֲנִי, יֵשׁ לָנוּ עוֹד לְשׂוֹחֵחַ עַל אֵי־אֵלּוּ דְבָרִים. אַתָּה יָכוֹל לְהֵעָלֵם".

„בְּבַקָּשָׁה — ?" שָׁאַל מִיכָאֵל.

מַר גְרוּלִיךְ נִפְנֵף בְּהַדְרַת־כָּבוֹד לְעֵבֶר הַגַּן.

„אֵי־שָׁם בַּמָּקוֹם הַהוּא תִּמְצָא אֶת חֲבֵרֶיךָ. הֲרֵי אַתָּה יָכוֹל לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹלוֹתֵיהֶם בְּרוּרוֹת. — הֵעָלֵם!"

מִיכָאֵל הִסֵּס עוֹד רֶגַע וּפָזַל מְפַקְפֵּק לְעֵבֶר אָבִיו. אַךְ הַלָּה הָיָה רַק מְחַיֵּךְ בִּשְׁתִיקָה.

„וּבְכֵן?" רָעַם קוֹלוֹ שֶׁל מַר גְרוּלִיךְ מֵחָדָשׁ. „לָמָּה עוֹדְךָ מְחַכֶּה? — חִישׁ, חִישׁ!"

מִיכָאֵל נֶחֱרַד בְּמִקְצָת.

אַחַר־כָּךְ פָּנָה לַאֲחוֹרָיו מְצַיֵּת וְהִתְרַחֵק לְאִטּוֹ.

רוּחוֹ לֹא הָיְתָה נוֹחָה עָלָיו בְּיוֹתֵר. וּבְכָל זֹאת — קָסַם לוֹ הַסִּכּוּי לִהְיוֹת בְּחֶבְרָתָם שֶׁל נְעָרִים רַבִּים.

הַצְּרִיחוֹת נִשְׁמְעוּ עֲדַיִן מִן הַגַּן.

בְּהַדְרָגָה עָבַר לְקֶצֶב שֶׁל רִיצָה.

הנערים מחדר מס׳ 9

עַל אַחַת הַמִּדְשָׁאוֹת מֵאֲחוֹרֵי בֵּית־הַלְּבֵנִים שִׂחֲקוּ נְעָרִים מִסְפָּר כַּדּוּר־חִבּוּט. בְּהִתְמַסְּרוּת וּבְהִתְלַהֲבוּת – וּבְהִתְאַמְּצוּת קְלוּת עֲצוּמָה. כֻּלָּם הָיוּ לְבוּשִׁים בְּתִלְבֹּשֶׁת אֲחִידָה: מִכְנְסֵי־הִתְעַמְּלוּת שְׁחוֹרִים וְחֻלְצוֹת יְרֻקּוֹת כְּצֶבַע הָעֵשֶׂב; וְכֻלָּם צָרְחוּ כִּמְטֹרָפִים, כָּל אֵימַת שֶׁטָּס הַכַּדּוּר לְתוֹךְ הַשָּׂדֶה.

„הִנֵּה... קָדִימָה... לְכָאן אֶת הַכַּדּוּר!... גֹּלֶם, הַאֵינְךָ יוֹדֵעַ לִזְרֹק?... הֵא, הֵא, שָׁם הוּא רָץ... מַהֵר, פָּאוּל!... פָּאוּאוּל!!... אוֹי, אֵיזֶה סוּס אַתָּה!!!...״

כָּךְ הִתְעַרְבְּלוּ הַצְּרִיחוֹת, שָׁעָה שֶׁהוֹפִיעַ מִיכָאֵל וְהִתְעַכֵּב בִּקְצֵה הַמִּדְשָׁאָה מֵחֲמַת הַתְקָפַת בַּיְשָׁנוּת פִּתְאֹמִית.

תְּחִלָּה לֹא שָׂם אֵלָיו אִישׁ לֵב, כִּי כֻּלָּם הָיוּ שְׁקוּעִים רֹאשָׁם וְרֻבָּם בַּמִּשְׂחָק. אוּלָם אַחֲרֵי כֵן נִפְרַד מִן הַחֲבוּרָה נַעַר אֲדֹם־שֵׂעָר בַּעַל פָּנִים מְנֻמָּשׁוֹת בְּיוֹתֵר וְהִתְקָרֵב אֵלָיו בִּדְהָרָה.

בְּמֶרְחַק שְׁנֵי צְעָדִים לִפְנֵי מִיכָאֵל הִתְעַכֵּב וְאָמַר: „הָלּוֹ״

„הָלּוֹ בְּעַצְמְךָ!״ עָנָה מִיכָאֵל.

הַנַּעַר שִׁקַּע אֶת יָדָיו בְּכִיסָיו וְהִסְתַּכֵּל בּוֹ בְּשַׁלְוָה וְהַתְמָדָה רַבָּה. תּוֹךְ כְּדֵי כָּךְ הָיָה לוֹעֵס תְּפוּס הִרְהוּרִים בְּגִבְעוֹל עֵשֶׂב שֶׁהָיָה מְדַלְדֵּל אֲלַכְסוֹנִית מִזָּוִית פִּיו.

סוֹף סוֹף הִשְׂבִּיעַ, כַּנִּרְאֶה, אֶת סַקְרָנוּתוֹ.

„אַתָּה הוּא הֶחָדָשׁ, לֹא כֵן?״ שָׁאַל.

מִיכָאֵל הֵנִיד רֹאשׁוֹ.

אָדָם הַשֵּׂעָר הֵנִיד אַף הוּא וְאָמַר: „שְׁמִי הוּא צְנִים."

„מַה, בְּבַקָּשָׁה?" יָצָא מִפִּי מִיכָאֵל.

„צְ נִ י ם!" שָׁנָה הַנַּעַר בְּקוֹל אִטִּי וּבָרוּר מְאֹד וְגִלְגֵּל אֶת אֶת עֵינָיו שֵׁשׁ אֱלֵי קְרָב. „כְּלוּם מוֹצֵא אַתָּה זֹאת מְגֻחָךְ?"

„לְגַמְרֵי לֹא!" הִבְטִיחַ מִיכָאֵל בְּחִפָּזוֹן. „שְׁמִי מִינֶוִיט."

„הְמְ."

הַנַּעַר פִּשֵּׂק אֶת רַגְלָיו וְהוֹשִׁיט לוֹ אֶת זְרוֹעוֹ הַפְּתוּחָה.

„נָא, כּוֹף אֶת הַזְּרוֹעַ!" אָמַר וּמָתַח אֶת הַשְּׁרִירִים.

מִיכָאֵל לֹא הִסֵּס זְמַן רַב וְתָפַס אֶת הַזְּרוֹעַ. הוּא גָּנַח. פָּנָיו הָפְכוּ אַט אַט גּוֹן עַגְבָנִיָּה בְּשֵׁלָה. אַךְ לֹא הִרְפָּה. — וְכַעֲבֹר זְמַן מָה נִתְכּוֹפְפָה פִּתְאֹם הַזְּרוֹעַ.

„אַתָּה רוֹאֶה — ?" קִרְקֵר מִיכָאֵל בְּרֹב גַּאֲוָה.

„נֶהְדָּר!" אָמַר צְנִים בְּהוֹדָאָה וְשִׁפְשֵׁף בְּהֶחָבֵא אֶת פֶּרֶק יָדוֹ. אַחַר כָּךְ טָפַח עַל כְּתֵפוֹ בְּעֹז. „אֲנַחְנוּ נִהְיֶה חֲבֵרִים טוֹבִים, מַה? הֲרֵי אַתָּה שַׁיָּךְ לַחֶדֶר שֶׁלִּי."

„בֶּאֱמֶת?!" אָמַר מִיכָאֵל בְּשִׂמְחָה.

„כֵּן, כֵּן!" אִשֵּׁר צְנִים בְּהַדְגָּשָׁה. „אַתָּה תִּשְׁכַּן בְּחֶדֶר 3 — אִתִּי וְעִם שִׁיקוֹרְסְקִי. הַכֹּל כְּבָר הֻחְלַט."

„וּמִי זֶה שִׁיקוֹרְסְקִי?" שָׁאַל מִיכָאֵל בְּסַקְרָנוּת.

צְנִים עִקֵּם אֶת אַפּוֹ — זֶה נִרְאָה מְגֻחָךְ לְמַדַּי בִּגְלַל הַנְּמָשִׁים הָרַבִּים שֶׁבְּפָנָיו.

„אַל תִּתֵּן לוֹ לְהִשְׁתַּלֵּט עָלֶיךָ אַף בְּמַשֶּׁהוּ, וְאָז תּוּכַל

לְהִסְתַּדֵּר אִתּוֹ בְּיֶתֶר קַלּוּת," הִסְבִּיר. „זֶהוּ ,הַפְּרִימוּס'–הַתַּלְמִיד הַמִּצְטַיֵּן בְּיוֹתֵר – וְהוּא נֶחְשָׁב לְתַלְמִיד לְמוֹפֵת בְּמוֹסָד זֶה, הֲיוֹדֵעַ אַתָּה? וְהוּא מִתְגָּאֶה עַל כָּךְ הַרְבֵּה מְאֹד. – אַגַּב, הִנֵּה הוּא בָּא."

נַעַר גְּבַהּ־קוֹמָה וְרָזֶה הִדֵּס לִקְרָאתָם עַל הַדֶּשֶׁא בְּצַעֲדֵי חֲסִידָה. שְׂעָרוֹ הָיָה מָשׁוּחַ דֹּהַן וּמְחֻלָּק בְּפִסֹּקֶת קַפְּדָנִית, וּמִשְׁקְפֵי נִיקֶל עֲגֻלִּים גְּדוֹלִים שִׁוּוּ לוֹ הַבָּעָה שֶׁל חֲשִׁיבוּת רַבָּה.

הוּא נִגַּשׁ וְהוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ לְמִיכָאֵל בְּהַבְלָטַת חֲשִׁיבוּתוֹ הַיְתֵרָה.

„נָא?" צָרַח בִּיהִירוּת גַּאַוְתָנִית. „בָּאתָ."

„נִדְמֶה לִי שֶׁכֵּן," אָמַר מִיכָאֵל בְּטוֹן יְדִידוּתִי.

„מַה...?" – הָאָרֹךְ הִסְתַּכֵּל בּוֹ מֻפְתָּע וּמְצַמְצֵם בְּעֵינָיו בְּחָזְקָה.

„רָצִיתִי רַק לוֹמַר," הִמְשִׁיךְ מִיכָאֵל בְּאוֹתוֹ הַטּוֹן הַלְּבָבִי. „כַּנִּרְאֶה, אֲנִי נִמְצָא כָּאן, לֹא כֵן?"

הַפַּעַם הֵבִין שִׁיקוֹרְסְקִי.

„הַאִם אַתָּה תָּמִיד בַּדְחָן כָּזֶה? שָׁאַל בְּעֹקֶץ.

„רַק בְּשָׁעָה שֶׁשּׁוֹאֲלִים אוֹתִי שְׁאֵלוֹת בְּפִקְחוּת רַבָּה כָּזֹאת," הֵשִׁיב מִיכָאֵל מִיָּד.

שִׁיקוֹרְסְקִי הֵעִיף בּוֹ מַבָּט אַרְסִי מֵעַל לִשְׂפַת מִשְׁקָפָיו. „הִנְּךָ, כְּפִי הַנִּרְאֶה, תַּכְשִׁיט הָגוּן," רָטַן בְּזַעַם. „הַאִם הָיִיתָ כְּבָר בַּחֶדֶר?"

„כַּמּוּבָן, שֶׁלֹּא; — שֶׁהֲרֵי רַק עַכְשָׁו הִגַּעְתִּי."

„אִם כֵּן, תָּבוֹא בְּבַקָּשָׁה מִיָּד אִתִּי; עָלֶיךָ לְהַכְנִיס אֶת חֲפָצֶיךָ." עִם זֶה הִסְתּוֹבֵב הָאָרֹךְ עַל עֲקֵבוֹ וְחָצָה אֲלַכְסוֹנִית אֶת הַמִּדְשָׁאָה בְּכִוּוּן אֶל בֵּית הַלְּבֵנִים. אֲפִלּוּ גַּבּוֹ נִרְאָה כְּאִלּוּ נֶעֱלַב.

אֲבָל מִיכָאֵל הָיָה אָדִישׁ לְכָךְ לַחֲלוּטִין.

„הֲשָׁמַעְתָּ כַּדָּבָר הַזֶּה?" פָּנָה אֶל צְנִים נִרְגָּז. „הַלָּה מוֹפִיעַ כָּאן כְּמוֹ „מוֹגוּל גָּדוֹל" וּמַקִּיפֵנִי בִּשְׁאֵלוֹת כְּאִלּוּ הָיִיתִי יֶלֶד קָטָן טִפְּשִׁי בַּעַל אַף מְלֻכְלָךְ? כְּלוּם מֻכְרָח אֲנִי לִסְבֹּל אֶת זֹאת?

„לֹא, אֵינְךָ מֻכְרָח!" אָמַר צְנִים בְּשִׁכְנוּעַ מֻחְלָט.

„הֲרֵי אָמַרְתִּי לְךָ מֵרֹאשׁ, כִּי הוּא תָּמִיד מָלֵא יֻמְרָה וּמַצְמִיד פְּנֵי חֲשִׁיבוּת."

שְׁלוּבֵי־זְרוֹעַ נִגְרְרוּ אַחֲרֵי שִׁיקוֹרְסְקִי.

לְיַד כְּנִיסַת בֵּית־הַלְּבֵנִים הִתְאַסְּפוּ הַנְּעָרִים וְהִסְתַּכְּלוּ בָּהֶם בְּסַקְרָנוּת. שִׁיקוֹרְסְקִי עָבַר בֵּינֵיהֶם נֻקְשֶׁה כְּמוֹ קַת־מַטְאֲטֵא וְעָלָה בַּמַּדְרֵגוֹת. וְאוּלָם מִיכָאֵל עָמַד וְאָמַר בַּאֲדִיבוּת:

„בֹּקֶר טוֹב!"

„בֹּקֶר טוֹב! בֹּקֶר טוֹב!" הֵשִׁיבוּ הַנְּעָרִים בְּמַקְהֵלָה. הֵם פִּשְׁפְּשׁוּ זֶה בָּזֶה כִּכְלַבְלָבִים וְהִתְיַדְּעוּ בִּלְחִיצַת־יָד, בְּעוֹד צְנִים לוֹחֵשׁ בְּאָזְנָיו שֶׁל מִיכָאֵל הֶעָרָה הוֹלֶמֶת בְּנוֹגֵעַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם.

כַּאֲשֶׁר מִהֲרוּ לַעֲלוֹת בַּמַּדְרֵגוֹת בְּעִקְבוֹתָיו שֶׁל שִׁיקוֹרְסְקִי

הָאָרֹךְ, הָיָה רֹאשׁוֹ שֶׁל מִיכָאֵל רוֹטֵן אָמְנָם כְּמוֹ בְּטְנוּן; אַךְ כְּבָר יָדַע הֲמוֹן דְּבָרִים עַל אוֹדוֹת חֲבֵרָיו הַחֲדָשִׁים.

הַדְרָכָתוֹ שֶׁל צְנִים וּגְלִישָׁה בַּמַּדְרֵגוֹת

„חֶדֶר 13!" קָרָא צְנִים לְמַעְלָה וּפָתַח דֶּלֶת בִּקְרִיעָה. „נָא לְהִכָּנֵס!"

בִּפְנִים נִשְׁעַן שִׁיקוֹרְסְקִי עַל אֶחָד מִשְּׁלֹשֶׁת שֻׁלְחֲנוֹת־הָעֲבוֹדָה וְהִזְעִים אֶת פָּנָיו.

„הַאִם תָּבוֹא סוֹף סוֹף?" נָזַף בְּמִיכָאֵל. „אֲנִי כָּאן רַב הַחֶדֶר, בַּנְתָּ? חֻצְפָּה הִיא מִצִּדְּךָ לְעַכֵּב אוֹתִי כָּאן לַשָּׁוְא." עִם זֹאת הִצְבִּיעַ עַל אֲרוֹן רֵיק וְצָרַח: „מַהֵר, הַכְנֵס אֶת הַחֲפָצִים שֶׁלְּךָ! תִּזְדָּרֵז קְצָת!"

אַךְ בְּעוֹד מִיכָאֵל נִדְהָם מִקַּבָּלַת פָּנִים זוֹ, הִתְעָרֵב צְנִים.

„לְאַט, לְאַט," אָמַר. „אַל נָא תִּתְנַפֵּחַ כָּל כָּךְ. לְעֵת עַתָּה אֵין לְךָ עֲדַיִן סִבָּה לִצְרֹחַ."

„סְתֹם פִּיךָ! לֹא שָׁאַלְתִּי אוֹתְךָ!" נָחַר שִׁיקוֹרְסְקִי.

„הוֹ—אֲנִי נוֹהֵג לְדַבֵּר גַּם כַּאֲשֶׁר לֹא שׁוֹאֲלִים אוֹתִי," הֵשִׁיב צְנִים בְּשַׁלְוַת רוּחַ.

עֵינָיו הַזְּרִיזוֹת שֶׁל שִׁיקוֹרְסְקִי שׁוֹטְטוּ בַּחֶדֶר. הוּא חִפֵּשׂ, כַּנִּרְאֶה, מַשֶּׁהוּ מוּצָק בִּכְדֵי לִזְרֹק אוֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל צְנִים. וְאוּלָם מִן הַסְּתָם עָלָה בְּדַעְתּוֹ שֶׁהַלָּה עָלוּל לְשַׁלֵּם לוֹ כִּגְמוּלוֹ. הוּא זָקַף אֶת אַפּוֹ, וּכְמוֹ שַׁקְנַאי נֶעֱלָב יָצָא מֵהַחֶדֶר מְהַדֵּס וְסָגַר אַחֲרָיו אֶת הַדֶּלֶת בִּדְפִיקָה.

„בּוּמְסְ!" אָמַר צְנִים בְּשַׁלְוַת נֶפֶשׁ. „בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרָנוּ!" וְגָחַן עַל מִזְוְדוֹתָיו שֶׁל מִיכָאֵל.

בִּזְרִיזוּת נִפְלָאָה סִדֵּר אֶת הַחֲפָצִים בִּמְקוֹמָם. לְכָאן אֶת הַמִּטְפָּחוֹת, לְכָאן אֶת הַלְּבָנִים, וְאֶת הַגַּרְבַּיִם לְתוֹךְ הַמְּגֵרָה. אַחַת, שְׁתַּיִם, שָׁלֹשׁ! וְסִיֵּם אֶת הָעֲבוֹדָה.

„חָזִיז וָרַעַם!" הִתְפַּלֵּא מִיכָאֵל.

צְנִים טִלְטֵל אֶת הַמִּזְוָדָה הָרֵיקָה בִּבְעִיטָה מְכֻוֶּנֶת יָפֶה אֶל מִתַּחַת לַמִּטָּה, מִהֵר לָצֵאת מִן הַחֶדֶר וְחָזַר כַּעֲבֹר זְמַן מוּעָט וּמַדֵּי בֵּית-הַסֵּפֶר תַּחַת זְרוֹעוֹ.

„מַהֵר, הַחְלֵף בְּגָדֶיךָ!" אָמַר וְזָרַק אֶת הַבְּגָדִים עַל הַשֻּׁלְחָן. „הֲרֵי צְרִיכִים לִרְאוֹת שֶׁאַתָּה אֶחָד מִשֶּׁלָּנוּ."

„מַה זֶּה? מַה לִּי וּלְמַדִּים?" שָׁאַל מִיכָאֵל מְבֻלְבָּל. „הַמְקַבְּלִים אֶת אֵלֶּה כָּאן בְּמַתָּנָה?"

„שְׁטֻיּוֹת! רוֹשְׁמִים אוֹתָם, כַּמּוּבָן, בַּחֶשְׁבּוֹן," הִסְבִּיר לוֹ צְנִים.

מִיכָאֵל הֶחֱלִיף בְּגָדָיו מַהֵר, וּצְנִים הִסְתַּכֵּל בּוֹ מִכָּל הָעֲבָרִים בְּמַבָּט בּוֹחֵן.

„יְפֵי חַיִּ!" אָמַר וְצָנַח עַל הַמִּטָּה בִּכְבֵדוּת.

מִיכָאֵל יָשַׁב לְיָדוֹ בְּנִדְנוּד רַגְלַיִם.

„שְׁמַע נָא, הַגֵּד לִי, כְּלוּם יֵשׁ פֹּה עוֹד מוֹרִים רַבִּים מִלְּבַד הַמְנַהֵל?" שָׁאַל.

„לֹא, רַק שְׁלֹשָׁה," עָנָה צְנִים. „בּוּגִישׁ הוּא אִישׁ נֶחְמָד, אִתּוֹ תּוּכַל לְהִתְיַדֵּד; זֶהוּ מוֹרֵה הַסְּפּוֹרְט. חוּץ מִזֶּה יֵשׁ עוֹד

כַּפְּתּוֹרְצִ׳יק וּמוֹרֶה צָעִיר הַנִּקְרָא הַ„קַנְדִידָט". שְׁמוֹ שֶׁל כַּפְּתּוֹרְצִיק הוּא בְּעֶצֶם דּוֹקְטוֹר כַּפְּתּוֹר, וְהוּא מְלַמֵּד הוֹלַנְדִית, צָרְפַתִּית וְאַנְגְּלִית; אֵצֶל הַ„קַנְדִידָט" אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מָתֵמָטִיקָה וּמִקְצוֹעוֹת הַטֶּבַע. אַתָּה יוֹדֵעַ, כַּפְּתּוֹרְצִ׳יק אֵינוֹ רָע. הוּא מַרְבִּיץ לְךָ סְטִירָה בִּשְׁעַת הַצֹּרֶךְ, וּבָזֹאת נִגְמַר הָעִנְיָן. — אַךְ מִפְּנֵי הַ„קַנְדִידָט" עָלֶיךָ לְהִזָּהֵר; כִּי עַל כָּל דָּבָר קַל נוֹהֵג הוּא לָרוּץ תֵּכֶף וּמִיָּד אֶל הַמְנַהֵל."

„וְהַהוּא — הַמְנַהֵל בְּעַצְמוֹ?" שָׁאַל מִיכָאֵל.

„אוֹי וַאֲבוֹי!" קָרָא צְנִים בְּהַדְגָּשָׁה יְתֵרָה וְהֵנִיד בְּרֹאשׁוֹ.

„אָמְנָם אֵינוֹ מְסֻכָּן כָּל כָּךְ כְּפִי שֶׁהוּא נִרְאֶה; אַךְ דַּיֵּנוּ. אִתּוֹ עָלֶיךָ לִחְיוֹת בְּשָׁלוֹם, אַחֶרֶת לֹא תֵּדַע צְחוֹק."

מִיכָאֵל לֹא נִרְאָה מְאֻשָּׁר בְּיוֹתֵר בְּרֶגַע זֶה.

פַּעֲמוֹן חַשְׁמַלִּי צִלְצֵל.

„לֶאֱכֹל!" אָמַר צְנִים וְקָם. „בּוֹא!"

בַּחוּץ, בַּחֲדַר הַמַּדְרֵגוֹת, הִתְיַשֵּׁב צְנִים עַל הַמַּעֲקֶה וְגָלַשׁ לְמַטָּה כְּמוֹ בָּרָק מְחֻשְׁמָל.

„עֲשֵׂה כָּמוֹנִי!" קָרָא מִלְּמַטָּה אֶל מִיכָאֵל, וְהַלָּה לֹא חִכָּה לְהַזְמָנָה שְׁנִיָּה.

בְּדִיּוּק בִּזְמַן שֶׁהִפְלִיג מִלְּמַעְלָה, עָבַר לְמַטָּה אָדוֹן קָטָן וּמִצְבָּטַיִם עַל אַפּוֹ, וְלֹא הָיָה סִפֵּק בְּיָדוֹ שֶׁל מִיכָאֵל לִמְנֹעַ מִלְּהִתָּקֵל בּוֹ שֶׁלֹּא בַּעֲדִינוּת בִּשְׁעַת הַנְּחִיתָה.

„תִּרְחַח!" אָמַר הָאָדוֹן, הִרְבִּיץ לוֹ סְטִירָה וְהָלַךְ לְדַרְכּוֹ.

„אַתָּה רוֹאֶה," צָחַק צְנִים, „זֶה הָיָה כַּפְּתּוֹרְצִ'יק. כְּבָר הִדְבִּיק בְּךָ אַחַת."

וּמִיכָאֵל שִׁפְשֵׁף אֶת לְחָיוֹ וְצָחַק גַּם הוּא.

מִיכָאֵל לוֹמֵד מִשְׂחָק חָדָשׁ

מִיָּד אַחֲרֵי הָאֲרוּחָה נָסַע מַר מִינֶרְיט לְדַרְכּוֹ. בִּשְׁעַת הַפְּרִידָה נָתַן לְמִיכָאֵל פִּתְקָה וְעָלֶיהָ הָיָה כָּתוּב:

בֵּית־מִסְחָר לְצֶמֶר שֶׁל אֶרִיק קֹהֶן וּבְנוֹ
רוֹטֶרְדַם, נִיוֶה בִּינֶנְוֶג מס. 8

„זוֹהִי הַכְּתֹבֶת שֶׁל בֵּית הַמִּסְחָר בּוֹ אֶעֱבֹד, וּלְפִי כְּתֹבֶת זוֹ תִּשְׁלַח לִי מִכְתָּבִים," אָמַר. „וּבְכֵן, הִתְנַהֵג יָפֶה, נַעֲרִי!" הוּא נָתַן לוֹ נְשִׁיקָה וְנִכְנַס לַמְּכוֹנִית.

מִיכָאֵל הִבִּיט אַחֲרֵי הָרֶכֶב הַמִּתְגַּלְגֵּל מִן הַמָּקוֹם, עַד שֶׁנֶּעְלַם בְּתוֹךְ עֲנַן אָבָק. אַחַר כָּךְ חָזַר לָאַט לְחַדְרוֹ. מֵעֵין כַּדּוּר עָבֶה לָחַץ בִּגְרוֹנוֹ.

שִׁיקוֹרְסְקִי הָיָה מְדַפְדֵּף בְּסֵפֶר, וּצְנִים הָיָה מִשְׁתּוֹפֵף עַל הָרִצְפָּה וּמְטַפֵּל בְּמַקְלֵט רַדְיוֹ מְקֻלְקָל.

„מַה זֶּה?" אָמַר, כְּשֶׁרָאָה אֶת פְּנֵי מִיכָאֵל, „מַה קָּרָה?"

מִיכָאֵל הֵנִיעַ אֶת רֹאשׁוֹ בְּאֵלֶם וְהִשְׁקִיעַ אֶת עַצְמוֹ בָּאָרוֹן.

„רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַבָּא'לֶה נָסַע!" פָּעָה שִׁיקוֹרְסְקִי.

צְנִים נִנְעַר מִמְּקוֹמוֹ וּבָעַט, כְּאִלּוּ בִּשְׁגָגָה, בְּרַגְלוֹ שֶׁל הָאָרֹךְ.

„אוֹי!" צָעַק הַלָּה, וְעֵינָיו הִתְלַחְלְחוּ.

„סְלִיחָה!" אָמַר צְנִים בְּנִמּוּס רַב וְהֶחֱוָה קִדָּה עֲמֻקָּה. אַחַר כָּךְ נִגַּשׁ אֶל מִיכָאֵל וְשָׂם אֶת זְרוֹעוֹ בְּחִבָּה מִסָּבִיב לִכְתֵפוֹ.

„חָמוּד שֶׁלִּי!" אָמַר בְּקוֹל רָם. אַךְ בַּחֲשַׁאי חָבַט בְּצַלְעוֹתָיו וְרוֹגֵן: „בֶּן אָדָם, הֲרֵי לֹא תִבְכֶּה בְּנוֹכְחוּתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ פַּרְצוּף צְנַע!"

מִיכָאֵל בָּלַע אֶת דִּמְעוֹתָיו בְּאֹמֶץ וְחִיֵּךְ.

„אֶפְשָׁר וּנְשַׂחֵק בְּאֵיזֶה שֶׁהוּא מִשְׂחָק?" הִצִּיעַ.

צְנִים קִמֵּט אֶת מִצְחוֹ מָלֵא הִרְהוּרִים וְשָׁקַל בְּדַעְתּוֹ.

„הֲמֵבִין אַתָּה מַשֶּׁהוּ בְּעִנְיַן מְכוֹנִיּוֹת?" שָׁאַל.

„אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ," עָנָה מִיכָאֵל בְּהִסּוּס מָה.

„אֵין דָּבָר! בּוֹא אִתִּי!" אָמַר צְנִים וְנָטַל, בְּהַעֲוָיָה מִסְתּוֹרִית, מֵאַחַת הַמְּגֵרוֹת פִּנְקָס עָבֶה וְעִפָּרוֹן.

„וְהַהוּא?" לָחַשׁ מִיכָאֵל וְהֶחֱוָה כְּלַפֵּי שִׁיקוֹרְסְקִי.

„פוּ," פָּלַט צְנִים בְּבוּז. „הָנַח לוֹ; הוּא אֵינוֹ מְסֻגָּל לְהַבְחִין אֲפִלּוּ בֵּין מְכוֹנִית לְבֵין סִירַת שַׁעֲשׁוּעַ."

הוּא דָחַף אֶת מִיכָאֵל מִבַּעַד לַדֶּלֶת וְיָרְדוּ בַּמַּדְרֵגוֹת בְּרִיצָה. בַּחוּץ מִהֲרוּ הַשְּׁנַיִם לָצֵאת מִשַּׁעַר הַשְּׁכוּנָה וְלָרֶדֶת בַּדֶּרֶךְ עַד לַכְּבִישׁ הָרָאשִׁי.

כָּאן גִּלָּה צְנִים אֶת סוֹד פִּנְקָסוֹ.

הוּא פְּתָחוֹ וְהֶרְאָה לְמִיכָאֵל כִּי הָעַמּוּדִים מְלֵאִים טוּרִים אֲרֻכִּים שֶׁל מִסְפָּרִים בְּנֵי סְפָרוֹת אֲחָדוֹת.

„עָלֶיךָ לָדַעַת כִּי אֲנִי אוֹסֵף מִסְפָּרִים שֶׁל מְכוֹנִיּוֹת," הִכְרִיז בְּגַאֲוָה. „אַתָּה יוֹדֵעַ, כָּל פַּעַם שֶׁעוֹבֶרֶת מְכוֹנִית, אֲנִי רוֹשֵׁם לִי אֶת הַמִּסְפָּר וּבוֹדֵק אִם לֹא רְאִיתִיו כְּבָר אֵי־פַּעַם

לִפְנֵי כֵן. תָּאֵר לְעַצְמְךָ, שֵׁשׁ מְכוֹנִיּוֹת רָשַׁמְתִּי כְּבָר יוֹתֵר מִפַּעֲמַיִם! וְאַחַת אֲפִלּוּ שֶׁבַע־עֶשְׂרֵה פְּעָמִים – אֲבָל זוֹהִי רַק אוֹתָהּ הָעֲגָלָה הַיְשָׁנָה הַמְּבִיאָה תָּמִיד אֶת הֶחָלָב לְאַפֶּלְדוֹרְן; זֹאת בְּעֶצֶם אֵין לְהָבִיא בְּחֶשְׁבּוֹן."

הוּא שִׁוָּה לְעַצְמוֹ הַבָּעַת חֲשִׁיבוּת רַבָּה וְהִמְשִׁיךְ:

„בְּפִנְקָסִי רְשׁוּמִים כְּבָר תְּשַׁע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאֶחָד מִסְפָּרִים. וְזֶהוּ הַרְבֵּה מְאֹד, וּבִפְרָט אִם נִקַּח בְּחֶשְׁבּוֹן כִּי אֵינֶנִּי יָכוֹל לִרְשֹׁם אֶלָּא בְּיוֹם רִאשׁוֹן.–כִּי בְּיוֹם חֹל אָסוּר לָנוּ לָצֵאת מִן הַגַּן."

מִיכָאֵל הָיָה נִלְהָב כֻּלּוֹ וְדִפְדֵּף בַּפִּנְקָס.

„שְׁמַע נָא, מַהוּ זֶה הָרִשּׁוּם כָּאן?" קָרָא פִּתְאֹם. „הֲרֵי מַשֶּׁהוּ רָשׁוּם אַחֲרֵי כָּל מִסְפָּר וּמִסְפָּר."

הוּא קָרָא אוֹת בְּאוֹת בְּקוֹל רָם: „בְּיוּ־אִיק... פִּי אַט... קְרַיז לֶר... אַהּ, אֲנִי כְּבָר יוֹדֵעַ!" קִרְקֵר בְּנִצָּחוֹן. „אֵלֶּה הֵם הַשֵּׁמוֹת שֶׁל בָּתֵּי הַחֲרֹשֶׁת הַשּׁוֹנִים הַמְיַצְּרִים מְכוֹנִיּוֹת."

„נָכוֹן! אָמַר צְנִים בְּהִתְרַבְרְבוּת. „הֲרֵי אֲנִי יוֹדֵעַ לְהַבְחִין בַּמְּכוֹנִיּוֹת לְפִי הַטִּפּוּסִים הַשּׁוֹנִים; וַאֲנִי רוֹשֵׁם תֵּכֶף לְיַד כָּל מִסְפָּר, אֵיזוֹ מְכוֹנִית הָיְתָה זֹאת."

„נִפְלָא!" אָמַר מִיכָאֵל. הוּא הִסְתַּכֵּל בִּצְנִים בְּהַעֲרָצָה. „שְׁמַע נָא, גַּם אֲנִי רוֹצֶה לִלְמֹד אֶת זֶה. אַתָּה מֻכְרָח לְלַמֵּד אוֹתִי אֶת הַדָּבָר, לֹא כֵן?"

„מִיָּבֶן מֵאֵלָיו," הִבְטִיחַ צְנִים בְּגַאֲוָה. „רוֹאֶה אַתָּה, שָׁם מוֹפִיעָה לְמָשָׁל מְכוֹנִית „פוֹרְד". זֶה כָּתוּב עַל הַמְּקָרֵר בְּקִדְמַת

הַמְּכוֹנִית. קָשֶׁה אָמְנָם לְהַבְחִין בַּכָּתוּב, אֲבָל זֶהוּ פוֹרְד בְּוַדַּאי!"

הוּא הוֹצִיא אֶת הָעִפָּרוֹן וְרָשַׁם בַּפִּנְקָס: א)18423—פוֹרְד.

מִיכָאֵל הֵצִיץ אֶל מֵעֵבֶר לִכְתֵפוֹ וּפִרְפֵּר מֵרֹב הִתְרַגְּשׁוּת.

„אֲנִי — גַּם אֲנִי רוֹצֶה לֶאֱסֹף מִסְפָּרִים," הִתְפָּרֵץ.

„בְּוַדַּאי," אָמַר צְנִים, קָרַע בִּנְדִיבוּת לֵב דַּף רֵיק מִן הַפִּנְקָס וְהוֹצִיא בְּדַל עִפָּרוֹן מִכִּיסוֹ.

„הֵא לְךָ; הִסְתַּכֵּל הֵיטֵב בַּמְּכוֹנִית. שִׂים לֵב, עַכְשָׁו בָּאָה מֶרְצֶדֶס — הִיא נוֹסַעַת בִּמְהִירוּת מְסַחְרֶרֶת!"

שְׁנֵי הַנְּעָרִים הִתְכּוֹפְפוּ נִכְחָם בִּמְתִיחוּת, וּכְאִלּוּ לְפִי פְּקֻדָּה, צָרְחוּ אֶת הַמִּסְפָּרִים אֶחָד בְּאָזְנֵי רֵעֵהוּ. וְאַחֲרֵי כֵן רָשְׁמוּ בִּמְהִירוּת רַבָּה עַד שֶׁנִּתְּזוּ, כִּבְיָכוֹל, שְׁבִיבֵי אֵשׁ מֵעֶפְרוֹנוֹתֵיהֶם.

כַּאֲשֶׁר חָזְרוּ לִפְנוֹת עֶרֶב הַבַּיְתָה, הָיְתָה פִּתְקָתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל כִּמְעַט מְלֵאָה. בְּמֹחוֹ שָׂרְרָה עִרְבּוּבְיָה שֶׁל טִפּוּסֵי מְכוֹנִיּוֹת שׁוֹנִים וְכָל מִינֵי כִּנּוּיִים מִקְצוֹעִיִּים שֶׁפִּזֵּר צְנִים סְבִיבוֹ בְּיָד רְחָבָה. אַךְ הוּא הָיָה מְאֻשָּׁר. הָאֹשֶׁר מִלֵּא אֶת נַפְשׁוֹ עַד כְּדֵי כָּךְ שֶׁלֹּא הִתְרַגֵּז כָּל עִקָּר כְּשֶׁמָּצָא תַּחַת סְדִינוֹ, בְּשָׁכְבוֹ לִישׁוֹן — סְפוֹג מָלֵא מַיִם לְמַכְבִּיר. הוּא הִבִּיט לְעֵבֶר שִׁיקוֹרְסְקִי וְהִבְחִין בְּחִיּוּךְ שֶׁבְּפָנָיו.

בְּשִׁקְשׁוּק נָחַת הַסְּפוֹג בְּאֶמְצַע פָּנָיו שֶׁל הַנַּעַר הָאָרֹךְ וְחִנֵּק אֶת צְחוֹק לַעֲגוֹ.

שִׁיקוֹרְסְקִי זוֹרֵר וְיָרַק כְּמוֹ סוּס יְאוֹר.

כַּאֲשֶׁר נִרְדְּמוּ, סוֹף כָּל סוֹף, שְׁלֹשֶׁת הַנְּעָרִים, חָלַם מִיכָאֵל חֲלוֹם מְשֻׁנֶּה. הוּא רָאָה אֶת עַצְמוֹ דוֹהֵר עַל הַכְּבִישׁ

בִּמְכוֹנִית עֲנָקִית וְהִשְׁתּוֹקֵק בְּכָל מְאֹדוֹ לָדַעַת אִם זוֹהִי מְכוֹנִית מֶרְצֶדֶס אוֹ קְרַיזְלֶר. אַךְ לֹא הִצְלִיחַ לְגַלּוֹת אֶת הַדָּבָר. פִּתְאֹם עָבַר לְיַד צִיּוּן דְּרָכִים שֶׁעָלָיו הָיָה כָּתוּב: „לְאוֹסְטֶרְלִיץ!" וְכַעֲבֹר מֶרְחַק מָה רָאָה אֶת מַר גְּרוּלִיךְ מְנַפְנֵף בִּזְרוֹעוֹתָיו בַּחֲגִיגִיּוּת מְגֻחָכָה כְּאִלּוּ אוֹמֵר לַעֲצֹר אוֹתוֹ. וְהִנֵּה הִגִּיעַ לְעִקּוּל דֶּרֶךְ. מִיכָאֵל הִתְכּוֹפֵף אֶל מִחוּץ לַמְּכוֹנִית, הִתְכּוֹפֵף יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְעוֹד יוֹתֵר. וּפִתְאֹם נִתַּק מִמְּקוֹמוֹ–וְעָף הַחוּצָה.

רוּמְס! – נִשְׁמַע קוֹל חֲבָטָה.

וְהִנֵּה מָצָא מִיכָאֵל אֶת עַצְמוֹ מוּטָל עַל הָרִצְפָּה לְיַד מִטָּתוֹ וּמְמַשֵּׁשׁ בְּגֻלְגָּלְתּוֹ הַדְּווּיָה.

שִׁיקוֹרְסְקִי מַלְשִׁין

צְנִים הַטּוֹב, בְּרֹב חֲסָדָיו, עוֹלֵל עֵסֶק בִּישׁ. מִיכָאֵל נִתְפַּס רֹאשׁוֹ וְרֻבּוֹ לַתַּאֲוָה לֶאֱסֹף מִסְפָּרִים – וְלֹא מִסְפָּרִים סְתָם, אֶלָּא מִסְפְּרֵי מְכוֹנִיּוֹת. וְשׁוֹאֵף הָיָה שֶׁיִּהְיוּ לוֹ, בַּהֶקְדֵּם הָאֶפְשָׁרִי, מִסְפָּרִים לֹא פָּחוֹת מֵאֲשֶׁר לִצְנִים. הֲרֵי זֶה הָיָה מוּבָן מֵאֵלָיו.

יֶתֶר עַל כֵּן הָיָה עָלָיו לִלְמֹד לְהַבְחִין בֵּין הַסּוּגִים הַשּׁוֹנִים שֶׁל מְכוֹנִיּוֹת; וּלְשֵׁם כָּךְ דָּרוּשׁ הָיָה נִסָּיוֹן – וְנִסָּיוֹן רַב! וְלָכֵן לֹא יָכוֹל הָיָה לְהִסְתַּפֵּק בִּימֵי הָ„רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת" בִּלְבַד לְשֵׁם עֲרִיכַת טִיּוּלִים אֶל הַכְּבִישׁ. מֶה עָשָׂה, אֵיפוֹא, מִיכָאֵל?

פָּשׁוּט מְאֹד! הוּא הֵחֵל לָצֵאת אֶל הַכְּבִישׁ גַּם בִּשְׁאָר יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ.

מַר גְּרוּלִיךְ אָמְנָם הוֹרָה לוֹ, בְּיוֹם שֵׁנִי בַּבֹּקֶר, אֶת

„תַּקָּנוֹת" הַבַּיִת. בְּאֶצְבַּע מוּרֶמֶת וּבַחֲגִיגִיּוּת רַבָּה הִפְנָה אֶת תְּשׂוּמַת לִבּוֹ אֶל הָאִסּוּר לַעֲזֹב אֶת הַגַּן בִּימוֹת הַחֹל. אֲבָל מִיכָאֵל יָצָא אֶל הַכְּבִישׁ עַל אַף הָאַזְהָרָה.

מֶשֶׁךְ שְׁנֵי יְמֵי לִמּוּדָיו הָרִאשׁוֹנִים הִתְנַהֵג יָפֶה וְלָמַד בִּשְׁקִידָה בְּהַדְרָכָתָם שֶׁל ד"ר כַּפְתּוֹר וְהַ„קַּנְדִּידָט". אַךְ הֶשֵּׂגָיו הָיוּ זְעוּמִים בְּיוֹתֵר; כִּי תְּדִירוּת הִפְרִיעָה אוֹתוֹ בָּרֶגַע הַמַּכְרִיעַ הַמַּחֲשָׁבָה עַל אֵיזוֹ שֶׁהִיא מְכוֹנִית. וְאָז לֹא הָיָה מְסֻגָּל עוֹד לָשֶׁבֶת בְּסַבְלָנוּת וְלִלְמֹד.

בְּיוֹם רְבִיעִי בַּצָּהֳרַיִם, מִיָּד אַחֲרֵי הַסְּעֻדָּה, „הִתְנַדֵּף" מִיכָאֵל. הוּא הָלַךְ אֶל אֲחוֹרֵי הַגַּן, טִפֵּס וְעָבַר אֶת גֶּדֶר הַשְּׂבָכָה וְרָץ דֶּרֶךְ הַיַּעַר אֶל הַכְּבִישׁ. שָׁם הִשְׁתּוֹפֵף בִּפְאַת הַכְּבִישׁ, בָּלַע בְּעֵינָיו אֶת הַמְּכוֹנִיּוֹת הָעוֹבְרוֹת וְרָשַׁם אֶת מִסְפְּרֵיהֶן. כָּךְ הִתְקַדֵּם הִתְקַדְּמוּת מַזְהִירָה. כַּעֲבֹר שְׁעָתַיִם חָזַר בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ לְבֵית הַסֵּפֶר וּבִפְנֵי תָּמִים וּנְקִי כַּפַּיִם הוֹפִיעַ לְיַד שֻׁלְחַן הַקָּפֶה לִסְעֻדַּת אַרְבַּע.

כָּךְ נָהַג מֶשֶׁךְ שָׁבוּעַ שָׁלֵם.

צְנִים לֹא הִרְגִּישׁ בָּזֶה כְּלוּם. הוּא הָיָה עָסוּק וְטָרוּד תָּמִיד רֹאשׁוֹ וְרֻבּוֹ בִּזְמַנּוֹ הַחָפְשִׁי מִלִּמּוּדִים, בֵּין שֶׁטִּפֵּל בְּמַקְלֵט הָרַדְיוֹ שֶׁלּוֹ וּבֵין שֶׁשִּׂחֵק כַּדּוּר רֶגֶל. אָמְנָם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן הַבָּא הִתְפַּעֵל מְאֹד, כְּשֶׁצָּרַח מִינֶוִיט אֶת סוּג הַמְּכוֹנִית לְעִתִּים עוֹד בְּשָׁעָה שֶׁזּוֹ נִמְצְאָה עֲדַיִן בְּמֶרְחָק דֵּי גָּדוֹל מֵהֶם; אַךְ צְנִים רָאָה בְּכָךְ אֶת הַפֵּרוֹת שֶׁל הוֹרָאָתוֹ שֶׁלּוֹ. — שֶׁהֲרֵי מִינֶוִיט הִסְתִּיר מִפָּנָיו כַּמּוּבָן אֶת רְשִׁימַת הַמִּסְפָּרִים שֶׁאָסַף בְּחֲשַׁאי.

אַךְ נִמְצָא שָׁם בֶּן אָדָם אַחֵר שֶׁהִתְעוֹרֵר בּוֹ חֲשָׁד.

שִׁיקוֹרְסְקִי, הַנַּעַר הָאָרֹךְ, הִתְפַּלֵּא כְּבָר זְמַן רַב עַל שֶׁמִּיכָאֵל נֶעְלָם יוֹם יוֹם אַחֲרֵי אֲרוּחַת הַצָּהֳרַיִם וְאֵינוֹ מוֹפִיעַ שׁוּב אֶלָּא לַאֲרוּחַת אַרְבַּע. בְּאוֹתָן שְׁתֵּי הַשָּׁעוֹת הָיָה נֶעְדָּר בְּלִי לְהַשְׁאִיר עֲקֵבוֹת.

שִׁיקוֹרְסְקִי הִסְפִּיק כְּבָר בְּשְׁעוֹתָיו הַפְּנוּיוֹת לְחַטֵּט בְּכָל פִּנּוֹת הַגַּן; אַךְ לֹא גִּלָּה אַף פַּעַם עֲקֵבוֹת שֶׁל מִיכָאֵל.

הָעִנְיָן הִטְרִיד אֶת מְנוּחָתוֹ.

בְּאַחַד הַיָּמִים רָץ לְחַדְרוֹ תֵּכֶף אַחֲרֵי אֲרוּחַת הַצָּהֳרַיִם וְאָרַב לְיַד הַחַלּוֹן.—וְהִנֵּה הוֹפִיעַ מִיכָאֵל כַּעֲבֹר זְמַן מָה לִפְנֵי הַבַּיִת וְהִתְנַהֵל לְאִטּוֹ אֶל מֵעֵבֶר לְכִכַּר הַמִּשְׂחָקִים. בַּקָּצֶה הַשֵּׁנִי הִבִּיט בִּזְהִירוּת לְכָל הָעֲבָרִים—וּכְהֶרֶף עַיִן—נֶעְלַם בֵּין הַשִּׂיחִים.

כַּעֲבֹר רֶגַע אֶחָד עָזַב שִׁיקוֹרְסְקִי אֶת מַאֲרָבוֹ וְיָרַד בִּדְהָרָה בַּמַּדְרֵגוֹת. בַּחוּץ נָטָה הַצִּדָּה וְרָץ מַהֵר כְּכָל שֶׁנְּשָׂאוּהוּ רַגְלָיו לַאֲחוֹרֵי הַגַּן.

הוּא הִגִּיעַ בְּעוֹד מוֹעֵד כְּדֵי לִרְאוֹת, כֵּיצַד נֶעְלָם מִיכָאֵל מֵעֵבֶר לַשּׂוֹבְכָה בֵּין עֲצֵי הַיַּעַר.

זְמַן מְמֻשָּׁךְ עָמַד לְלֹא נוֹעַ בְּפֶה פָּעוּר. אַחַר כָּךְ הִתְעוֹרֵר לְאַט, שִׁפְשֵׁף אֶת יָדָיו וְעִוֵּת אֶת פָּנָיו בְּחִיּוּךְ רֶשַׁע.

כַּאֲשֶׁר חָזַר מִיכָאֵל מִטִּיּוּלוֹ כַּעֲבֹר שְׁעָתַיִם, בְּלִי לְפַלֵּל מְאוּמָה, וְיָרַד בִּקְפִיצָה מִן הַשּׂוֹבְכָה, נִפְתַּח פִּתְאֹם קִיר הֶעָלִים שֶׁל אַחַד הַשִּׂיחִים, וּמְנַהֲלוֹ יָצָא מִמֶּנּוּ.

מִיכָאֵל עָמַד תַּחְתָּיו כְּמוֹ נְצִיב מֶלַח.

„הִנֵּה, הִנֵּה!" אָמַר מַר גְּרוּלִיךְ וְהֵרִים אֶת גַּבּוֹת עֵינָיו. „הִנֵּה, הִנֵּה מֵאַיִן בָּאתָ?"

מִיכָאֵל לֹא הִתְבַּטֵּא בְּרוּרוֹת בְּיוֹתֵר. הוּא הִצְבִּיעַ לַאֲחוֹרָיו וְהִפְלִיט כַּמָּה מִלִּים בִּלְתִּי בְּרוּרוֹת.

„וּבְכֵן, אֲנִי מְבַקֵּשׁ תְּשׁוּבָה!" – קוֹלוֹ שֶׁל כְּבוֹד הַמְנַהֵל חִצְצֵר כְּמוֹ צוֹפַר עֲרָפֶל בְּלֵב יָם.

מִיכָאֵל גִּמְגֵּם; אַךְ לֹא הֶעֱלָה דְּבָרִים שֶׁל טַעַם.

פַּטְשׁ – קִבֵּל סְטִירַת לֶחִי.

„תַּקָּנוֹת הַבַּיִת," אָמַר מַר גְּרוּלִיךְ וְנִפְנֵף בְּאֶצְבָּעוֹ לִפְנֵי אַפּוֹ, „לֹא נֶעֶרְכוּ כְּדֵי שֶׁיַּעֲרִימוּ עֲלֵיהֶן. אַתָּה תִּכְתֹּב לִי חֲמִשִּׁים פְּעָמִים: „בְּלִי רְשׁוּת אָסוּר לִי לַעֲזֹב אֶת הַגַּן בִּימוֹת הַחֹל."– מָחָר בַּבֹּקֶר תַּרְאֶה לִי אֶת עֲבוֹדָתְךָ. וְאִם לֹא תִּהְיֶה כְּתוּבָה כְּהֹגֶן, תְּקַבֵּל מָנָה כַּהֲלָכָה."

בְּזֹאת פָּנָה הַגֶּבֶר הַגָּדוֹל לַאֲחוֹרָיו וְהָלַךְ מִן הַמָּקוֹם כְּמוֹ אֱלִיל זוֹעֵם.

מִיכָאֵל מִשֵּׁשׁ אֶת לֶחְיוֹ בִּזְהִירוּת וְהִתְכּוֹנֵן לַעֲזֹב אַף הוּא אֶת מְקוֹם מַפַּלְתּוֹ. פִּתְאֹם דּוֹמֶה הָיָה לִשְׁמֹעַ בִּסְבִיבָתוֹ קוֹל בַּקְבּוּק קַל. הוּא הִטָּה אָזְנָיו וְהֶאֱזִין.

בֶּאֱמֶת! שׁוּב נִשְׁמַע אוֹתוֹ קוֹל!

בְּשָׁלֹשׁ קְפִיצוֹת אָץ לְעֻמַּת אַחַד הַשִּׂיחִים וּפָתַח אֶת הָעֲנָפִים. שָׁם הִשְׁתּוֹפֵף שִׁיקוֹרְסְקִי עַל הָאָרֶץ וְצָחַק, עַד שֶׁהַדְּמָעוֹת יָרְדוּ עַל לְחָיָיו.

„נָבָל שֶׁכָּמוֹתְךָ! מַלְשִׁין מְנֻוָּל!" לָחַשׁ מִיכָאֵל וְהֵרִים יָדוֹ

לְמַכָּה; אַךְ הָאָרֹךְ חָמַק מִתַּחַת לִזְרוֹעוֹתָיו וְהִתְרַחֵק בִּדְהָרָה בְּקוֹל פְּעִיָּה שֶׁל לַעַג.

„אוֹי וַאֲבוֹי לְךָ! כִּגְמוּלְךָ יְשֻׁלַּם לְךָ!" גָּנַח מִיכָאֵל וְנִפְנֵף אֶת אֶגְרוֹפָיו אַחֲרָיו.

אַחֲרֵי הַצָּהֳרַיִם, שָׁעָה שֶׁהָאֲחֵרִים שִׂחֲקוּ עַל הַמִּדְשָׁאָה, אָנוּס הָיָה מִינֶוִיט לָשֶׁבֶת לְמַעְלָה בְּחַדְרוֹ וְלַעֲשׂוֹת אֶת עֲבוֹדַת הָעֳנָשִׁין. לְעִתִּים, בְּשָׁעָה שֶׁהִרְהֵר בְּשִׁיקוֹרְסְקִי בִּמְתִיחוּת יֶתֶר, חָרַק בְּשִׁנָּיו בְּקוֹל רָם.

שִׁיקוֹרְסְקִי לֹא יָדַע צְחוֹק

מִיכָאֵל סִפֵּר, וּצְנִים הִקְשִׁיב לִדְבָרָיו.
דְּחוּקוֹת וּקְצוּצוֹת הִתְגַּלְגְּלוּ הַמִּלִּים מִפִּיו.
לִפְעָמִים נֶאֱלַץ לְהַפְסִיק כְּדֵי לִנְשֹׁם אֲוִיר.
הַזַּעַם צָבַט אֶת חָזֵהוּ כְּמוֹ מֶלְקָחַיִם.

הוּא לֹא הֶעֱלִים מְאוּמָה; הוֹדָה עַל צְבִירַת הַמִּסְפָּרִים הַחֲשָׁאִית שֶׁלּוֹ, תֵּאֵר אֶת בְּגִידָתוֹ הַבְּזוּיָה שֶׁל שִׁיקוֹרְסְקִי וְסִיֵּם בִּסְטִירַת הַלֶּחִי שֶׁתָּקַע לוֹ מַר גְּרוּלִיךְ.

כַּאֲשֶׁר סִיֵּם, אָמַר צְנִים בְּקוֹל תּוֹכֵחָה:

„לֹא יָפֶה הָיָה מִצִּדְּךָ לֶאֱסֹף מִסְפָּרִים בַּחֲשַׁאי מֵאֲחוֹרֵי גַּבִּי."

„נָכוֹן," מִלְמֵל מִיכָאֵל רְפוּיוֹת, „אַךְ מַה יָּכֹלְתִּי לַעֲשׂוֹת?"

„יָכֹלְתָּ לְהַגִּיד לִי אֶת הַדָּבָר," אָמַר צְנִים בְּקוֹל יְדִידוּתִי „וְהָיִיתִי הוֹלֵךְ גַּם אֲנִי."

הוא מְצַמְצֵם בְּעֵינָיו בְּעַלִּיזוּת וְחָבַט בְּמַרְפֵּקוֹ בְּצַלְעוֹתָיו שֶׁל מִיכָאֵל.

„שִׂים לֵב," הִמְשִׁיךְ, „אָסוּר לְךָ לַעֲשׂוֹת כָּל פְּעֻלַּת מִישָׁרִין נֶגֶד שִׁיקוֹרְסְקִי. יוֹדֵעַ אֲנִי אֶת הַמְּהוּמָה אֲשֶׁר תִּתְעוֹרֵר. אִם תַּרְבִּיץ לוֹ, יֵלֵךְ מִיָּד וְיַלְשִׁין שׁוּב עָלֶיךָ לִפְנֵי גְרוּלִיךְ, וְתִסְפֹּג מַכּוֹת. אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ כְּבָר, מַה נַּעֲשֶׂה."

הוּא הִתְכּוֹפֵף אֶל מִיכָאֵל וְלָחַשׁ מַשֶּׁהוּ לְאָזְנוֹ. כְּכָל שֶׁהִמְשִׁיךְ לִלְחֹשׁ, כֵּן נַעֲשׂוּ פְּנֵי מִיכָאֵל שְׂמֵחוֹת יוֹתֵר; וּלְבַסּוֹף פָּרְצוּ שְׁנֵיהֶם בִּצְחוֹק רָם.

אַחַר כָּךְ נָתְנוּ יַד זֶה לָזֶה וְהִשְׁקִיפוּ אֶחָד בְּעֵינֵי חֲבֵרוֹ בְּחִיּוּךְ עֹנֶג מֻסְתָּר. וְאָמְנָם, קֶשֶׁר זֶה לֹא הִבְטִיחַ טוֹבוֹת לְאוֹתוֹ שֶׁכְּנֶגְדּוֹ נִכְרְתָה הַבְּרִית.

שִׁיקוֹרְסְקִי חָשׁ בְּכָךְ בְּקָרוֹב.

בְּכָל מָקוֹם שֶׁהָלַךְ וְעָמַד, נִתְקַל בְּתַקָּלוֹת קְטַנּוֹת וְתַקְרִיוֹת בִּלְתִּי נְעִימוֹת שֶׁמֵּרְרוּ אֶת חַיָּיו.

לְמָשָׁל, בֶּן לַיְלָה נֶהֶפְכָה הַדְּיוֹ שֶׁבְּשֻׁלְחַן הַכְּתִיבָה שֶׁלּוֹ לְנוֹזֵל כֵּהֶה שֶׁלֹּא הָיָה אֶלָּא מִיץ־שׁוּשׁ. אָמְנָם גַּם זֶה הָיָה שָׁחוֹר, אֶלָּא שֶׁאִי אֶפְשָׁר הָיָה לִכְתֹּב בּוֹ.

וְכָךְ קָרָה לִפְנוֹת בֹּקֶר וְשִׁיקוֹרְסְקִי לֹא הָיָה יָכוֹל לְהָרִים מִן הָרִצְפָּה אֶת נְעָלָיו שֶׁהֶעֱמִידָן בָּעֶרֶב לִפְנֵי הַדֶּלֶת לְשֵׁם צִחְצוּחַ. וְכַאֲשֶׁר בָּדַק אֶת סִבַּת הַתּוֹפָעָה הַמְּשֻׁנָּה הַזֹּאת, גִּלָּה שֶׁהַנַּעֲלַיִם הֻבְרְגוּ אֶל קַרְשֵׁי הָרִצְפָּה בְּאֶמְצָעוּת שְׁנֵי מַבְרְגִים קְטַנִּים שֶׁנֶּעֶלְמוּ כְּבָר יוֹם קֹדֶם מֵאֵצֶל שׁוֹמֵר הַבַּיִת.

הַהִבְרָגָה הָיְתָה מְלֶאכֶת אֲמָנוּת – „מַ שֵׁה מִקְשָׁה״–דֶּרֶךְ הַסֻּלְיוֹת וְהָעֲקֵבִים.

פַּעַם אַחַת מֻנָּח הָיָה נַעַץ עַל סַפְסָלוֹ בַּכִּתָּה וְחֻדּוֹ מֻפְנֶה לְמַעְלָה. וְאוּלָם שִׁיקוֹרְסְקִי לֹא הִרְגִּישׁ בְּכָךְ אֶלָּא בְּאִחוּר זְמַן. כִּמְעַט וְקִבֵּל גַּם סְטִירַת לֶחִי מֵאֵת ד״ר כַּפְתּוֹר, עַל שֶׁהִפְלִיט פִּתְאֹם צְרִיחָה קוֹלָנִית.

לֹא, לֹא – שִׁיקוֹרְסְקִי לֹא יָדַע צְחוֹק.

אִם חָצָה אֶת הַמִּדְשָׁאָה, יָכוֹל הָיָה לְצַפּוֹת בְּוַדָּאוּת לְכָךְ שֶׁיִּדְרֹךְ אֵי שָׁם עַל חִשּׁוּק חָבִית שֶׁיַּהֲלֹם עַל עֶצֶם רַגְלוֹ הֲלִימָה מַכְאִיבָה. וּלְעִתִּים הָיְתָה מֻנַּחַת מַגְרֵפָה עֲקֻצָּנִית בַּדֶּשֶׁא דַּוְקָא בַּמָּקוֹם בּוֹ אָמַר לָשֶׁבֶת.

וּבֵינְתַיִם הָפְכָה שׁוּב מִדֵּי פַּעַם הַדְּיוֹ שֶׁבְּקַסְתוֹ לְמִיץ־שׁוּשׁ. הָיְתָה זֹאת מֵעֵין הוֹלָלוּת שֵׁדִים פְּרוּעָה; וְשִׁיקוֹרְסְקִי הִתְפַּקַּע מַמָּשׁ מִזַּעַם.

הוּא יָדַע כַּמּוּבָן, מִיהוּ הָאָשֵׁם בְּכָל הַלַּהֲטוּטִים הַלָּלוּ. הוּא אָרַב לִצְנִים וּלְמִיכָאֵל בְּכָל מָקוֹם אֶפְשָׁרִי, אַךְ לְעוֹלָם לֹא הִצְלִיחַ לִתְפֹּס אֲפִלּוּ אֶחָד מֵהֶם.

וְאָכֵן הָיָה זֶה דָּבָר קָשֶׁה מְאֹד לָשִׂים לֵב לִשְׁנֵי הַנְּעָרִים בְּבַת אַחַת; שָׁעָה שֶׁהִתְבּוֹנֵן שִׁיקוֹרְסְקִי בִּתְנוּעוֹתָיו שֶׁל הָאֶחָד, אִי אֶפְשָׁר הָיָה לָדַעַת, מָה עוֹשֶׂה הַשֵּׁנִי בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע. וַהֲרֵי מִיכָאֵל וּצְנִים לֹא נִמְצְאוּ בְּמַעֲמָד אֶחָד אֶלָּא לְעִתִּים נְדִירוֹת. וְאִם הָיוּ בְּיַחַד, אֲזַי הָיָה שִׁיקוֹרְסְקִי לָרֹב צָפוּי לְמְאֹרָע לֹא נָעִים חָדָשׁ.

יַעֲשֶׂה אֶת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה. אִם הָיָה פּוֹנֶה אֶל הַחֲבֵרִים הָאֲחֵרִים בִּשְׁאֵלוֹת תְּמִימוֹת לִכְאוֹרָה עַל מְנָת לְהָפִיק מִפִּיהֶם עֵדוּת כָּלְשֶׁהִי בִּדְבַר הַתַּקְרִיּוֹת הַמְּשֻׁנּוֹת, הָיוּ הַלָּלוּ מוֹשְׁכִים בִּכְתֵפַיִם וְטוֹעֲנִים כִּי לֹא רָאוּ דָבָר. לֹא, מִצַּד זֶה לֹא יָכוֹל הָיָה לְצַפּוֹת לְעֶזְרָה; לְכָךְ דָּאַג בְּעַצְמוֹ בְּמַעֲשֵׂי הַמַּלְשִׁינוּת וְהַתְּכָכִים הַתְּמִידִיִּים שֶׁלּוֹ. וְאִלּוּ מִיכָאֵל וּצְנִים הֶעֱמִידוּ כְּלַפָּיו פְּנֵי מַלְאָכִים זַכִּים וּתְמִימִים, הַמַּצָּב הָיָה נוֹאָשׁ בְּהֶחְלֵט.

הוּא נִדְכָּא, שִׁיקוֹרְסְקִי הַטּוֹב, וְאִבֵּד הַרְבֵּה מֵהוֹפָעָתוֹ הַמְּהֻדֶּרֶת שֶׁהָיָה מַצִּיג לִפְנֵי כֵן תָּמִיד בְּתוֹר „פְּרִימוּס". גַּאֲוָתוֹ פָּחֲתָה בְּמִדָּה נִכֶּרֶת. דּוֹמֶה הָיָה בְּעֵרֶךְ לְאַנְפַּת גַּן־עֵדֶן שֶׁנּוֹצוֹתֶיהָ הַיָּפוֹת בְּיוֹתֵר נִמְרְטוּ מִמֶּנָּה – וְעָמְדָה פְּרוּעָה וּבְלוּעָה כָּלְשֶׁהִי.

וְהִנֵּה בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הֵכִינוּ לוֹ שְׁנֵי הַקּוֹשְׁרִים מַעֲשֵׂי־קֻנְדָּס חָדָשׁ.

מַר גְּרוּלִיךְ נִמְשָׁךְ לְתוֹךְ הָעִנְיָנִים

בְּקָצֶה הַקִּיצוֹנִי שֶׁל כִּכַּר הַמִּשְׂחָקִים, מֻסְתָּר לְמֶחֱצָה בְּשִׂיחִים עֲבֻתִּים, עָמַד מוּסָךְ קְרָשִׁים מוּצָק וּבוֹ נִשְׁמְרוּ כְּלֵי הַסְּפּוֹרְט.

זֹאת הָיְתָה מַמְלַכְתּוֹ שֶׁל מַר בּוּגִישׁ.

כָּאן הָיוּ מֻנָּחִים כַּדּוּרֵי הַמִּשְׂחָק וְהַמַּחְבְּטִים, כַּדּוּרֵי הַבַּרְזֶל וְלוּחוֹת הַדִּסְקוּס. כָּאן עָמְדוּ בְּשׁוּרָה לְאֹרֶךְ הַקִּירוֹת מוֹטוֹת הַמֶּתַח הַכְּבֵדִים מִפְּלָדָה, וּצְרוֹרוֹת שְׁלֵמִים שֶׁל מוֹטוֹת חֲלָקִים עֲגֻלִּים שֶׁשִּׁמְּשׁוּ לְתַרְגִּילֵי הַהִתְעַמְּלוּת הַחָפְשִׁית.

כְּדֵי לִשְׁמֹר עַל סִדְרָם שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, זָקוּק הָיָה מַר בּוּגִישׁ לְעוֹזֵר שֶׁיְּנַהֵל אֶת הָרְשִׁימוֹת וְיִדְאַג לְכָךְ שֶׁכָּל דָּבָר יִמָּצֵא בִּמְקוֹמוֹ הַנָּכוֹן.

וּבְאוֹתָהּ מִשְׂרָה שִׁמֵּשׁ שִׁיקוֹרְסְקִי.

לֹא מִשּׁוּם שֶׁהִצְטַיֵּן בִּמְיֻחָד בְּהִתְעַמְּלוּת אוֹ בְּאֵיזֶה סְפּוֹרְט שֶׁהוּא! מִבְּחִינָה זוֹ לֹא הֶרְאָה גְּדוֹלוֹת מֵעוֹלָם. אַךְ הָיָה לוֹ כְּתַב יָד הָגוּן – וּכְפִי שֶׁיָּאוּת לְ„פְּרִימוּס" – הָיָה נַעַר מְסֻדָּר בְּיוֹתֵר. אֶצְלוֹ עָמְדוּ הַמַּכְשִׁירִים יְשָׁרִים כְּמוֹ גְּרֶנָדִירִים וְלֹא נִזְרְקוּ פָּשׁוּט לַפִּנּוֹת כְּמוֹ גֶּזֶר וּצְנוֹן. שֶׁהֲרֵי שִׁיקוֹרְסְקִי הָיָה שׁוֹאֵף כָּבוֹד, אִם גַּם לֹא בְּשֶׁטַח הַסְּפּוֹרְט.

בְּאַחַד הַיָּמִים אַחֲרֵי הַצָּהֳרַיִם סִיְּמוּ הַנְּעָרִים אֶת מִשְׂחֲקֵיהֶם וְהֶחֱזִירוּ אֶת מַכְשִׁירֵיהֶם לַמּוּסָךְ. לְאַחַר מִכֵּן הִתְנַהֲלוּ לְאִטָּם לְעֵבֶר הַבַּיִת הָרָאשִׁי, בְּעוֹד שֶׁשִּׁיקוֹרְסְקִי נִשְׁאַר בַּמּוּסָךְ כְּדֵי לְהַכְנִיס סֵדֶר.

גַּם מִיכָאֵל וּצְנִים הָיוּ בֵּינֵיהֶם. הֵם נִשְׂרְכוּ בְּדַרְכָּם בְּשַׁלְוַת רוּחַ, כְּשֶׁיְּדֵיהֶם טְמוּנוֹת בְּכִיסֵיהֶם, מִבְּלִי לְהַבִּיט אֶחָד בִּפְנֵי רֵעֵהוּ.

וְאוּלָם שָׁעָה שֶׁהַנְּעָרִים הַהוֹלְכִים בְּרֹאשׁ הַקְּבוּצָה נִמְצְאוּ כְּבָר בַּמַּדְרֵגוֹת בַּדֶּרֶךְ לַחֲדַר הָרַחְצָה, הֵעִיפוּ מִיכָאֵל וּצְנִים זֶה בָּזֶה מַבָּט עַרְמוּמִי חָטוּף. מִיכָאֵל עָצַם עַיִן אַחַת לְמֶשֶׁךְ שְׁנִיּוֹת מִסְפָּר וּפִגֵּר קְצָת אַחֲרֵי חֲבֵרָיו.

הוּא סָר הַצִּדָּה וְהִתְעַסֵּק בִּנְעָלָיו, עַד שֶׁעָבַר עָלָיו אַחֲרוֹן הַנְּעָרִים וְנֶעְלַם בַּבַּיִת. אַחַר כָּךְ הִתְרַחֵק פִּתְאֹם כְּחֵץ מִקֶּשֶׁת.

בֵּינְתַיִם הוֹפִיעַ מַר גְּרוּלִיךְ בִּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ בְּכִכַּר

הַמְּשַׂחֲקִים. הוּא טִיֵּל קְצָת אָנֶה וָאָנָה וְהִגִּיעַ גַּם לְקִרְבַת הַמּוּסָךְ בּוֹ חִטֵּט שִׁיקוֹרְסְקִי.

שָׁקוּעַ בְּהִרְהוּרִים נֶעְצַר מַר גְּרוּלִיךְ לִפְנֵי הַדֶּלֶת הַפְּתוּחָה וְלִטֵּף אֶת זְקָנוֹ מְהַרְהֵר. וְאוּלָם אַט אַט הִגִּיעוּ לְהַכָּרָתוֹ קוֹלוֹת רַעַשׁ מְשֻׁנִּים שֶׁבָּקְעוּ מִתּוֹךְ הַמּוּסָךְ וְהִפְרִיעוּ לוֹ בְּהִרְהוּרָיו. וְכַעֲבֹר זְמַן מוּעָט עָבַר הָאִישׁ בִּצְעָדִים דְּרוּכִים עַל פְּנֵי מִפְתַּן הַמּוּסָךְ, כְּדֵי לַעֲמֹד עַל סִבַּת הָרַעַשׁ.

כָּל זֶה לֹא הָיָה יָדוּעַ לְמִיכָאֵל.

מֵאֲחוֹרֵי הַגְּדֵרוֹת רָץ מִיכָאֵל נִדְחָק אֶל הַשִּׂיחִים בַּחֲזָרָה אֶל הַמּוּסָךְ, וְכָעֵת הָיָה זוֹחֵל בַּלָּאט וּבִזְהִירוּת עַל קְצוֹת אֶצְבְּעוֹת רַגְלָיו לְעֵבֶר הַדֶּלֶת הַפְּתוּחָה.

רוּמְס! הִשְׁמִיעָה הַדֶּלֶת הַכְּבֵדָה כְּשֶׁנִּסְגְּרָה בִּדְחִיפָה. בְּצִלְצוּל נִדְחַק הַמַּנְעוּל בְּלוּלָאַת הַבַּרְזֶל וְנִתְהַדֵּק. — מִיכָאֵל קָרַע מִתּוֹכוֹ אֶת הַמַּפְתֵּחַ וְהִסְתַּלֵּק מִן הַמָּקוֹם כְּמוֹ מְטֹרָף. הוּא רָץ, כְּאִלּוּ נִשְׁקְפָה סַכָּנָה לְחַיָּיו. כַּאֲשֶׁר הִתְגַּבֵּר מַר גְּרוּלִיךְ סוֹף סוֹף עַל תַּדְהֵמָתוֹ הָרִאשׁוֹנָה וְהֵרִים אֶת קוֹלוֹ הֶעָצוּם, נִמְצָא מִיכָאֵל כְּבָר מִזְּמַן מִחוּץ לְטְוָח שְׁמִיעָה.

פֵּרוּרִים גַּסִּים שֶׁל קֶצֶף סַבּוֹן נִתְּזוּ לְכָל הָעֲבָרִים כְּשֶׁנִּכְנַס הַנַּעַר לַחֲדַר הָרַחְצָה. אִישׁ לֹא שָׂם לֵב לְכָךְ שֶׁהִתְאַחֵר. וְאָמְנָם לֹא נִתַּן לְהַבְחִין בּוֹ מְאוּמָה, רַק נְשִׁימָתוֹ קְצָרָה בְּמִקְצָת. מַהֵר פָּשַׁט אֶת בְּגָדָיו וְעָמַד תַּחַת הַמִּקְלַחַת הַקְּרוֹבָה בְּיוֹתֵר. מַבָּט יָחִיד חָטוּף שָׁלַח לְעֵבֶר צְנִים; אַחַר כָּךְ פָּנָה אֶל הַקִּיר וּפָתַח אֶת הַבֶּרֶז הַקַּר.

וְאֵי שָׁם, בְּמַחֲצִית הַדֶּרֶךְ בֵּין הַמּוּסָךְ וּבֵין הַבַּיִת, מֻנָּח הָיָה בַּדֶּשֶׁא מַפְתֵּחַ קָטָן כְּאֶבֶן שֶׁאֵין לָהּ הוֹפְכִים...

עַתָּה נִשְׁמַע צִלְצוּל לַאֲרוּחַת הָעֶרֶב.

לֹא מַר גְּרוּלִיךְ וְלֹא שִׁיקוֹרְסְקִי הוֹפִיעוּ לַאֲרוּחָה זוֹ – דָּבָר שֶׁהָיָה מוּזָר בְּכָל אֹפֶן.

הַכֻּרְסָה הַגְּדוֹלָה שֶׁעָלֶיהָ נָהַג מַר גְּרוּלִיךְ לְהָסֵב לְשֻׁלְחַן הַמּוֹרִים נִשְׁאֲרָה רֵיקָה. אֲפִלּוּ מִיכָאֵל וּצְנִים הִתְפַּלְאוּ עַל כָּךְ.

וּפִתְאֹם הִתְפּוֹצְצָה הַפְּצָצָה!

תְּחִלָּה לֹא הָיְתָה זֹאת אֶלָּא שְׁמוּעָה – שְׁמוּעָה פְּרָאִית בִּלְתִּי רְאוּיָה לְאֵמוּן; אַחַר כָּךְ הָפְכָה וַדָּאוּת מַחֲרִידָה.

כְּבוֹד הַמְנַהֵל גְּרוּלִיךְ כָּלוּא יַחַד עִם הַתַּלְמִיד שִׁיקוֹרְסְקִי בְּמוּסַךְ הַכֵּלִים וְאֵינָם יְכוֹלִים לָצֵאת!!!

בֶּן רֶגַע הִתְאַסֵּף בֵּית הַסֵּפֶר כֻּלּוֹ לִפְנֵי הַמּוּסָךְ. ד"ר כַּפְתּוֹר, הַקַּנְדִּידָט וּמַר בּוּגִישׁ, כָּל הַתַּלְמִידִים, וַאֲפִלּוּ הַשּׁוֹמֵר וְהַגַּנָּן עָמְדוּ מוּכָנִים לִיעֹץ וְלַעֲזֹר. אוּלָם כָּל אֶחָד מֵהֶם חָרֵד וּפָחַד פַּחַד מוּזָר לִפְתֹּחַ אֶת הַדֶּלֶת וּלְהִתְיַצֵּב הָרִאשׁוֹן מוּל מַר גְּרוּלִיךְ הַזּוֹעֵם.

בֵּינְתַיִם נִשְׁמַע מִבִּפְנִים בְּלִי הֶפְסֵק קוֹלוֹ הֶעָצוּם שֶׁל כְּבוֹד הַמְנַהֵל, וְאוּלַי טוֹב הָיָה, שֶׁאִי אֶפְשָׁר הָיָה לְהָבִין אֶת כָּל דְּבָרָיו, כִּי לֹא נִשְׁמְעוּ בְּרוּרוֹת מִבַּעַד לְקִירוֹת הַקְּרָשִׁים.

לְבַסּוֹף אָזַר הַקַּנְדִּידָט עֹז בְּנַפְשׁוֹ וְדָפַק עַל הַדֶּלֶת בְּבַיְשָׁנוּת.

„לִפְתֹּחַ! לְכָל הָרוּחוֹת!" צָרַח מַר גְּרוּלִיךְ בִּפְנִים.

„אֲבָל הַמַּפְתֵּחַ — אֵין כָּאן מַפְתֵּחַ," אָמַר הַקַּנְדִּידָט וְהֵחֵל מְחַפֵּשׂ סְבִיבוֹ עַל הָאָרֶץ. בְּשׁוּם מָקוֹם לֹא נִרְאָה מַפְתֵּחַ.

מִבִּפְנִים נִשְׁמַע שׁוּב הַקּוֹל:

„וּבְכֵן, תִּפְרְצוּ אֶת הַדֶּלֶת, רַבּוֹתַי! תַּעֲשׂוּ מַעֲשֶׂה כָּלְשֶׁהוּ! הַכְּבוּרִים אַתֶּם כִּי אֲנִי מוּכָן לָשֶׁבֶת כָּאן..."

רַעַם הַמִּלִּים הָאֵלֶּה שָׁקַע בְּתוֹךְ רַעַם אַחֵר שֶׁנָּבַע, כַּנִּרְאֶה, מִכָּךְ שֶׁמַּר גְּרוּלִיךְ הָלַם בְּאֶגְרוֹפָיו עַל הַדֶּלֶת.

סוֹף סוֹף הוּבָא מַכְשִׁיר וּלְאַחַר מַאֲמָץ מָה הִצְלִיחוּ לְנַתֵּק בְּכֹחַ אֶת הַלּוּלָאָה מִן הַמַּשְׁקוֹף. הַדֶּלֶת נִפְתְּחָה פִּתְאֹם וּבַפֶּתַח הוֹפִיעַ מַר גְּרוּלִיךְ בְּכָנִים אֲדֻמּוֹת כְּצֶבַע הָאַרְגָּמָן. מֵאֲחוֹרָיו נִרְאָה שֶׁמֶץ מִשִּׁיקוֹרְסְקִי שֶׁהָיָה חִוֵּר כְּסִיד.

רְגָעִים מִסְפָּר שָׂרְרָה דְּמָמַת מוּעָקָה הֲרַת־סְעָרָה. אַחַר כָּךְ הִתְגּוֹלֵל קוֹל רַעַם עַל פְּנֵי הַמִּדְשָׁאָה.

„אֵין רְצוֹנִי לִשְׁאֹל, אֵיזֶה פִּרְחָח חֲסַר־כָּבוֹד יָזַם אֶת הַלַּהֲטוּט הַזֶּה. אֵינֶנִּי רוֹצֶה לִשְׁאֹל!!! אֵין זֶה אֶלָּא אָדָם נֶאֱלָח שֶׁאֵינוֹ רָאוּי לִתְשׂוּמַת לֵב! זֶהוּ פִּרְחָח! זֶהוּ נָבָל! זֶהוּ... זֶהוּ..."

קוֹלוֹ שֶׁל מַר גְּרוּלִיךְ נֶחֱנַק פִּתְאֹם וְנִפְסַק. דּוֹמֶה הָיָה כִּי עוֹמֵד הוּא לְהִסְתָּעֵר בְּעוֹד רֶגַע וּלְהַרְבִּיץ מַכּוֹת לְכָל הַחֶבְרָה לְפִי הַתּוֹר. קְצוֹת שְׂפָמוֹ רָעֲדוּ, וְעֵינָיו נוֹצְצוּ בְּאִיּוּם. אַחַר כָּךְ הֵרִים אֶת שְׁנֵי אֶגְרוֹפָיו אֶל עָל וְצָרַח:

„אֲנִי מֵטִיל מַאֲסַר־בַּיִת עַל כָּל תַּלְמִידֵי בֵּית הַסֵּפֶר פְּרָט לְשִׁיקוֹרְסְקִי לְשָׁבוּעַ יָמִים! הִסְתַּלְּקוּ מִכָּאן! הִסְתַּלְּקוּ!"

הַתַּלְמִידִים נָפוֹצוּ לְכָל הָרוּחוֹת. אַחֲרֵיהֶם זָחַל שִׁיקוֹרְסְקִי חִוֵּר כִּגְבִינָה וְרוֹעֵד. — הוּא נִרְאָה חָלוּשׁ בְּיוֹתֵר.

„כָּעֵת רְצוֹנִי בֶּאֱמֶת לָדַעַת, מִי זֶה הָיָה," אָמַר וִיקֶרְס הַקָּטָן כְּשֶׁעָלוּ כֻּלָּם בְּיַחַד בַּמַּדְרֵגוֹת. „הָיִיתִי נוֹתֵן מַשֶּׁהוּ כְּדֵי לָדַעַת זֹאת!"

„הֵא, אוּלַי הָיִיתָ מַלְשִׁין עָלָיו?" שָׁאַל מִישֶׁהוּ בְּאִיּוּם.

„לֹא," אָמַר וִיקֶרְס מִמֻּשָּׁכוֹת וְהֵנִיד אֶת רֹאשׁוֹ בְּתַרְעֹמֶת.

פִּתְאֹם עָבַר גִּחוּךְ עַל פְּנֵי כָּל הַנְּעָרִים. רַק מִיכָאֵל וּצְנִים הֶעֱמִידוּ פָּנִים שֶׁל כֹּבֶד רֹאשׁ וְנִקָּיוֹן כַּפַּיִם.

מַר בּוּגִישׁ מְגַלֶּה אֶת יְכָלְתּוֹ

מוֹרֵה הַסְּפּוֹרְט בּוּגִישׁ הָיָה גֶּבֶר דַּק־גִּזְרָה וְאַמִּיץ־שְׁרִירִים שֶׁאֵין לְהַפְרִיעַ שַׁלְוַת נַפְשׁוֹ בְּנָקֵל.

עַל רֹאשׁוֹ הִתְנוֹסְסָה תִּסְרֹקֶת בַּעֲלַת פִּסֹּקֶת בְּאֶמְצַע הַקָּדְקֹד הַמְחַלֶּקֶת אֶת שַׂעֲרוֹתָיו הַהֲדוּקוֹת בְּקַפְּדָנוּת לִשְׁנֵי הַצְּדָדִים. כָּל עוֹד הָיוּ הַשְּׂעָרוֹת הֲדוּקוֹת לָרֹאשׁ, חֲלָקוֹת וּמַבְרִיקוֹת כָּרָאוּי, הָיָה הַכֹּל בְּסֵדֶר גָּמוּר. אֲבָל כָּל אֵימַת שֶׁהָיוּ סְבוּכוֹת וּזְקוּפוֹת, הֲרֵי זֶה הָיָה סִמָּן מֻבְהָק כִּי מַר בּוּגִישׁ נִרְגַּשׁ. מִשּׁוּם שֶׁבִּרְגָעִים כָּאֵלֶּה נוֹהֵג הָיָה לְהַכְנִיס שֶׁלֹּא בְּכַוָּנָה אֶת יָדוֹ לַשְּׂעָרוֹת, וּמַעֲשֶׂה זֶה עָשׂוּי הָיָה לְשַׁבֵּשׁ אֶת הַפִּסֹּקֶת.

בְּעֶצֶם הָיְתָה בְּמֶשֶׁךְ הַשָּׁנָה רַק עוֹנָה אַחַת בָּהּ נָטָה מַר בּוּגִישׁ לְהִתְעַצְבֵּן. אֵלֶּה הָיוּ הַשָּׁבוּעוֹת לִפְנֵי חַג הַסְּפּוֹרְט שֶׁהִתְקַיֵּם מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וַאֲשֶׁר בּוֹ נֶעֶרְכָה הִתְחָרוּת סְפּוֹרְטִיבִית

בֵּין הַמִּתְעַמְּלִים הַטּוֹבִים בְּיוֹתֵר שֶׁבְּמוֹסַד גְרוּלִיךְ וּבִשְׁנֵי בָּתֵּי הַסֵּפֶר הָאֲחֵרִים שֶׁבְּאַפֶּלְדוֹרְן. כָּל אֶחָד מִבָּתֵּי הַסֵּפֶר הִתְאַמֵּץ לִתְפֹּס אֶת הַמָּקוֹם הָרִאשׁוֹן. וְאִלּוּ הַמְּאֹרָע הָעִקָּרִי בְּאוֹתוֹ חַג סְפּוֹרְט הָיָה מֵרוֹץ הַשְּׁלִיחִים הַגָּדוֹל שֶׁאֵלָיו הֶעֱמִיד כָּל אֶחָד מִשְּׁלֹשֶׁת בָּתֵּי הַסֵּפֶר קְבוּצָה שֶׁהָיְתָה מֻרְכֶּבֶת כַּמּוּבָן מִן הָרָצִים הַמֻּבְחָרִים בְּיוֹתֵר.

בְּאוּלַם הָאֹכֶל שֶׁל בֵּית־סֵפֶר הַיַּעַר הִתְנוֹצֵץ גְּבִיעַ כֶּסֶף מַבְרִיק מִתַּחַת לְמִכְסֶה זְכוּכִית. זֶה הָיָה הַפְּרָס הַנּוֹדֵד שֶׁהִקְדִּישׁוּ אֲבוֹת הָעִיר אַפֶּלְדוֹרְן בִּשְׁבִיל מֵרוֹץ הַשְּׁלִיחִים הַגָּדוֹל. הָיָה צָרִיךְ לִזְכּוֹת בּוֹ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּזוֹ אַחַר זוֹ כְּדֵי שֶׁהַגָּבִיעַ יִהְיֶה שַׁיָּךְ סוֹפִית לַמְנַצֵּחַ. שְׁתֵּי פְּעָמִים בְּזוֹ אַחַר זוֹ נִצְּחָה כְּבָר הַקְּבוּצָה שֶׁל בֵּית־סֵפֶר הַיַּעַר; וְכָעֵת – בַּפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית – הָיָה זֶה הַמֵּרוֹץ הַמַּכְרִיעַ.

הַמַּחֲשָׁבָה עַל הַגָּבִיעַ בִּלְבַד הִסְפִּיקָה לְקַלְקֵל לַחֲלוּטִין אֶת פִּסְקָתוֹ שֶׁל מַר בּוּגִישׁ. וְהִנֵּה הִשְׂתָּרְגוּ עַל צַוָּארוֹ דְאָגוֹת נוֹסָפוֹת.

אוֹתוֹ מַאֲסַר בַּיִת בֶּן שְׁמוֹנַת הַיָּמִים שֶׁהֵטִיל הַמְנַהֵל גְרוּלִיךְ כְּעֹנֶשׁ עַל יְשִׁיבָתוֹ מֵאֹנֶס בְּמוּסַךְ הַכֵּלִים, עָשׂוּי הָיָה לְקַצֵּר אֶת תְּקוּפַת הָאִמּוּנִים בְּמִדָּה מְסֻכֶּנֶת. מַר בּוּגִישׁ נִסָּה כְּבָר מִסְפַּר פְּעָמִים לְהָנִיעַ אֶת מַר גְרוּלִיךְ לְהַמְתִּיק אֶת הָעֹנֶשׁ; אוּלָם הַמְנַהֵל נִשְׁאַר קָשֶׁה כְּגוּשׁ חַלָּמִישׁ.

אִם כֵּן, הָיָה צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת אִבּוּד הַזְּמַן בְּאֹפֶן אַחֵר, וּמַר בּוּגִישׁ הָיָה בְּדִיּוּק הָאִישׁ הַנָּכוֹן לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה.

עִם תֹּם תְּקוּפַת הָעֹנֶשׁ כִּנֵּס אֶת הַנְּעָרִים בְּכִכַּר הַמִּשְׂחָקִים וְנָשָׂא לִפְנֵיהֶם נְאוּם שֶׁהָיָה בָּרוּר וּמְבֹרָר מֵאֵין כָּמוֹהוּ. הַנְּאוּם הִתְחִיל בַּמִּלִּים: „חֲבֵרַיָּא! אֲנִי אֲלַמֵּד אֶתְכֶם, מַה זֶּה שִׁפְשׁוּף!" וְנִסְתַּיֵּם בְּהַבְטָחָה לְשַׁפְשֵׁף אֶת כָּל אֶחָד מֵהֶם לְחוּד לְפִי כָּל כְּלָלֵי הָאֳמָנוּת הַזֹּאת. וְגַם הַדְּבָרִים שֶׁאָמַר בְּאֶמְצַע נְאוּמוֹ, לֹא הִבְטִיחוּ דַּוְקָא פִּנּוּק וְיַחַס עָדִין בְּיוֹתֵר.

אֲחָדִים מִן הַנְּעָרִים מִשְׁשׁוּ אֶת אֶבְרֵיהֶם, מְלֵאֵי נְחוּשִׁים עֲגוּמִים, וְרָטְנוּ: „לְכָל הָרוּחוֹת!" – אֲבָל מַה שֶּׁהִתְרַחֵשׁ לְמַעֲשֶׂה, עָלָה עַל נְחוּשֵׁיהֶם הָרָעִים בְּיוֹתֵר.

אָכֵן, מַר בּוּגִישׁ הֶרְאָה לָהֶם, מַה זֶּה שִׁפְשׁוּף! הוּא הֵרִיצָם שַׁחַר וָעֶרֶב עַל פְּנֵי כִּכַּר הַמִּשְׂחָקִים. וּבְעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת נִמְצָא הוּא בְּעַצְמוֹ בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם. כֵּיצַד עָשָׂה זֹאת, הָיְתָה חִידָה לְכֻלָּם. שׁוּם דָּבָר לֹא נֶעְלַם מֵעֵינָיו. בְּבִטָּחוֹן מֻחְלָט הוֹפִיעַ תָּמִיד דַּוְקָא בּוֹ בָּרֶגַע כְּשֶׁרָצָה מִישֶׁהוּ לָנוּחַ קְצָת. לֹא, לֹא–זֶה אֵינוֹ בָּא בְּחֶשְׁבּוֹן! מַר בּוּגִישׁ סִפֵּק לָהֶם הִתְעַסְּקוּת רְצוּפָה וְשִׁלַּח אֶת הַנְּעָרִים מִן הַמַּקְבִּילַיִם אֶל הַמֵּתַח וּמִשָּׁם לִדְחִיפַת כַּדּוּר. וְאִם גָּמְרוּ בָּזֹאת, נִגַּשׁ מִיָּד לְתַרְגִּיל אַחֵר. אַחַת, שְׁתַּיִם, שָׁלֹשׁ! – בְּלִי הַפְסָקָה!

בְּכָל עֶרֶב נִגְרְרָה חֶבְרָה נֻקְשַׁת עֲצָמוֹת מִשֻּׁלְחַן הָאֹכֶל יָשָׁר לַמִּטָּה, עֲיֵפִים כְּמוֹ כְּלָבִים הָיוּ הַנְּעָרִים – אֲבָל יַחַד עִם זֹאת עַלִּיזִים בְּהֶחְלֵט, וְהֶשֵּׂגֵיהֶם הִשְׁתַּפְּרוּ וְהָלְכוּ מִיּוֹם לְיוֹם.

מִסָּבִיב לְמִדְשְׁאַת הַמִּשְׂחָקִים נִסְלְלָה מְסִלַּת אֵפֶר טְרִיָּה. כָּאן הִתְאַמְּנוּ הָרָצִים הַשְּׁלִיחִים שֶׁעֲלֵיהֶם נִמְנוּ בְּשָׁנָה זוֹ גַּם

צָנִים וּמִיכָאֵל, — וְאָמְנָם, קְבוּצַת הַשְּׁלִיחִים זָכְתָה לְאַהֲבָתוֹ הַמְיֻחֶדֶת שֶׁל מַר בּוּגִישׁ.

כְּעֶשְׂרִים פַּעַם בַּיּוֹם הִתְיַצֵּב בּוּגִישׁ בִּשְׂפַת הַמְּסִלָּה וּשְׁעוֹן הַפְּסִיקָה בְּיָדוֹ, וְקָבַע אֶת זְמַנֵּיהֶם שֶׁל הָרָצִים הַיְחִידִים. אִם לֹא הִתְאַמֵּץ מִישֶׁהוּ כַּהֲלָכָה, עָלוּל הָיָה בּוּגִישׁ לְהִתְפָּרֵעַ וּלְהִשְׁתּוֹלֵל, לְגַדֵּף וּלְחָרֵף לְלֹא מַעֲצוֹר. אַךְ אִם רָץ מִישֶׁהוּ רִיצָה טוֹבָה, לֹא הָיָה מְקַמֵּץ בְּדִבְרֵי שֶׁבַח וְעִדּוּד.

הַקְּבוּצָה הָיְתָה מֻרְכֶּבֶת מֵעֲשָׂרָה נְעָרִים, שֶׁכָּל אֶחָד מֵהֶם הָיָה עָלָיו לָרוּץ שְׁנֵי סִבּוּבִים. עֶשְׂרִים סִבּוּבִים הָיָה הַמֶּרְחָק הַשָּׁלֵם. כָּל זֶה נִקְבַּע בִּזְמַן הַקְדָּשָׁתוֹ שֶׁל גְּבִיעַ הַכֶּסֶף.

כְּבָר שְׁלֹשָׁה יָמִים לִפְנֵי חַג הַסְּפּוֹרְט חָזְרָה פִּסְקָתוֹ שֶׁל מַר בּוּגִישׁ שׁוּב לְמַצָּבָהּ הַמְסֻדָּר; וְלֹא נִפְרְצָה עוֹד אֶלָּא לְעִתִּים נְדִירוֹת. מַר בּוּגִישׁ הֵחֵל לָתֵת לַנְּעָרִים קְצָת מְנוּחָה וְלֹא הָיָה עוֹד כָּל כָּךְ קָשֶׁה כְּמוֹ בַּתְּחִלָּה; כִּי כָּל חֲנִיכָיו הָיוּ מְאֻמָּנִים בָּאֹפֶן הַטּוֹב בְּיוֹתֵר וּמוּכָנִים לְגַמְרֵי. מִצִּדּוֹ יְכֹלָה הַהִתְחָרוּת לְהַתְחִיל מִיָּד, מִשֶּׁכְּנַע הָיָה לַחֲלוּטִין כִּי „סִיר הָאִטְרִיּוֹת" — כָּךְ נָהַג לִקְרֹא לַ׳בִ עַ — עוֹמֵד לְפוֹ׳ סוֹפִית לְיָדָיו שֶׁל בֵּית־סֵפֶר הַ״עַר.

בְּעֶרֶב הַ״וֹב הַגָּדוֹל הִתְאַ כָּה קְבוּצַת הַשְּׁלִיחִים לַחֲזָרָה הָאַחֲרוֹנָה. הַפַּעַם הָיוּ לְבוּשִׁים מַדֵּי־הִתְחָרוּת, מִכְנָסַיִם שְׁחוֹרִים וְגוּפִיּוֹת יְרֻקּוֹת הַדְּבוּקוֹת עַל הַגּוּף.

מַר בּוּגִישׁ הֶחֱזִיק בְּיָד אַחַת אֶת שְׁעוֹן הַפְּסִיקָה וּבַיָּד הַשְּׁנִיָּה דֶּגֶל אִתּוּת. בְּשַׁלְוָה עָמַד בִּשְׂפַת הַמְּסִלָּה וְנָתַן אֶת

הַהוֹרָאוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת. אַחַר כָּךְ הֵרִים אֶת הַדֶּגֶל וְהוֹרִיד אוֹתוֹ שׁוּב — קָדִימָה!

עֲשָׂרָה נְעָרִים הִסְתָּעֲרוּ, זֶה אַחֲרֵי זֶה, עַל פְּנֵי הַמְּסִלָּה וְהֶרְאוּ אֶת כֹּחָם, וּמַר בּוּגִישׁ הִבִּיט בַּשָּׁעוֹן וּבַנְּעָרִים.

כַּאֲשֶׁר עָבַר אַחֲרוֹן הַקְּבוּצָה — מִיכָאֵל מִינֶוִיט — דֶּרֶךְ סֶרֶט־הַמַּטָּרָה, תָּחַב מַר בּוּגִישׁ אֶת הַשָּׁעוֹן בְּכִיסוֹ וּפָנָיו מַבִּיעִים שְׂבִיעַת רָצוֹן.

„זְמַנֵּי הָרִיצָה הַיָּפִים בְּיוֹתֵר יֵשׁ לְמִינֶוִיט וְלִצְנִים," אָמַר. „אֲבָל גַּם הָאֲחֵרִים הֵם טוֹבִים.—נְעָרִים! אִם תָּרוּצוּ גַם מָחָר בְּאֹפֶן כָּזֶה, נְנַצֵּחַ בַּמֵּרוֹץ!"

סִיר „הָאַטְרִיּוֹת" נָתוּן בְּסַכָּנָה

הַיּוֹם הַגָּדוֹל הוֹפִיעַ.

בִּמְרוֹם פִּסְגַּת הַגַּג שֶׁל הַבַּיִת הָרָאשִׁי הִתְנוֹפֵף בָּרוּחַ דֶּגֶל עָצוּם, וְכִכַּר הַמִּשְׂחָקִים הָיְתָה עֲטוּרָה דְּגָלִים בְּשָׁלָל צִבְעֵיהֶם. וְאָכֵן, כִּכָּר זוֹ לֹא דָמְתָה עוֹד לְכִכַּר מִשְׂחָקִים רְגִילָה, דּוֹמָה הָיְתָה לְמִגְרַשׁ סְפּוֹרְט שֶׁל מַמָּשׁ.

מֵאָז שְׁעוֹת הַצָּהֳרַיִם נָהֲרוּ לַמָּקוֹם קְהַל הַצּוֹפִים דֶּרֶךְ שַׁעַר הַשְּׂבָכָה הַפָּתוּחַ וְתָפְסוּ אֶת מְקוֹמוֹתֵיהֶם מִסָּבִיב לִמְסִלַּת הָאֵפֶר. הוֹפִיעוּ כָּל שׁוֹחֲרֵי הַסְּפּוֹרְט מֵאַפֶּלְדוֹרְן וּסְבִיבָתָהּ וְצִפּוּ בְּמְתִיחוּת לַתַּחֲרֻיּוֹת, וְכַאֲשֶׁר צָעֲדוּ הַקְּבוּצוֹת שֶׁל שְׁלֹשֶׁת בָּתֵּי הַסֵּפֶר לְתוֹךְ הַשֶּׁטַח הַפְּנִימִי, נִשְׁמַע קוֹל מְחִיאוֹת כַּפַּיִם עֵרוֹת, תְּחִלָּה בָּאוּ הָאוֹרְחִים: תַּלְמִידֵי הַגִּמְנַסְיָה „גְּרוֹטִיוּס"

בְּגוּפִיּוֹתֵיהֶם הַכְּחֻלּוֹת וְתַלְמִידֵי בֵּית־הַסֵּפֶר הָרֵאָלִי בְּגוּפִיּוֹתֵיהֶם הַצְּהֻבּוֹת. בַּסּוֹף בָּאָה הַקְּבוּצָה שֶׁל בֵּית־סֵפֶר הַיַּעַר בְּתִלְבֹּשֶׁת הַקְּרָב הַיְרֻקָּה שֶׁלָּהֶם.–רַק עֲשֶׂרֶת הַשְּׁלִיחִים הָיוּ עוֹד לְבוּשִׁים בְּמַדֵּי בֵּית־הַסֵּפֶר הָרְגִילִים וְעוֹנְדִים סְרָטִים לְבָנִים מִסָּבִיב לִזְרוֹעוֹתֵיהֶם. עֲלֵיהֶם הוּטַל לְעֵת עַתָּה הַתַּפְקִיד שֶׁל סַדְּרָנִים.

הַמְנַהֵל גְּרוֹלִיךְ עָלָה עַל דּוּכָן עֵץ קָטָן וּבַחֲגִיגִיּוּת רַבָּה וּבְשֶׁפַע מְלִיצוֹת רַעַם נָשָׂא נְאוּם בּוֹ דָּרַשׁ מֵהַלּוֹחֲמִים הַצְּעִירִים לְהִלָּחֵם בְּמֵיטַב כֹּחָם, בֶּאֱמוּנָה וּלְלֹא רַמָּאוּת, לְמַעַן כְּבוֹד צִבְעֵיהֶם וְהַסְּפּוֹרְט.

אַחַר כָּךְ מָחָא כַּף שָׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְהַתַּחֲרוּת הִתְחִילָה.

בְּכָל פִּנּוֹתָיו וּקְצוֹתָיו שֶׁל הַמִּגְרָשׁ הַגָּדוֹל נֶעֶרְכוּ קְרָבוֹת בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת. מֶשֶׁךְ שְׁעָתַיִם הִשְׁתּוֹלְלוּ גַּלֵּי הַקְּרָבוֹת בִּרְתִחָה רַבָּה. נָחֲגוּ נִצְחוֹנוֹת גֵּאִים, וְנִכְזְבוּ תּוֹחֲלוֹת כָּבוֹד רַבּוֹת. – אַחֲרֵי כֵן נִתְבָּרְרוּ הַתּוֹצָאוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת. הַגִּמְנַסְיָה „גְּרוֹטְיוּס" וּבֵית־סֵפֶר הַיַּעַר זָכוּ בְּמִסְפַּר נְקֻדּוֹת שָׁוֶה לְאַחַר שֶׁנָּחֲלוּ שְׁלֹשָׁה נִצְחוֹנוֹת כָּל אֶחָד. וְאִלּוּ בֵּית־הַסֵּפֶר הָרֵאָלִי לֹא יָכוֹל הָיָה לִרְשֹׁם לִזְכוּתוֹ אֶלָּא שְׁנֵי נִצְחוֹנוֹת בִּלְבַד.

הִשְׂתָּרְרָה דּוּמִיָּה רַבַּת־צִפִּיָּה; כִּי כָעֵת עָמַד לְהִתְרַחֵשׁ הַמְּאֹרָע הָעִקָּרִי שֶׁל הַיּוֹם: מֵרוֹץ הַשְּׁלִיחִים הַגָּדוֹל.

מִיכָאֵל וְחֵלֶק מִן הָרָצִים הָאֲחֵרִים הָיוּ כְּבָר בְּדַרְכָּם לְמוּסָךְ הַכֵּלִים כְּדֵי לְהִתְלַבֵּשׁ, וְהִנֵּה נִרְאָה פִּתְאֹם מַר בּוּגִישׁ רָץ אַחֲרֵיהֶם וְעוֹד מִמֶּרְחָק רַב נִפְנֵף לְעֻמָּתָם נִפְנוּפֵי־פֶּרֶא בִּזְרוֹעוֹתָיו. פִּסְקָתוֹ הָיְתָה כֻּלָּה תֹּהוּ וָבֹהוּ.

„חַכּוּ!" קָרָא וְהַפַּעַם הִכְנִיס לְבְלוֹרִיתוֹ אֲפִלּוּ אֶת שְׁתֵּי יָדָיו בְּבַת אַחַת. חֲסַל! נִגְמַר! אֵין צֹרֶךְ עוֹד לְהַחֲלִיף בְּגָדִים!"

מֶשֶׁךְ שְׁנִיּוֹת מִסְפָּר הִתְעַרְבֵּל סְבִיבוֹ נַחְשׁוֹל נְעָרִים רוֹגְשִׁים שֶׁכָּל אֶחָד מֵהֶם הָיָה צוֹעֵק דָּבָר אַחֵר. אִי אֶפְשָׁר הָיָה לְהָבִין דָּבָר אוֹ חֲצִי דָבָר; לֹא נִרְאָה מִסְּבִיבוֹ אֶלָּא מַעְגַּל פִּיּוֹת עֲגֻלִּים פְּעוּרִים וְעֵינַיִם נִבְהָלוֹת. אַחַר כָּךְ רָקַע מַר בּוּגִישׁ רְקִיעָה חֲזָקָה בְּרַגְלוֹ, וְהִשְׂתָּרְרָה דוּמִיָּה.

„צְנִים קִבֵּל שֶׁטֶף דָּם בָּרֶגֶל, וְאֵינוֹ יָכוֹל לָרוּץ. – אֵיזֶה חֲמוֹר שֶׁהוּא זָרַק מוֹט מֵתַח עַל רַגְלוֹ," פָּלַט קְצוּצוֹת, „אִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְזַנֵּק, נְעָרִים! כָּל הַחֲלִיפִים הִשְׁתַּתְּפוּ בְּמַאֲבַק הַנְּקֻדּוֹת וְהִנָּם עֲיֵפִים וְאַפְסֵי כֹחוֹת, אִישׁ אֵינוֹ יָכוֹל לְמַלֵּא אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל צְנִים – הָעִנְיָן גָּמוּר!"

רֹאשׁוֹ הֶאְדִּים כְּצֶבַע הַסַּרְטָן, וְנָשַׁם עֲמֻקּוֹת.

„לְכָל הָרוּחוֹת וְהַשֵּׁדִים! אֶלֶף אַלְפֵי עֲזָאזֵל!" אָמַר אַחַר כָּךְ בְּפָנִים אֻמְלָלוֹת בְּיוֹתֵר.

זְמַן מָה עָמְדָה דוּמִיַּת מָוֶת. חִוְרֵי פָּנִים נָשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם אֵלָיו בְּשִׁתּוּק וָאֵלֶם.

פִּתְאֹם נִשְׁמַע מֵאֲחוֹרָיו קוֹל מְצַיֵּץ כָּלְשֶׁהוּ:

„אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לְזַנֵּק בְּכָל זֹאת!"

„הֵא? – אֵיךְ?"

מַר בּוּגִישׁ פָּנָה לַאֲחוֹרָיו מַהֵר וְהִסְתַּכֵּל מֻפְתָּע בְּיוֹתֵר בְּמִיכָאֵל שֶׁהִתְקַדֵּם קִמְעָה נָבוֹךְ בְּמִקְצָת.

„מִינֻוִיט, מָה אָמַרְתָּ?"

„אֲנִי רַק חָשַׁבְתִּי —" גִּמְגֵּם מִיכָאֵל, „אֲנִי סָבוּר שֶׁוִּיקֶרְס יוּכַל לְמַלֵּא דֵי יָפֶה אֶת מְקוֹמוֹ שֶׁל צְנִים בְּרִיצָה."

„שְׁטֻיּוֹת!" רָטַן מַר בּוּגִישׁ. „הַמְּהִירוּת שֶׁל וִיקֶרְס הִיא פְּחוּתָה בְּהַרְבֵּה מִזּוֹ שֶׁל צְנִים, וְאֵינוֹ מְאֻמָּן כָּמוֹהוּ כָּל עִקָּר, וּבְאֹפֶן כָּזֶה יַפְסִיד שֶׁטַח רָב!"

„אָז אֲנִי אַחֲזִיר אֶת זֶה שׁוּב!" אָמַר מִיכָאֵל בְּעַקְשָׁנוּת. „אֲנִי אַחֲזִיר שׁוּב אֶת הַכֹּל."

מַר בּוּגִישׁ נִפְנֵף בְּיָדוֹ בִּשְׁלִילָה.

„אַתָּה הִשְׁתַּגַּעְתָּ, בְּנִי, כְּלוּם רוֹצֶה אַתָּה לַהֲרֹג אֶת עַצְמְךָ, מָה? כְּלוּם נִשְׁמַע כְּבָר דָּבָר כָּזֶה? פָּשׁוּט מְגֻחָךְ!"

הוּא הֵנִיעַ אֶת רֹאשׁוֹ בְּאִי רָצוֹן וְהִתְכּוֹנֵן לָלֶכֶת. אַךְ מִיכָאֵל לֹא הִרְפָּה; הוּא תָּפַס בְּשׁוּלֵי מְעִילוֹ וַעֲצָרוֹ.

„אָנָּא — בְּבַקָּשָׁה, הַרְשֵׁה לִי," הִתְחַנֵּן. „אֲנִי אַצְלִיחַ בְּוַדַּאי. הֲרֵי — עָלֵינוּ לִזְכּוֹת בְּסִיר הָאַטְרִיּוֹת!"

בְּשָׁמְעוֹ אֶת הַמִּלָּה הַזֹּאת שֶׁהָיְתָה לְקוּחָה מֵאוֹצַר הַמִּלִּים שֶׁלּוֹ, נֶאֱלַץ מַר בּוּגִישׁ לְחַיֵּךְ עַל כָּרְחוֹ. הַנְּעָרִים רָאוּ זֹאת וְהִתְפָּרְצוּ בְּצַעֲקַת שְׂאוֹל.

„אָנָּא — מַר בּוּגִישׁ! — בְּבַקָּשָׁה, מַר בּוּגִישׁ! — מַר בּוּגִישׁ הַיָּקָר —" נִשְׁמְעוּ צְרִיחוֹת בְּעִרְבּוּבְיָה רַבָּה. הִתְהַוָּה תֹּהוּ וָבֹהוּ מַמָּשׁ, וְאִישׁ לֹא הֵבִין אֶת דִּבְרֵי זוּלָתוֹ.

מַר בּוּגִישׁ לָחַץ אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל אָזְנָיו וְהִמְתִּין עַד אֲשֶׁר נִשְׁתַּתְּקוּ הַקּוֹלוֹת בְּמִקְצָת, אַחַר כָּךְ צָרַח כְּשֶׁצּוֹחֵק לַחֲצָאִין:

„הֲרֵי אַתֶּם כֻּלְּכֶם מְטֹרָפִים! יְצָאתֶם מִדַּעְתְּכֶם מַמָּשׁ! — כְּלוּם רוֹצִים אַתֶּם בֶּאֱמֶת לָרוּץ?"

„כַּמּוּבָן—וְגַם לְנַצֵּחַ!" קִרְקֵר מִיכָאֵל וְקִרְטַע מֵרֶגֶל לְרֶגֶל.

מַר בּוּגִישׁ הִסְתַּכֵּל בּוֹ כְּדֶרֶךְ שֶׁמִּסְתַּכְּלִים בְּאֶחָד מִפְּלָאֵי הַיָּם—כִּמְעַט בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ, אַחַר כָּךְ הֵנִיחַ אֶת יָדוֹ עַל שִׁכְמוֹ וְגִחֵךְ שְׂבַע רָצוֹן.

„מִינְוִיט," אָמַר לְאַט. „אֶפְשָׁר וְהִנְּךָ בֶּאֱמֶת נַעַר שֵׁדִים שֶׁכָּזֶה. צְרִיכִים בֶּאֱמֶת לְנַסּוֹת."

הוּא הִרְהֵר רֶגַע וְרָטַן נִכְחוֹ. אַחַר כָּךְ מָחָא כַּפַּיִם פִּתְאֹם וְקָרָא:

„קָדִימָה, נְעָרִים, אֲנַחְנוּ נָרוּץ! לְכוּ! לְהִתְלַבֵּשׁ!"

בִּמְהִירוּת הַבָּזָק הִתְרַחֲקוּ הַנְּעָרִים, וּבְרֹאשָׁם הִסְתָּעֵר מִיכָאֵל כְּשֶׁהוּא מְדַלֵּג וּמְקַפֵּץ קְפִיצוֹת אֲרֻכּוֹת.

הֵידָד, הֵידָד, הֵידָד לְבֵית־סֵפֶר הַיַּעַר!

שִׁיקוֹרְסְקִי, הַ„פְּרִימוּס" וְהַתַּלְמִיד לְמוֹפֵת, תִּכְנֵן תָּכְנִית נִבְזֵית בִּמְיֻחָד כְּדֵי לְהִתְנַקֵּם עַל הַרְפַּתְקַת הַמּוּסָךְ הַמַּדְאִיבָה.

הוּא לֹא פִּקְפֵּק אַף רֶגַע שֶׁמִּיכָאֵל הִנּוֹ הָאָשֵׁם הַיְחִידִי. הַלָּה צָרִיךְ לִלְמֹד לֶקַח! — וְאִם גַּם יִסְבֹּל מִכָּךְ בֵּית־הַסֵּפֶר כֻּלּוֹ, לֹא נָגַע לְלִבּוֹ כָּל עִקָּר. „דְּבָרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ" לֹא הִטְרִידוּ אֶת מְנוּחָתוֹ.

שְׁנֵי דְבָרִים הָיוּ דְרוּשִׁים לְבִצּוּעַ תָּכְנִית הַנְּקָמָה: סַכִּין חַדָּה וּמָנָה הֲגוּנָה שֶׁל רֶשַׁע.

זֹאת גַּם זֹאת הָיְתָה לְשִׁיקוֹרְסְקִי.

כַּאֲשֶׁר נִסְתַּיְּמוּ הַתַּחֲרֻיּוֹת וְהַכֹּל צִפּוּ לְמֵרוֹץ הַשְּׁלִיחִים, הִתְגַּנֵּב מַהֵר אֶל מוּסַךְ הַכֵּלִים. הוּא לָקַח אֶת מִכְנְסֵי הָרִיצָה שֶׁל מִיכָאֵל, שָׁלַף אֶת סַכִּינוֹ הַחַדָּה וְחָתַךְ בַּעֲדִינוּת רַבָּה חֶתֶךְ בְּחוּט הַגּוּמִי הַמְּהַדֵּק אֶת הַמִּכְנָסַיִם, עַד שֶׁנּוֹתְרָה רַק נִימַת גּוּמִי דַּקָּה כְּחוּט הַשַּׂעֲרָה. תּוֹךְ כְּדֵי כָּךְ הָיָה מְגַחֵךְ נִכְחוֹ בִּשְׂבִיעַת רָצוֹן.

אַךְ סִיֵּם מְלָאכָה זוֹ, וְהִנֵּה הִסְתָּעֵר מִיכָאֵל לְתוֹךְ הַמּוּסָךְ בְּרֹאשׁ הָרָצִים הָאֲחֵרִים.

„מַה זֶּה, מָה אַתָּה עוֹשֶׂה שָׁם בַּמִּכְנָסַיִם שֶׁלִּי?" שָׁאַל בַּחֲשָׁד.

„הֵרַמְתִּי אוֹתָם, הֵם נָפְלוּ," הֵשִׁיב שִׁיקוֹרְסְקִי בְּקוֹל גַּס וְשִׁלְשֵׁל אֶת הַסַּכִּין בְּהֶסְתֵּר לְכִיסוֹ.

לְמִיכָאֵל לֹא הָיָה פְּנַאי לְהִתְעַסֵּק עוֹד אִתּוֹ. הוּא הִתְלַבֵּשׁ מַהֵר וְהִסְתָּעֵר שׁוּב מִן הַמָּקוֹם.

כַּעֲבֹר חָמֵשׁ דַּקּוֹת עָמְדוּ שָׁלֹשׁ קְבוּצוֹת הַשְּׁלִיחִים מוּכָנוֹת וּמְזֻמָּנוֹת בִּמְקוֹם הַזִּנּוּק וְחִכּוּ לְסִמַּן הַהַתְחָלָה.

קוֹל יְרִיַּת אֶקְדָּח!

שְׁלֹשֶׁת הָרָצִים הָרִאשׁוֹנִים זִנְּקוּ לְדַרְכָּם.

בַּתְּחִלָּה הֶרְאֲתָה הַקְּבוּצָה שֶׁל בֵּית־סֵפֶר הַיַּעַר עֲדִיפוּת עַל יְרִיבֶיהָ. בַּסִּבּוּבִים הָרִאשׁוֹנִים עָמְדָה בְּרֹאשׁ הָרָצִים, וּבְמַחֲצִית הַמֵּרוֹץ הִשִּׂיגָה לָהּ עֲדִיפוּת שֶׁל כַּמָּה מֶטְרִים.

רַק בֵּית־הַסֵּפֶר הָרֵאָלִי מְסֻגָּל הָיָה לַעֲמֹד בְּאוֹתוֹ קֶצֶב

רַצְחָנִי וְנִלְחַם בְּעַקְשָׁנוּת עַל כָּל שַׁעַל אֲדָמָה. וְאִלּוּ הַגִּמְנַסְיָה „גְרוֹטִיוּס" הָיְתָה מְפַגֶּרֶת כְּבָר כְּדֵי מַחֲצִית הַסִּבּוּב לְעֵרֶךְ.

הַקָּהָל הִשְׁתּוֹלֵל. כָּל אֶחָד צָרַח מַשֶּׁהוּ לְעֵבֶר קְבוּצָתוֹ הָאֲהוּבָה וְלֹא חָסַךְ קְרִיאוֹת עִדּוּד. רַק אִי אֶפְשָׁר הָיָה לְהָבִין אַף מִלָּה בְּתוֹךְ אוֹתוֹ שְׁאוֹן קוֹלוֹת פְּרָאִי. אַךְ זֶה לֹא הָיָה חָשׁוּב. כָּל אֶחָד מֵהָרָצִים הִרְגִּישׁ שֶׁהַקְּרִיאוֹת מֻפְנוֹת אֵלָיו וּבִצַּע אֶת שְׁנֵי הַסִּבּוּבִים שֶׁלּוֹ בִּמְהִירוּת הַבָּזָק. הָרַגְלַיִם הִתְעַרְבְּלוּ בִּמְהִירוּת כָּזֹאת, עַד שֶׁאִי אֶפְשָׁר הָיָה לְהַבְחִין בֵּין רֶגֶל לְרֶגֶל. לֹא נִרְאוּ עוֹד אֶלָּא שְׁלֹשָׁה כִּתְמֵי צֶבַע: יָרֹק, צָהֹב, וְכָחֹל, שֶׁעָפוּ זֶה אַחֲרֵי זֶה עַל פְּנֵי הַמְּסִלָּה.

יוֹתֵר וְיוֹתֵר הִתְקָרֵב הָרֶגַע בּוֹ עָמַד מִינֶוִיט לָצֵאת לַמֵּרוֹץ לִשְׁנֵי הַסִּבּוּבִים הָאַחֲרוֹנִים. הוּא הָיָה נִרְגָּשׁ נוֹרָאוֹת, אִם כִּי הִשְׁתַּדֵּל לְהַסְתִּיר זֹאת. שׁוּב וָשׁוּב אָמַד בַּחֲשַׁאי אֶת הָעֲדִיפוּת שֶׁהָיְתָה לִקְבוּצָתוֹ.

עַתָּה יָצָא קוֹדְמוֹ לַמֵּרוֹץ—וִיקֶרס—וְאַחֲרֵי הַסִּבּוּב הָרִאשׁוֹן עָבַר לְיָדוֹ. הוּא הֶחֱזִיק מַעֲמָד בְּאֹפֶן נֶהְדָּר, אוֹתוֹ נַעַר קָטָן. הָעֲדִיפוּת הָיְתָה עֲדַיִן אַרְבָּעָה עַד חֲמִשָּׁה מֶטְרִים.

עַתָּה הוֹפִיעַ מַר בּוּגִישׁ וְהֵזִיז אֶת מִיכָאֵל בַּעֲדִינוּת לִמְקוֹם הַזִּנּוּק.

„שִׂים לֵב, מִינֶוִיט!" לָחַשׁ בְּאָזְנוֹ. „קַר רוּחַ!"

מִיכָאֵל הֵנִיד רֹאשׁוֹ בְּחֵרוּק שִׁנַּיִם וְהוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ לַאֲחוֹרָיו. — פִּתְאֹם חָשׁ בְּאֶגְרוֹפוֹ אֶת הַמַּקֵּל הֶעָגֹל וְהֶחָלָק וְזִנֵּק מִן הַמָּקוֹם.

בּוֹ בָּרֶגַע שֶׁהֵחֵל לָרוּץ, נֶעֶלְמָה כָּל הִתְרַגְּשׁוּתוֹ. רֹאשׁוֹ הָיָה צָלוּל, וְאוֹתוֹ לַחַץ מֵעִיק עַל הֶחָזֶה נִטַּל מִמֶּנּוּ פִּתְאֹם.

וְאוּלָם הִתְרַחֵשׁ עוֹד דָּבָר אַחֵר.

אוֹתוֹ חוּט גּוּמִי פָּצוּעַ בַּחֲגוֹר הַמִּכְנָסַיִם לֹא הֶחֱזִיק מַעֲמָד בִּפְנֵי הִתְאַמְּצוּת הַגּוּף הָעֲצוּמָה וְנִקְרַע.

פִּתְאֹם חָשׁ מִיכָאֵל כִּי מִכְנָסָיו מַחֲלִיקִים, וְהֶחֱזִיק בָּהֶם מְהִיר־הַחְלָטָה. אַף שֶׁמֶץ מִגּוּמִי לֹא הֻרְגַּשׁ עוֹד! הַמִּכְנָסַיִם נֶאֶחְזוּ בְּרִפְיוֹן מִסָּבִיב לַמָּתְנַיִם.

כְּמוֹ בָּרָק עָלָה בְּרֹאשׁוֹ רַעְיוֹן: שִׁיקוֹרְסְקִי!!! מֶה עָשָׂה שָׁם אוֹתוֹ נָבָל אָרוּר? – אַךְ כָּעֵת אָסוּר הָיָה לוֹ לְהִתְעַכֵּב תּוֹךְ הִרְהוּרִים כָּאֵלֶּה; עָלָיו הָיָה לָרוּץ – לָרוּץ – לָרוּץ.

הַצּוֹפִים הִתְפַּלְּאוּ מְאֹד שֶׁמִּיכָאֵל מַחֲזִיק זְרוֹעַ אַחַת בְּצוּרָה מְכֻוֶּצֶת מְשֻׁנָּה וּמַפְסִיד קַרְקַע בְּלִי הֶרֶף. גַּם הוּא הִרְגִּישׁ שֶׁקִּצְבּוֹ נֶחֱלַשׁ וְהוֹלֵךְ; אַךְ לֹא הִתְפַּלֵּא עַל כָּךְ כָּל עִקָּר. אִישׁ אֵינוֹ יָכוֹל לָרוּץ מַהֵר מְאֹד וּלְהַחֲזִיק יַחַד עִם זֹאת אֶת מִכְנָסָיו. הַפְּעֻלָּה הָאַחַת גּוֹרַעַת מִזּוּלָתָהּ.

מִיכָאֵל רָץ בְּכָל זֹאת – בְּאֹמֶץ לֵב שֶׁבְּיֵאוּשׁ.

עוֹד לִפְנֵי קֵץ הַסִּבּוּב הָרִאשׁוֹן שָׁמַע נְשִׁימוֹת מְהִירוֹת מֵאֲחוֹרָיו, שֶׁהִתְקָרְבוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אַךְ לֹא פָּנָה לַאֲחוֹרָיו. יָדַע יָדַע הֵיטֵב, מַה פֵּשֶׁר הַדָּבָר. לְאַט, לְאַט מְאֹד, אַךְ לְלֹא מַעֲצוֹר, הִתְקַדֵּם לְיָדוֹ הָרָץ שֶׁל בֵּית־הַסֵּפֶר הָרֵאָלִי.

כָּעֵת פָּקְעָה סַבְלָנוּת מִיכָאֵל.

הוּא עָשָׂה מַעֲשֶׂה שֶׁהִשְׁתִּיק בְּבַת אַחַת אֶת שְׁאוֹן הַצְּעָקוֹת

מִסָּבִיב – מַעֲשֶׂה שֶׁכַּנִּרְאֶה לֹא נִרְאָה עֲדַיִן עַל מְסִלַּת מֵרוֹץ.

הוּא עָמַד תַּחְתָּיו בְּפַשְׁטוּת וּפָשַׁט אֶת מִכְנָסָיו.

אַחַת – שְׁתַּיִם – שָׁלֹשׁ, וְחָמַק מֵהֶם וְזָרַק אוֹתָם בְּקֶשֶׁת מִן הַמַּסְלוּל. אַחַר כָּךְ הִמְשִׁיךְ לָרוּץ – כְּשֶׁהוּא לָבוּשׁ רַק בַּגּוּפִיָּה הַיְרֻקָּה הַקְּצָרָה הַרְבֵּה מִדַּי.

קוֹלוֹת הַיְלָלָה וְהַצְּחוֹק שֶׁנִּשְׁמְעוּ כָּעֵת לֹא עִנְיְנוּ אוֹתוֹ כָּל עִקָּר. עֵינָיו הָיוּ תְּלוּיוֹת רַק בִּירִיבוֹ שֶׁהִקְדִּים אוֹתוֹ מֶרְחָק הָגוּן. וְאַחֲרָיו רָדַף. כָּל הַשְּׁאָר לֹא עִנְיֵן אוֹתוֹ.

תּוֹךְ רִיצָתוֹ קָלְטוּ עֵינָיו שֶׁמֶץ מִצְנִים שֶׁהָיָה מִשְׁתּוֹפֵף בִּשְׂפַת הַמְּסִלָּה כְּשֶׁרַגְלוֹ חֲבוּשָׁה וְלוֹחֵץ אֶת שְׁנֵי אֶגְרוֹפָיו אֶל פִּיו בְּפַחַד.

גַּם זֶה לֹא עִנְיֵן אוֹתוֹ. – הוּא רָץ.

טֶפַח אַחַר טֶפַח הִתְקָרֵב לִירִיבוֹ. קָטֵן וְהָלַךְ הָרֶוַח שֶׁנִּשְׁאַר בֵּינֵיהֶם! אַךְ קָטֵן וְהָלַךְ גַּם הַדֶּרֶךְ לַמַּטָּרָה! הַשָּׁעָה דְּחוּקָה.

הוּא רָץ.

לֹא הִרְגִּישׁ כִּי אַט אַט הִשְׁתַּתְּקָה צַעֲקַת הַצּוֹפִים, וְשֶׁקֶט נְטוּל־נְשִׁימָה עָמַד בֶּהָמוֹן. לֹא שָׁמַע כֵּיצַד מְרַחֲפִים בָּאֲוִיר תְּחִלָּה קוֹלוֹת בּוֹדְדִים, אַחַר כָּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שֶׁכָּל הָאֲנָשִׁים מִסָּבִיב – הַיְדִידִים, וְכֵן תּוֹמְכֵי הַיְרִיבִים – קָרְאוּ מִלָּה אַחַת; בְּקֶצֶב, בְּקוֹל רָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַמִּתְגַּבֵּר כְּקוֹל הָרַעַם:

„מִי – נֶ – וִיט!" „מִי – נֶ – וִיט!"

הוּא רָץ וְלֹא שָׁמַע מְאוּמָה.

כַּאֲשֶׁר הִתְקָרֵב לַמַּטָּרָה כְּדֵי מַחֲצִית הַסִּבּוּב, לֹא הִפְרִיד אֶלָּא מֶטֶר אֶחָד בֵּינוֹ לְבֵין הַיָּרִיב. – עַתָּה פָּתַח מִיכָאֵל בַּמַּאֲמָץ הַסּוֹפִי.

עַכְשָׁו לֹא רָץ עוֹד – עַתָּה עָף לְמַעֲשֶׂה!

מֶשֶׁךְ שְׁנִיּוֹת אֲחָדוֹת רָצוּ שְׁנֵיהֶם שֶׁכֶם אֶל שֶׁכֶם.

אַחַר כָּךְ – אַחַר כָּךְ – אַחַר כָּךְ – – –

הַגּוּפִיָּה הַצְּהֻבָּה חָגְרָה שַׂק וָאֵפֶר: כְּשֶׁהוּא מַקְדִּים אֶת יְרִיבוֹ כְּדֵי רֹחַב חָזֶה אֶחָד, קָרַע מִיכָאֵל מִינֶוִיט אֶת סֶרֶט־הַמַּטָּרָה וְצָנַח לָעֵשֶׂב בְּצַד הַמַּסְלוּל.

מַר בּוּגִישׁ, וְעַל רֹאשׁוֹ אֲלֻמַּת שְׂעָרוֹת פְּרוּעָה, הִסְתָּעֵר עָלָיו וְהֵטִיל נְשִׁיקָה קוֹלָנִית בְּאֶמְצַע פָּנָיו.

זֶה הָיָה הָרֹשֶׁם הָרִאשׁוֹן שֶׁל מִיכָאֵל לְאַחַר שֶׁחָזְרוּ אֵלָיו עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו.

אַחַר כָּךְ חָשׁ שֶׁמְּרִימִים אוֹתוֹ, וְהוּא נִשָּׂא מִתְנוֹדֵד עַל כִּתְפֵיהֶם שֶׁל אֲנָשִׁים זָרִים לְגַמְרֵי, מֻקָּף גַּלֵּי שָׁאוֹן שֶׁאֵין לְתָאֳרָם וְאֶלֶף יָדַיִם הַמּוּשָׁטוֹת לִקְרָאתוֹ.

הַרְחֵק מִמֶּנּוּ רָאָה בְּתוֹךְ הַהֲמֻלָּה מְפֻתָּח עָגֹל אָדֹם שֶׁהִכִּיר בּוֹ אֶת פִּיו שֶׁל „צְנִים. יוֹתֵר מִכָּךְ אִי אֶפְשָׁר הָיָה לִרְאוֹת בִּפְנֵי חֲבֵרוֹ, כִּי הַהוּא נָהַם מֵרֹב הִתְלַהֲבוּת.

בְּמֶרְחַק־מָה עָמַד מַר גְּרוֹלִיךְ וְנִפְנֵף בִּגְבִיעַ הַכֶּסֶף. הוּא הֶחֱזִיק אוֹתוֹ בְּגֹבַהּ רַב מֵעַל לְרֹאשׁוֹ וֶהֱנִיפוֹ לְכָאן וּלְכָאן, עַד שֶׁנִּתְּזוּ מִמֶּנּוּ נִיצוֹצוֹת בַּשֶּׁמֶשׁ.

בְּרֶגַע זֶה סָלַח מִיכָאֵל לְשִׁיקוֹרְסְקִי הָאָרֹךְ אֶת מַעֲשֵׂי

הַנְּבָלָה שֶׁבִּצַּע כַּנִּרְאֶה בַּמִּכְנָסַיִם. — הוּא סָלַח לוֹ סְלִיחָה יְסוֹדִית וְסוֹפִית.

מָאוּץ יוֹצֵא לָצַיִד זְבוּבִים

הַדְּגָלִים הָרַבִּים וְהַדִּגְלוֹנִים בְּשָׁלָל צִבְעֵיהֶם הֻטְמְנוּ זֶה מִזְּמָן בְּאַחַד הַתֵּבוֹת שֶׁבַּעֲלִיַּת הַגַּג; גְּבִיעַ הַכֶּסֶף עָמַד שׁוּב מַבְרִיק וְנוֹצֵץ תַּחַת מִכְסֵהוּ בְּאוּלָם הָאֹכֶל, וּמִיכָאֵל נָחַת לְאַט לְאַט מִן הָרָמָה הַגְּבוֹהָה שֶׁל אַלּוּף רִיצָה לְאִי חֲשִׁיבוּתוֹ שֶׁל תַּלְמִיד רָגִיל בֵּינוֹנִי.

אֵין דָּבָר חוֹלֵף בִּמְהִירוּת כְּמוֹ תְּהִלָּה. גַּם מִיכָאֵל צָרִיךְ הָיָה לִלְמֹד לֶקַח זֶה.

לְשׁוֹמֵר הַבַּיִת הָיָה חָתוּל לָבָן נֶחְמָד וּשְׁמוֹ מָאוּץ, שֶׁרָאָה אֶת הַבַּיִת וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ כִּרְכוּשׁוֹ הַפְּרָטִי וְהִסְתּוֹבֵב בְּכָל מָקוֹם וּמָקוֹם. בְּאַחַד הַיָּמִים קָפַץ דֶּרֶךְ הַחַלּוֹן הַפָּתוּחַ לַחֶדֶר מס. 3 וְטִיֵּל לְאִטּוֹ מֵעַל לְשֻׁלְחֲנוֹת הַכְּתִיבָה הַנְּקִיִּים.

עַל שֻׁלְחָנוֹ שֶׁל שִׁיקוֹרְסְקִי מֻנַּחַת הָיְתָה מְלֶאכֶת־כְּתָב נָקִי שֶׁהָיְתָה גְמוּרָה כִּמְעַט. הַ„פְּרִימוּס" הֶחָרוּץ הָיָה נוֹהֵג לְנַצֵּל חֵלֶק גָּדוֹל מִזְּמַנּוֹ הַחָפְשִׁי לְהַעְתָּקַת שִׁירִים בּוֹדְדִים מִמִּקְרָאָתוֹ שֶׁהֶעֱלָה עַל הַכְּתָב בְּאוֹתִיּוֹת רַבּוֹת תְּנוּפָה. בְּאֹפֶן זֶה סִדֵּר לְעַצְמוֹ אֹסֶף שִׁירִים נָאֶה, וְהָיְתָה לוֹ כְּבָר עֲרֵמָה גְדוֹלָה שֶׁל דַּפִּים כָּאֵלֶּה שֶׁנִּשְׁמְרוּ בְּתִיק מְיֻחָד.

שָׁעָה שֶׁמָּאוּץ צָעַד לַהֲנָאָתוֹ עַל פְּנֵי הַשֻּׁלְחָנוֹת, הוֹפִיעַ פִּתְאֹם בְּזִמְזוּם זְבוּב שָׁמֵן וְהִתְיַשֵּׁב עַל קַסְתּוֹ שֶׁל שִׁיקוֹרְסְקִי.

גַּם מָאוּץ הִתְיַשֵּׁב וְלִכְסֵן אֶת רֹאשׁוֹ. הִתְעוֹרֵר בּוֹ יֵצֶר הַצַּיִד.

עֵינָיו הָעֲגֻלּוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָפְכוּ סְדָקִים צָרִים וּקְטַנִּים, וְחֹד זְנָבוֹ רָעַד. פִּתְאֹם זִנְּקָה כַּף רַגְלוֹ בִּמְהִירוּת הַבָּזָק — בִּתְנוּעַת פֶּרֶא חֲטוּפָה שֶׁל חַיַּת טֶרֶף. הַזְּבוּב הִתְרוֹמֵם מְבֹהָל לָאֲוִיר וְעָף לְדַרְכּוֹ. אַךְ גַּם הַקֶּסֶת נִסְּתָה לָעוּף. הִיא נָחֲתָה בְּאֶמְצַע כְּתָבוֹ הַנָּקִי שֶׁל שִׁיקוֹרְסְקִי וְשָׁפְכָה אֶת תּוֹכָהּ בְּזֶרֶם רָחָב עַל הַנְּיָר. — מָאוּץ לִקֵּק אֶת שְׂפָתָיו נִדְהָם וְקָפַץ מִן הַחַלּוֹן. אִי נִקָּיוֹן הָיָה שָׂנוּא עָלָיו.

כַּעֲבֹר זְמַן מוּעָט נִכְנַס מִיכָאֵל לַחֶדֶר וּבִקֵּשׁ לְהוֹצִיא מַשֶּׁהוּ מֵאֲרוֹנוֹ. בְּלִי לְהָעִיף מַבָּט אֶל שֻׁלְחָנוֹ שֶׁל שִׁיקוֹרְסְקִי, שָׁקַע בָּאִצְטַבָּעוֹת וּבַמְּגֵרוֹת.

בְּעוֹדוֹ שָׁקוּעַ כֻּלּוֹ בְּחִפּוּשׂ, נִכְנַס שִׁיקוֹרְסְקִי וְעָמַד תַּחְתָּיו נְטוּל לָשׁוֹן לְיַד הַדֶּלֶת. הוּא רָאָה אֶת מְלַאכְתּוֹ מְקֻלְקֶלֶת, שְׁטוּפָה בִּדְיוֹ; וְרָאָה אֶת מִיכָאֵל הַמְחַטֵּט בִּשְׁקִידָה בָּאָרוֹן — לִכְאוֹרָה עָסוּק בְּיוֹתֵר. מִיָּד נִתְבָּרְרָה לוֹ הִשְׁתַּלְשְׁלוּת הָעִנְיָנִים. בְּרוּחוֹ עָלָה זִכְרוֹ הַקָּלוּשׁ שֶׁל חוּט גּוּמִי חָתוּךְ.

עַתָּה עָשָׂה מַעֲשֶׂה שֶׁלֹּא עָשָׂה עֲדַיִן מֵעוֹלָם: הוּא נִזְקַק לְעֶזְרָה עַצְמִית. רוֹעֵד מִזַּעַם זָחַל אֶל שֻׁלְחָנוֹ, נָטַל בִּזְהִירוּת אֶת הַגִּלָּיוֹן שֶׁעָלָיו עָמְדָה עֲדַיִן הַדְּיוֹ בַּאֲגַם שְׁחַרְחַר וְנִגַּשׁ לַאֲחוֹרָיו שֶׁל מִיכָאֵל שֶׁלֹּא פִּלֵּל מְאוּמָה. וּפִתְאֹם — יָצַק אֶת הַ„שֶּׁלֶק" עַל רֹאשׁוֹ וּמָרַח, יֶתֶר עַל כֵּן, בַּנְּיָר אֶת פָּנָיו.

בּוֹ רֶגַע הִתְפַּתְּחָה הַקְּטָטָה הַנֶּהְדֶּרֶת בְּיוֹתֵר. מִיכָאֵל יָרַק

וְחָבַט סְבִיבוֹ כְּמוֹ מְטֹרָף. שִׁיקוֹרְסְקִי גֵּרֵד, נָשַׁךְ וּבָעַט; וּלְעֵת מְצוֹא יָרַק גַּם כֵּן – אַךְ לֹא דְיוֹ דַוְקָא.

מַר גְּרוּלִיךְ הָיָה מְטַיֵּל מֵאֲחוֹרֵי הַחַלּוֹן וְשָׁמַע אֶת שְׁאוֹן הַקְּרָב. בִּצְעָדִים כְּבֵדִים עָלָה בַּמַּדְרֵגוֹת וּפָרַץ אֶת הַדֶּלֶת שֶׁל חֶדֶר 3.

„מַה קָּרָה?' רָעַד בְּקוֹל עַד שֶׁהִתְנוֹדְדוּ הָרָהִיטִים. „מַה מִּתְרַחֵשׁ כָּאן?"

עַתָּה עָמַד בְּפֶה פָּעוּר וְהִסְתַּכֵּל כִּמְאֻבָּן עַל מִיכָאֵל. אַךְ בְּקֹשִׁי אֶפְשָׁר הָיָה עוֹד לְהַכִּיר אֶת פָּנָיו שֶׁהָיוּ מֻכְתָּמוֹת בִּדְיוֹ, מְנֻמָּרוֹת שְׁחוֹרִים וּמְלֻכְלָכוֹת. הוּא נִרְאָה מַחֲרִיד לְמַדַּי.

שִׁיקוֹרְסְקִי הִצְבִּיעַ בְּיָדוֹ הָאַחַת בְּהַבָּעַת תּוֹכֵחָה עַל מִיכָאֵל, וּבְיָדוֹ הַשְּׁנִיָּה הִצִּיג לִפְנֵי מַר גְּרוּלִיךְ אֶת הַכְּתָב הַיָּפֶה שֶׁנִּתְקַלְקֵל.

„רַק יָצָאתִי לְרֶגַע אֶחָד–וְהִנֵּה הוּא–הוֹי–שָׁפַךְ – הוֹי– אֶת הַדְּיוֹ – הוֹי – עַל הַשִּׁיר שֶׁלִּי – הוֹי – " יִלֵּל בְּטוֹן גָּבוֹהַּ בְּיוֹתֵר וּמִשֵּׁשׁ בַּחֲזָקָה חֵלֶק מְסֻיָּם בְּגוּפוֹ.

מִיכָאֵל שָׁתַק בְּעַקְשָׁנוּת. הוּא לֹא הֵבִין עוֹד מְאוּמָה.

מַר גְּרוּלִיךְ חָטַף אֶת הַנְּיָר הַמְקֻמָּט וְהֵטִיל בּוֹ מַבָּט אֶחָד. הוּא הֵבִין דֵּי הַצֹּרֶךְ. – לְפָחוֹת דִּמָּה זֹאת בְּרוּחוֹ.

הוּא עָשָׂה צַעַד אָרֹךְ וְהֵרִים אֶת יָדוֹ. פַּטְשְׁ – בָּעֲרָה סְטִירָה עַל לֶחְיוֹ שֶׁל מִיכָאֵל.

„מַה זֶּה!" צָעַק מִיכָאֵל מִתְמַרְמֵר. „הֲרֵי אֲנִי..."

„שֶׁקֶט!" רָעַם מַר גְּרוּלִיךְ. „עָלֶיךָ לְהִתְבַּיֵּשׁ!"

ופִתְאֹם — יָצַק אֶת הַ„שֶׁלָק" עַל ראשו!

אֲבָל מִיכָאֵל לֹא הִתְבַּיֵּשׁ כָּל עִקָּר. לְהֵפֶךְ, הוּא הִתְחִיל לְהִשְׁתּוֹלֵל וְלִרְקֹעַ בְּרַגְלָיו.

„מֶה עָשִׂיתִי? מָה הוּא רוֹצֶה מִמֶּנִּי?" צָרַח.

מַר גְּרוּלִיךְ תָּפַס אוֹתוֹ קָשׁוֹת בִּכְתֵפוֹ וְנִעְנַע אוֹתוֹ.

„שֶׁקֶט!" צָרַח. „אַף מִלָּה יוֹתֵר! אַתָּה הִתְנַהַגְתָּ בְּצוּרָה מְרֻשַּׁעַת! לְמַעֲשֵׂי נְבָלָה אֵין לִי כָּל הֲבָנָה!"

אֲבָל מִיכָאֵל הִמְשִׁיךְ לִרְקֹעַ בְּרַגְלָיו.

אָז שָׁטַח אוֹתוֹ מַר גְּרוּלִיךְ בִּפְשִׁטוּת עַל בִּרְכּוֹ וְהִרְבִּיץ לוֹ מְנַת מַכּוֹת כַּהֲלָכָה.

אַחַר כָּךְ יָצָא בְּזַעַם וְסָגַר אֶת הַדֶּלֶת בִּדְפִיקָה. – וּמִיָּד אַחֲרָיו הִתְנַדֵּף שִׁיקוֹרְסְקִי שֶׁלֹּא הִרְגִּישׁ דַּוְקָא כָּרֶגַע חֵשֶׁק דָּחוּף לִשְׁהוֹת עוֹד בְּקִרְבַת מִיכָאֵל.

כַּאֲשֶׁר הוֹפִיעַ צְנִים לְאַחַר זְמַן מָה בַּחֶדֶר בְּלִי לְפַלֵּל מְאוּמָה, מָצָא אֶת מִיכָאֵל כְּשֶׁהוּא מֻנָּח עַל הַמִּטָּה וְסִפֵּר לוֹ מִתּוֹךְ בְּכִי מַה שֶּׁאֵרַע לוֹ.

הוּא נִעְנַע רֹאשׁוֹ בְּהִרְהוּרִים.

„הַגֵּד לִי, מַה קָּרָה בֶּאֱמֶת בַּקֶּסֶת?" שָׁאַל בַּסּוֹף.

מִיכָאֵל הִתְיַשֵּׁב בְּאַחַת וְהִזְדַּקֵּף.

„גַּם אַתָּה?" נֶאֱנַח בִּמְרִירוּת. „בְּשָׁעָה שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ יְדִיעָה בְּרוּרָה, כִּי סָלַחְתִּי מִזְּמַן לְשִׁיקוֹרְסְקִי."

„נוּנוּנוּ," הִרְגִּיעַ אוֹתוֹ צְנִים. „אֶלָּא מַה – שֶׁהַקֶּסֶת הַזֹּאת תִּתְהַפֵּךְ מֵאֵלֶיהָ... אַתָּה יוֹדֵעַ, זֶה בֶּאֱמֶת מוּזָר – מוּזָר מְאֹד."

כֵּן, זֶה הָיָה מוּזָר בֶּאֱמֶת; גַּם מִיכָאֵל מָצָא זֹאת. אַךְ לֹא יָדַע כֵּיצַד לְהַסְבִּיר אֶת הַדָּבָר. אַף לֹא הִשְׁתַּדֵּל לְהַסְבִּירוֹ כָּל עִקָּר; יוֹתֵר מִדַּי הָיָה נִזְעָם וְנֶעֱלָב.

„הֲיוֹדֵעַ אַתָּה, מָה אֶעֱשֶׂה?" שָׁאַל פִּתְאֹם וְהִבִּיט בִּצְנִים מְתוּחוֹת. „אֲנִי אֶבְרַח!"

„סְסְסְסְסְסְסְט", לָחַשׁ צְנִים בְּהַבָּעָה רַבַּת מַשְׁמָעוּת וְדָפַק בְּאֶצְבָּעוֹ עַל הַמֵּצַח. „הַאִם הִשְׁתַּגַּעְתָּ?"

מִיכָאֵל מָשַׁךְ בִּכְתֵפָיו וְהָלַךְ לְשֻׁלְחַן־הָרַחְצָה.

„אָכֵן תִּרְאֶה," אָמַר. „אֲנִי קִבַּלְתִּי מַכּוֹת שֶׁלֹּא בְּצֶדֶק, וְזֹאת לֹא אֶסְבֹּל. – אֲנִי בּוֹרֵחַ!"

וּבְזֹאת שִׁקַּע אֶת רֹאשׁוֹ בְּקַעֲרַת הָרַחְצָה וְהֵחֵל לְגָרֵד מֵעָלָיו אֶת כִּתְמֵי הַדְּיוֹ.

„אֱמֹר נָא, הֲרֵי זֹאת בְּדִיחָה, לֹא כֵן?" שָׁאַל צְנִים כַּעֲבֹר זְמַן מָה. „אוֹ מִתְכַּוֵּן אַתָּה בִּרְצִינוּת?"

„הָאוּק! עַל דִּבְרָתִי!" נִשְׁמַע קוֹלוֹ שֶׁל מִיכָאֵל מִתַּחַת לְשִׁכְבָה שֶׁל קֶצֶף סַבּוֹן; קוֹל פָּשׁוּט, רַב חֲשִׁיבוּת וְאֵיתָן.

וְאָז יָדַע צְנִים כִּי הַדְּבָרִים נֶאֶמְרוּ בִּרְצִינוּת.

אֶחָד שֶׁבָּרַח

הַיָּרֵחַ שָׁלַח אֶת אוֹרוֹ מִבַּעַד לַחַלּוֹן וְצִיֵּר מְרֻבָּע בָּהִיר עַל הָרִצְפָּה. שִׁיקוֹרְסְקִי שָׁכַב בַּמִּטָּה וְנָחַר בְּפֶה פָּעוּר. הוּא יָשֵׁן שֵׁנָה עֲמֻקָּה כָּל כָּךְ עַד שֶׁשּׁוּם דָּבָר לֹא הָיָה מְסֻגָּל לַהֲעִירוֹ.

מִיכָאֵל וּצְנִים קָמוּ בַּלָּאט וְהֶחֱלִיקוּ לְתוֹךְ בִּגְדֵיהֶם. צְנִים נִכְנַס בְּפַשְׁטוּת לְמִכְנָסָיו וּבְזֹאת גָּמַר אֶת הָעִנְיָן. וְאִלּוּ מִיכָאֵל הִתְלַבֵּשׁ כַּהֲלָכָה וּלְבַסּוֹף נָטַל אֶת נְעָלָיו תַּחַת זְרוֹעוֹ.

בִּזְהִירוּת שֶׁלֹּא לְהָקִים רַעַשׁ הִתְגַּנְּבוּ מִן הַחֶדֶר וּמִהֲרוּ לָרֶדֶת בַּמַּדְרֵגוֹת.

צְנִים נָשָׂא בְּיָדוֹ צְרוֹר קָטָן וּבוֹ מִסְפַּר חֲלָצוֹת, מִטְפָּחוֹת אַף וְגַרְבַּיִם. בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ מֻנָּח הָיָה, עָטוּף בִּנְיָר, קְצָת כֶּסֶף. גִּלְדֶּן אֶחָד וָחֵצִי. זֶה הָיָה כָּל רְכוּשׁוֹ שֶׁל צְנִים. בִּנְדִיבוּת לֵב הִלְוָה אוֹתוֹ לְמִיכָאֵל; כִּי בְּרֶגַע זֶה לֹא הָיָה בִּידֵי מִיכָאֵל אַף פְּרוּטָה לִפְרָטָהּ.

לְמַטָּה פָּתְחוּ אֶת הַחַלּוֹן הָרָחָב שֶׁלְּיַד שַׁעַר הַבַּיִת וְנָתְנוּ עוֹד פַּעַם יָד זֶה לָזֶה.

„אַל תִּשְׁכַּח," אָמַר צְנִים בְּקוֹל מְחֻסְפָּס מְשֻׁנֶּה. „כְּשֶׁתַּגִּיעַ לַכְּבִישׁ – פְּנֵה יָמִינָה כָּל הַזְּמַן! אָז תַּגִּיעַ בְּמֵישָׁרִין לְרוֹטֶרְדָּם."

מִיכָאֵל לֹא אָמַר כְּלוּם. רַק הֵנִיד אֶת רֹאשׁוֹ בְּאֵלֶם וְלָחַץ אֶת יַד יְדִידוֹ לְחִיצָה חֲזָקָה מְאֹד.

אַחַר כָּךְ קָפַץ הַחוּצָה, וּצְנִים הוֹשִׁיט לוֹ אֶת הַצְּרוֹר מִן הַחַלּוֹן.

„שָׁלוֹם עָלֶיךָ!" לָחַשׁ מִיכָאֵל.

„דֶּרֶךְ צְלֵחָה!" בָּאָה תְּשׁוּבָה כְּעֵין נְשִׁיבָה.

בְּלֵב כָּבֵד סָגַר צְנִים אֶת הַחַלּוֹן וְזָחַל שׁוּב לְמַעְלָה לְמִטָּתוֹ.

מִיכָאֵל שָׁקַע בְּצֵל הָאִילָנוֹת וּבַאֲחוֹרֵי הַגַּן טִפֵּס אֶל מֵעֵבֶר לַשּׁוּבָכָה. כְּשֶׁהִגִּיעַ לַכְּבִישׁ, פָּנָה יָמִינָה, בְּדִיּוּק כְּפִי שֶׁאָמַר לוֹ צְנִים, וּפָסַע פְּסִיעוֹת גַּסּוֹת.

פְּעָמִים מִסְפָּר חָלְפוּ בְּשָׁאוֹן מְכוֹנִיּוֹת לְיָדוֹ. לְמַרְאֵה מְכוֹנִית הָיָה מִיכָאֵל מִסְתַּלֵּק בְּעוֹד מוֹעֵד לִתְעָלַת הַכְּבִישׁ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִרְאֶה לָעַיִן לְאוֹר הַזַּרְקוֹרִים. אֶפְשָׁר וּמִישֶׁהוּ הָיָה מִשְׁתּוֹמֵם לִרְאוֹת נַעַר וּצְרוֹר תַּחַת זְרוֹעוֹ, מְשׁוֹטֵט לְאֹרֶךְ הַכְּבִישׁ בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה.

מִיכָאֵל לֹא רָצָה בְּכָל אֹפֶן לְהִסְתַּכֵּן בְּזֹאת.

לְאַחַר שֶׁהָלַךְ שָׁעָה וָמַעְלָה, בִּצְבְּצוּ מֵאֲחוֹרָיו שׁוּב שְׁנֵי אוֹרוֹת. מְכוֹנִית מַשָּׂא כְּבֵדָה, וְאַחֲרֶיהָ גָּרוּר, עָבְרָה אוֹתוֹ בְּטַרְטוּר. בַּאֲחוֹרֵי הַגָּרוּר נִרְאָה מִדְרָס.

מִיכָאֵל הִבְחִין בּוֹ, תָּפַס אֶת צְרוֹרוֹ וְרָדַף אַחֲרֵי הַמְּכוֹנִית. טוֹבָה הַנְּסִיעָה מִן הַהֲלִיכָה — חָשַׁב וְטִפֵּס עַל הַמִּדְרָס.

הָיָה זֶה מִדְרָס יָפֶה וְרָחָב שֶׁעָלָיו אֶפְשָׁר הָיָה לָשֶׁבֶת בְּנוֹחוּת רַבָּה. רַק הַצְּרוֹר הִפְרִיעַ לוֹ. לָכֵן הוֹצִיא מִכִּיסוֹ חֲתִיכַת חוּט מְשִׁיחָה וְקָשַׁר אֶת הַצְּרוֹר בִּמְמְחִיּוּת קְשִׁירָה הֲדוּקָה לְוָו בַּרְזֶל. אַחַר כָּךְ הִתְיַשֵּׁב שְׂבַע רָצוֹן וְהִשְׁקִיף עַל הָעוֹלָם מִלְּמַעְלָה.

וְאוּלָם הַחֲשֵׁכָה הָיְתָה רַבָּה מִדַּי, וְאִי אֶפְשָׁר הָיָה לִרְאוֹת הַרְבֵּה. כְּמוֹ כֵן הֵסֵבּוּ לוֹ נִדְנוּדֵי הַמַּסָּע עֲיֵפוּת רַבָּה, מַה גַּם שֶׁהָיָה לוֹ הֶפְסֵד שֵׁנָה בְּלַיְלָה זֶה וְגוּפוֹ דָּרַשׁ אֶת שֶׁלּוֹ. אִם כֵּן, הִשְׁתּוֹפֵף וְנִרְדַּם בְּקַלּוּת נִפְלָאָה.

זְמַן מָה הִתְקַדְּמוּ הָעִנְיָנִים כַּשּׁוּרָה. אַךְ עַתָּה הִתְקָרְבוּ לְחוֹר גָּדוֹל שֶׁהָיָה בְּאֶמְצַע הַכְּבִישׁ. הַמְּכוֹנִית נִזְדַּעְזְעָה קָשׁוֹת, שָׁעָה שֶׁעָבְרָה עַל פְּנֵי הַחוֹר בְּדִלּוּג. כֵּן נִזְדַּעְזַע גַּם מִיכָאֵל וְהֻשְׁלַךְ בְּקֶשֶׁת מִמְּקוֹם מְנוּחָתוֹ.

שְׁטוּף שֵׁנָה הִתְגּוֹלֵל עַל הַכְּבִישׁ וּבַתְּחִלָּה לֹא הָיָה מְסֻגָּל לָדַעַת אֶת מְקוֹמוֹ. כְּשֶׁעָמַד לְבַסּוֹף שׁוּב עַל רַגְלָיו, הָיְתָה מְכוֹנִית הַמַּשָּׂא רְחוֹקָה כְּבָר מִמֶּנּוּ מֶרְחָק רַב, וְרַק נְקֻדָּה אֲדֻמָּה זְעֵרוּרִית נִרְאֲתָה עוֹד בַּמֶּרְחָק—הַפַּנָּס הָאָדֹם הָאֲחוֹרִי. וְגַם הִיא נֶעֶלְמָה מִיָּד לַחֲלוּטִין.

בְּנְסִבּוֹת אֵלֶּה לֹא הָיוּ כָּל סִכּוּיִים לְהַצְלִיחַ בְּנִסָּיוֹן לָרוּץ אַחֲרֵי הַמְּכוֹנִית.

מִיכָאֵל חָשַׁב עַל צְרוֹרוֹ וְעַל הַכֶּסֶף שֶׁהָלַךְ. אֵי שָׁם הִמְשִׁיךְ רְכוּשׁוֹ לְטַיֵּל בִּלְעָדָיו — אַךְ הוּא הִתְנַחֵם.

טוֹב, אִם כֵּן, עָלָיו לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ בְּלִי כֶּסֶף! הֲרֵי הַצְּרוֹר הָיָה בְּעֶצֶם רַק מַפְרִיעַ לוֹ.

הוּא הֶחֱלִיץ אֶת עַצְמוֹתָיו, הִמְשִׁיךְ שׁוּב בְּדַרְכּוֹ וְצָעַד בְּעֹז לְתוֹךְ דִּמְדּוּמֵי הַבֹּקֶר.

לְרוֹטֶרְדָם!

— — — —

שִׁיקוֹרְסְקִי הָיָה הָרִאשׁוֹן שֶׁהִבְחִין בְּהֵעָלְמוֹ שֶׁל מִיכָאֵל. כַּאֲשֶׁר הִתְעוֹרֵר וּמָצָא אֶת הַמִּטָּה רֵיקָה וְגַם לֹא רָאָה אֶת הַחֲלִיפָה עַל הַכִּסֵּא, נָתַן אַזְעָקָה וְהֵטִיל מְבוּכָה בְּכָל הַבַּיִת.

מַר גְּרוּלִיךְ מִהֵר לָבוֹא וְעָרַךְ חֲקִירָה מַקִּיפָה. אַךְ לְצַעֲרוֹ

לֹא נִתְגַּלָּה בְּכָךְ דָּבָר פְּרָט לָעֻבְדָּה שֶׁמִּיכָאֵל נֶעְלַם. כָּל הַשְּׁאָר נִשְׁאַר סָתוּם; כִּי גַם צְנָנִים נִשְׁבַּע בְּכָל לָשׁוֹן שֶׁל שְׁבוּעָה, כִּי יָשֵׁן הָיָה שֵׁנָה עֲמֻקָּה.

בְּכַעַס הִסְתַּלֵּק הַמְנַהֵל כְּדֵי לְהוֹדִיעַ לַמִּשְׁטָרָה עַל דְּבַר בְּרִיחָתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל. בְּדִיּוּק כְּשֶׁיָּצָא מִן הַבַּיִת, נִתְקַל בְּמָאוּץ, הֶחָתוּל הַלָּבָן הַיָּפֶה, שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב לוֹ לְיַד הַדֶּלֶת כְּשֶׁהוּא מְלַקֵּק לוֹ אַחַת מֵרַגְלָיו הַקִּדְמִיּוֹת שֶׁהָיְתָה שְׁחוֹרָה בְּאֹפֶן בּוֹלֵט לָעַיִן.

מַר גְּרוּלִיךְ הִתְנַגֵּשׁ כִּמְעַט בַּחַיָּה וְהִתְעַכֵּב בְּכַוָּנָה לְהַבְעִיתָהּ מִן הַמָּקוֹם. אַךְ פִּתְאֹם עָלָה מַבָּט הִרְהוּרִים בְּעֵינָיו. הוּא הִתְכּוֹפֵף וְלָקַח אֶת מָאוּץ עַל זְרוֹעוֹ. בִּשְׁקִידָה הִסְתַּכֵּל בַּכַּף הַכֵּהָה וְהִגִּיעַ לִידֵי הַכָּרָה כִּי הַכֶּתֶם נוֹבֵעַ בְּלִי סָפֵק מִדְּיוֹ.

בְּהֶסַּח הַדַּעַת הִפִּיל שׁוּב אֶת מָאוּץ וְהִתְגָּרֵד, תְּחִלָּה בְּרֹאשׁוֹ וְאַחֲרֵי כֵן בִּזְקָנוֹ. אַחַר כָּךְ פָּנָה לַאֲחוֹרָיו וְעָלָה עוֹד פַּעַם לְחֶדֶר מִסְפָּר 3. שָׁם פָּתַח אֶת הַחַלּוֹן וּמָצָא עַל הָאֶדֶן כֶּתֶם דְּיוֹ בְּצוּרַת כַּף חָתוּל.

„אֲהָהּ!" אָמַר וְגֵרֵד עוֹד פַּעַם תְּחִלָּה אֶת רֹאשׁוֹ וְאַחַר כָּךְ אֶת זְקָנוֹ.

עֶשֶׂר הַדַּקּוֹת הַבָּאוֹת הָיוּ בִּלְתִּי נְעִימוֹת לְמַדַּי לְשִׁיקוֹרְסְקִי.

כַּאֲשֶׁר טִלְפֵּן מַר גְּרוּלִיךְ אַחֲרֵי כֵן אֶל הַמִּשְׁטָרָה, בִּקֵּשׁ מֵאֵת הַפָּקִיד וְהִזְהִירוֹ לְטַפֵּל בַּעֲדִינוּת בְּמִיכָאֵל, אִם יִתָּפֵס.

עֲבוֹדָה בְּחִנָּם — וְאוּלַי בְּצַד כְּרִיךְ נִקְנִיק

מִיכָאֵל הִסְפִּיק כְּבָר לָלֶכֶת כִּבְרַת־דֶּרֶךְ הֲגוּנָה. הַשֶּׁמֶשׁ עָמְדָה בִּמְרוֹם הַשָּׁמַיִם, וּשְׁעָתוֹ הָרְגִילָה לַאֲרוּחַת הַבֹּקֶר עָבְרָה מִזְּמָן.

בְּקֵבָתוֹ קָמָה תְּסִיסָה, הִיא תָּבְעָה אֶת שֶׁלָּהּ. רָעֵב הָיָה כְּמוֹ זְאֵב — וְיַחַד עִם זֹאת הָיוּ כִּיסָיו רֵיקִים.

מִדֵּי פַּעַם עָמַד לָסוּר לַבַּיִת הַקָּרוֹב לוֹ בְּיוֹתֵר כְּדֵי לְבַקֵּשׁ פְּרוּסַת לֶחֶם. אַךְ תָּמִיד, כְּשֶׁהָיְתָה כְּבָר יְדִית הַדֶּלֶת כִּמְעַט בְּיָדוֹ, הִתְחָרֵט. דּוֹמֶה הָיָה לוֹ פִּתְאֹם שֶׁיּוּכַל לִסְבֹּל עוֹד זְמַן מָה.

לְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת — בְּרֶךְ — גֹּעַל נֶפֶשׁ!

בְּרוּחַ נְכֵאָה פָּנָה כָּל פַּעַם לַאֲחוֹרָיו וְהִמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ.

אֲבָל בְּמֶשֶׁךְ הַזְּמַן נֶחֱלַשׁ לְגַמְרֵי מֵרֹב רָעָב. קֵבָתוֹ נָבְחָה מַמָּשׁ. אִי אֶפְשָׁר הָיָה עוֹד לִסְבֹּל אֶת הַדָּבָר.

מִיכָאֵל הֵאִיט אֶת צְעָדָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר. לְבַסּוֹף עָמַד לִפְנֵי בֵּית אִכָּרִים וְנִלְחַם מִלְחָמָה אַחֲרוֹנָה נוֹאֶשֶׁת.—לֹא. אִי אֶפְשָׁר הָיָה בֶּאֱמֶת עוֹד לַעֲמֹד בְּזֹאת!—הוּא צָעַד צַעַד הֶחְלֵטִי לְעֻמַּת הַדֶּלֶת וְהִסֵּס שׁוּב. אַחַר כָּךְ צָעַד צַעַד נוֹסָף, וְעוֹד אֶחָד, — וְעַתָּה נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת מִבִּפְנִים, וְיָצְאָה אִשָּׁה שְׁמֵנָה שֶׁפָּנֶיהָ מַבִּיעוֹת טוּב לֵב.

„מַה קָּרָה?" שָׁאֲלָה. „מִי אַתָּה בְּעֶצֶם?"

מִיכָאֵל הִסְמִיק וּמִלְמֵל מִסְפַּר מִלִּים בִּלְתִּי מוּבָנוֹת לְגַמְרֵי.

„מֵאַיִן בָּאתָ?" שָׁאֲלָה הָאִשָּׁה בְּמַבָּט חוֹקֵר.

מִיכָאֵל נוֹפֵף בְּיָדוֹ הָאַחַת לַאֲחוֹרָיו וְאָמַר: „מִשָּׁם". — וּכְדֵי לְהִתְחַמֵּק מִשְּׁאֵלוֹת מַטְרִידוֹת נוֹסָפוֹת, הִצְבִּיעַ תֵּכֶף אַחֲרֵי כֵן בְּיָדוֹ הַשְּׁנִיָּה לְפָנָיו וְהוֹסִיף: „וּלְשָׁם רְצוֹנִי לָלֶכֶת."

„כָּךְ!" אָמְרָה הָאִשָּׁה וְהִבִּיטָה בְּהִתְעַנְיְנוּת לַכִּוּון שֶׁאֵלָיו הִצְבִּיעָה אֶצְבָּעוֹ. וּבְכֵן, לְשָׁם!" וְאַחֲרֵי כֵן שָׁאֲלָה בְּמַבָּט חוֹקֵר חָדָשׁ: „וּבְכֵן מָה — ?"

מִיכָאֵל הֵחֵל שׁוּב לְגַמְגֵּם בְּגִמְגּוּם נוֹרָא. אַחַר כָּךְ הִתְאוֹשֵׁשׁ בְּהִתְאַמְּצוּת מְרֻבָּה וְאָמַר בְּשֶׁטֶף רַב לְמַדַּי: „רָצִיתִי — הֶמְ — סְלִיחָה, הַתִרְצִי לָתֵת לִי מַשֶּׁהוּ לֶאֱכֹל ?" — בְּבַקָּשָׁה!"

שֶׁמֶץ שֶׁל אִי רָצוֹן חָלַף עַל פְּנֵי הָאִשָּׁה.

„אֲנִי—יָכוֹל לַעֲבֹד תְּמוּרַת זֹאת," נִסְחַט מִפִּיו בִּמְהִירוּת.

הָאִשָּׁה הִסְתַּכְּלָה בּוֹ מֻפְתַּעַת.

„לַעֲבֹד תְּמוּרַת זֹאת ? — זַאֲטוּט כָּמוֹךָ ? — הֲיוֹדֵעַ אַתָּה בִּכְלָל לַעֲבֹד ?"

„וְעוֹד אֵיךְ!" הִבְטִיחַ מִיכָאֵל.

הָאִשָּׁה שָׁקְלָה בְּדַעְתָּהּ זְמַן מָה וּמִלְמְלָה: „רְאוּ נָא, רְאוּ!"—אַחַר כָּךְ הֵחֵלָּה פִּתְאֹם לִצְחֹק וְאָמְרָה: „נֶהְדָּר! נְנַסֶּה אוֹתְךָ בְּכָל אֹפֶן. — בּוֹא!"

הִיא הוֹלִיכָה אֶת מִיכָאֵל מִסָּבִיב לַבַּיִת לְתוֹךְ גַּן יְרָקוֹת גָּדוֹל. שָׁם נִתְעַכְּבָה לִפְנֵי עֲרוּגָה שֶׁנֶּעֶדְרָה לֹא מִזְּמַן וְהִצְבִּיעָה עַל עֲרֵמַת זֶבֶל שֶׁנֶּעֶרְמָה מִן הַצַּד וּמִמֶּנָּה הִזְדַּקְּרָה הַקַּת שֶׁל קִלְשׁוֹן.

„כָּעֵת נִרְאֶה, מַה בְּכֹחֲךָ לַעֲשׂוֹת," אָמְרָה. „פַּזֵּר אֶת הַזֶּבֶל

כָּאן עַל פְּנֵי הָעֲרוּגָה; – בְּצוּרָה יָפָה וּבְמִדָּה שָׁוָה, בְּבַקָּשָׁה מִמְּךָ! – וְכַאֲשֶׁר תִּגְמֹר, תִּכָּנֵס לַבַּיִת; וְאָז תְּקַבֵּל צַלַּחַת מָרָק וַחֲתִיכַת צְלִי הֲגוּנָה."

בְּזֹאת עֲזָבָה אוֹתוֹ וְחָזְרָה לַבַּיִת.

מִיכָאֵל הִסְתַּכֵּל בַּעֲרֵמַת הַזֶּבֶל בְּלִי כָּל הִתְלַהֲבוּת. הִיא הָיְתָה גְדוֹלָה לְמַדַּי; וְרֵיחָהּ לֹא הָיָה מַקְסִים לְגַמְרֵי. – אַךְ מָה אָמְרָה הָאִשָּׁה? צַלַּחַת מָרָק וַחֲתִיכַת צְלִי? – מִיכָאֵל רוֹקֵק בְּיָדָיו וְתָפַס אֶת הַקִּלְשׁוֹן בְּמֶרֶץ. בְּפֵרוּרִים גְּדוֹלִים זָרַק אֶת הַזֶּבֶל לְיָמִין וְלִשְׂמֹאל, – לֹא תָּמִיד בְּהַצְלָחָה, כִּי לִפְעָמִים זִבֵּל אֶת עַצְמוֹ גַּם כֵּן, אַךְ דָּבָר זֶה לֹא הִפְרִיעַ לוֹ. הוּא עָבַד בְּהִתְאַמְּצוּת, כְּאִלּוּ לֹא עָסַק בְּכָל יְמֵי חַיָּיו בְּכָל דָּבָר אַחֵר אֶלָּא בְּזִבּוּל עֲרוּגוֹת יְרָקוֹת.

הָעֲרֵמָה הִצְטַמְּקָה בְּמִדָּה נִכֶּרֶת. כַּעֲבֹר מַחֲצִית הַשָּׁעָה נֶעֶלְמָה לְגַמְרֵי, וְהָעֲרוּגָה הָיְתָה מְכֻסָּה שִׁכְבָה עָבָה וִישָׁרָה שֶׁל זֶבֶל אוֹרְגָנִי. – מִיכָאֵל הִסְתַּכֵּל בַּעֲמַל יָדָיו בִּשְׂבִיעַת רָצוֹן רַבָּה וְהֶחֱלִיק עוֹד פַּעַם פֹּה וָשָׁם אֶת שֶׁטַח הָעֲרוּגָה. אַחַר כָּךְ תָּקַע אֶת הַקִּלְשׁוֹן בִּתְנוּפַת אָמָּן לְתוֹךְ הַקַּרְקַע, נִגֵּב אֶת נְעָלָיו בִּצְרוֹר עֵשֶׂב וְנִכְנַס לַבַּיִת. – הָיְתָה לוֹ הַהַרְגָּשָׁה שֶׁהִרְוִיחַ אֶת אֲרוּחָתוֹ בְּזֵעַת אַפָּיו.

„מָה? – גָּמַרְתָּ?" שָׁאֲלָה הָאִשָּׁה שֶׁבָּאָה זֶה עַתָּה מִן הַמִּטְבָּח וּבְיָדֶיהָ טַס שֶׁעָלָיו עָמְדוּ בַּקְבּוּק וְכוֹס.

„כֵּן," אָמַר מִיכָאֵל.

הָאִשָּׁה נִגְּשָׁה לְפֶתַח הַבַּיִת וְהֵעִיפָה מַבָּט בּוֹחֵן לְעֵבֶר הָעֲרוּגָה.

„יָפֶה מְאֹד!" אָמְרָה בְּהוֹדָאָה. „זאת עָשִׂיתָ יָפֶה, – כָּעֵת הִכָּנֵס, מִיָּד אָבִיא לְךָ לֶאֱכֹל."

בְּעוֹד הַטַּס בְּיָדֶיהָ, פָּתְחָה אֶת הַדֶּלֶת שֶׁל חֲדַר הָאֹכֶל וְנִכְנְסָה. מִבַּעַד לַפֶּתַח רָאָה מִיכָאֵל גֶּבֶר יוֹשֵׁב לַשֻּׁלְחָן; – גֶּבֶר לָבוּשׁ מַדִּים. וְדַוְקָא מַדִּים הָיוּ בְּרֶגַע זֶה דָּבָר שֶׁחִבֵּב הַנַּעַר פָּחוֹת מִכֹּל. – נוֹטֵר? בְּלִי סָפֵק הָיָה זֶה נוֹטֵר! – וְעִם נוֹטְרִים לֹא כְּדַאי לוֹ – יָדַע – לָבוֹא בְּכָל שִׂיג וָשִׂיחַ.

צַלַּחַת מָרָק – וַחֲתִיכַת צָלִי! – חֲבָל! חֲבָל! חֲבָל!

„מַדּוּעַ אֵינְךָ נִכְנָס?" נִשְׁמַע קוֹל הָאִשָּׁה מִן הַחֶדֶר.

אֵין תְּשׁוּבָה.

„הֵא! נַעַר!" קָרְאָה הָאִשָּׁה וְשִׁרְבְּבָה אֶת רֹאשָׁהּ מִבַּעַד לַדֶּלֶת. – כְּלוּאַת לָשׁוֹן הִסְתַּכְּלָה סְבִיבָהּ. – לֹא נִרְאָה כָּל נַעַר.

„מַה זֶה?" אָמְרָה נִדְהֶמֶת, נִגְּשָׁה לַדֶּלֶת הָאֲחוֹרִית וְהֵצִיצָה מִמֶּנָּה הַחוּצָה. – לֹא כְּלוּם!

הִיא הָלְכָה לַדֶּלֶת הַקִּדְמִית וְהִשְׁקִיפָה עַל הָרְחוֹב לְכָאן וּלְכָאן. כַּעֲבֹר זְמַן־מָה הִצְטָרֵף אֵלֶיהָ נוֹשֵׂא־הַמִּכְתָּבִים הַיָּשָׁר שֶׁשָּׁתָה בִּפְנִים כּוֹס יַ"שׁ וְהִשְׁקִיף אַף הוּא אֶל הָרְחוֹב לְכָאן וּלְכָאן.

אֵין נַעַר! – אֵין כָּל עִקְּבוֹת שֶׁל נַעַר!

„מִכָּךְ אֶפְשָׁר בֶּאֱמֶת לְהִשְׁתַּגֵּעַ!" אָמְרָה הָאִשָּׁה בְּקוֹל הֶחְלֵטִי וְנִעְנְעָה אֶת רֹאשָׁהּ.

„בְּרִיָּה מְשֻׁנָּה כָּזֹאת!" אָמַר נוֹשֵׂא־הַמִּכְתָּבִים בְּסִיּוּם.

וְאַחֲרֵי כֵן נִכְנְסוּ שׁוּב לַבַּיִת.

בְּאוֹתוֹ זְמַן עָבַר כְּבָר מִיכָאֵל בִּמְהִירוּת אֶת בָּתֵּי הַכְּפָר הָאַחֲרוֹנִים.

לִפְנֵי הַבַּיִת הָאַחֲרוֹן שֶׁל הַכְּפָר נִתְקַל בְּנַעַר שֶׁהֶחֱזִיק כְּרִיךְ נַקְנִיק עָצוּם בְּיָדוֹ וּבִקֵּשׁ בְּרֶגַע זֶה לִנְגֹּס בּוֹ נְגִיסָה גַּסָּה.

מִיכָאֵל רָאָה פְּרוּסָה הֲגוּנָה זוֹ – פְּרוּסָה גְדוֹלָה הַבְּצוּעָה מִכִּכַּר לֶחֶם בִּמְלוֹא גָדְלוֹ וְהַמְּרוּחָה בְּשִׁכְבָה עָבָה שֶׁל נַקְנִיק כָּבֵד! – וְהָיָה קָרוֹב לְהִתְפָּרֵץ בִּבְכִי מַר. הָרָעָב צָבַט אוֹתוֹ אֲיֻמּוֹת. פִּתְאֹם עָלָה רַעְיוֹן בְּמֹחוֹ. הוּא תָּחַב אֶת יָדוֹ בְּכִיסוֹ וְהֶעֱלָה מִמֶּנּוּ אֶת אוֹלָרוֹ; מַכְשִׁיר יְקַר־עֵרֶךְ בִּלְתִּי רָגִיל עִם שְׁנֵי לְהָבִים וּמַבְרֵג. – וְעִם הָאוֹלָר בְּאֶגְרוֹפוֹ פָּסַע בְּמֵישָׁרִין לְעֻמַּת הַנַּעַר.

„רוֹצֶה לְהַחֲלִיף?" שָׁאַל.

„הֶא –?" קָרָא הַנַּעַר וְהִבִּיט בְּחֹסֶר הֲבָנָה עַל הָאוֹלָר, שֶׁהֶחֱזִיק מִיכָאֵל לְמוּלוֹ.

„לְהַחֲלִיף!" שָׁנָה מִיכָאֵל. – „אֲנִי נוֹתֵן לְךָ אֶת הָאוֹלָר, וְאַתָּה נוֹתֵן לִי אֶת הַכָּרִיךְ! – מַסְכִּים?"

חֹסֶר־הַהֲבָנָה שֶׁבְּמַבָּטוֹ שֶׁל הַנַּעַר הָפַךְ אִי־אֵמוּן מֻחְלָט, כָּאן רָצָה מִישֶׁהוּ לְהַחֲלִיף אוֹלָר מַמָּשִׁי בְּדָבָר פָּעוּט – בְּכָרִיךְ בִּלְבַד! הֲנִשְׁמַע דָּבָר כָּזֶה?!

אֲבָל מִיכָאֵל לֹא הִרְפָּה.

„שְׁנֵי לְהָבִים!" הִבְטִיחַ בִּשְׁקִידָה. – וְאַחַר כָּךְ הוֹסִיף בְּקוֹל מַפְצִיר: „וְגַם מַבְרֵג!!!

וְהִנֵּה הַמַּבְרֵג גָּבַר עַל חֲשָׁדוֹתָיו שֶׁל הַנַּעַר. בִּפְנֵי הַמַּבְרֵג לֹא הָיָה מְסֻגָּל עוֹד לַעֲמֹד.

„תֵּן!" אָמַר.

הַחֲלִיפִין בֻּצְּעוּ. הָאוֹלָר וְהַכָּרִיךְ הֶחֱלִיפוּ אֶת בַּעֲלֵיהֶם.

כַּאֲשֶׁר הִתְרַחֵק מִיכָאֵל כְּדֵי עֶשְׂרִים צַעַד, צָעַק הַנַּעַר אַחֲרָיו: „הֵא!"

מִיכָאֵל פָּנָה לַאֲחוֹרָיו — וּפַחַד בְּלִבּוֹ; כִּי לֹא הִסְפִּיק לְזַלֵּל אֶלָּא רַק רֶבַע מִן הַכָּרִיךְ.

„אֵינֶנִּי יָכוֹל לִפְתֹּחַ אֶת הַלַּהַב הַקָּטָן," צָעַק הַנַּעַר.

„לִמְשֹׁךְ!" צָעַק מִיכָאֵל אֲחוֹרַנִּית, לִמְשֹׁךְ בְּכֹחַ!" — וְאַחַר כָּךְ נָגַס בַּהֲקַלָּה שׁוּב בִּכְרִיךְ הַנַּקְנִיק.

מֵאֲחוֹרֵי הַכְּפָר זָרַם פֶּלֶג בֵּינוֹת לְכָרֵי הַדֶּשֶׁא.

מִיכָאֵל נִצֵּל הִזְדַּמְּנוּת זוֹ כְּדֵי לְהִשְׁתַּחְרֵר מִן הָעֲקֵבוֹת הָאַחֲרוֹנִים שֶׁל עֲרֵמַת הַזֶּבֶל, וּבְרוּחַ טוֹבָה הִשְׁתַּקְשֵׁק בַּמַּיִם בְּמָקוֹם נֶחְבָּא הַמֻּקָּף שִׂיחִים. אַחַר כָּךְ הִשְׂתָּרַע לְכָל אָרְכּוֹ בָּעֵשֶׂב וְיָשַׁן. — כִּי הָיָה עָיֵף, וְכֵן רָצָה לְהִמָּצֵא לְעֵת עַתָּה בְּמֶרְחַק מָה מֵהַכְּבִישׁ — מֵחֲשָׁשׁ הַמַּדִּים.

רַק אַחֲרֵי הַצָּהֳרַיִם, כְּשֶׁהֵקִיץ בְּכֹחוֹת חֲדָשִׁים, שָׂם פְּעָמָיו שׁוּב לַדֶּרֶךְ וְהִמְשִׁיךְ בָּהּ בְּעֹז.

נָפַל בַּפַּח — וְנִמְלַט

שַׁמַּשׁ הַמּוֹעָצָה, מַר קְלוּפֶּשׁ, עָמַד מֵאֲחוֹרֵי אַחַד הָעֵצִים הָעֲבֻתִּים שֶׁבַּכְּבִישׁ וְהִסְתַּכֵּל בְּעִנְיָן רַב בַּעֲנַן אָבָק שֶׁהִתְקָרֵב

אֵלָיו בְּאֶמְצַע הַדֶּרֶךְ, אַךְ לֹא יָכוֹל הָיָה לְהַבְחִין בָּזֶה שֶׁעָטוּף בּוֹ; כִּי הֵחֵלּוּ כְּבָר דִּמְדּוּמֵי הָעֶרֶב.

מַר קְלוּפֶּשׁ הֶחֱלִיק אֶת שְׂפָמוֹ הַגָּדוֹל הָאֲדַמְדַּם וְהִמְתִּין בְּסַבְלָנוּת. בֵּין כֹּה וָכֹה הִמְתִּין מֶשֶׁךְ כָּל שְׁעוֹת אַחֲרֵי הַצָּהֳרַיִם; אִם כֵּן, לֹא הָיָה חָשׁוּב בְּעֵינָיו לְחַכּוֹת קְצָת פָּחוֹת אוֹ יוֹתֵר.

לְאַט לְאַט הִתְקָרֵב עֲנַן הָאָבָק וְגִלָּה אֶת סוֹדוֹ.

הָיָה זֶה מִיכָאֵל שֶׁהִתְקָרֵב – וְנִשְׂרָךְ הָיָה בְּדַרְכּוֹ, כִּי רַגְלָיו כָּאֲבוּ.

מַר קְלוּפֶּשׁ הֶעֱלָה מִכִּיסוֹ פִּנְקָס מִשְׂרָדִי חָשׁוּב וְהִשְׁוָה: חֻלְצָה יְרֻקָּה וּמִכְנָסַיִם שְׁחוֹרִים? – נָכוֹן! – רַגְלַיִם עֵירֻמּוֹת? – נָכוֹן גַּם כֵּן! – שְׂעָרוֹת חוּמוֹת? – לֹא, זֶה אֵינוֹ נָכוֹן! אַךְ אִם נִרְחַץ אוֹתָן הֵיטֵב, יְקַבְּלוּ כַּנִּרְאֶה שׁוּב צֶבַע חוּם. בִּשְׂבִיעַת רָצוֹן תָּחַב מַר קְלוּפֶּשׁ אֶת הַפִּנְקָס לְכִיסוֹ וְהִתְקַדֵּם בְּדִלּוּגִים.

„עֲמֹד!" הִרְעִים וְתָפַס אֶת מִיכָאֵל בְּצַוָּארוֹנוֹ. „לְךָ דַוְקָא חִכִּינוּ, נַעֲרוֹן!"

מִיכָאֵל נִבְהַל בֶּהָלָה אֲיֻמָּה וְהִתְפַּתֵּל כִּצְלוֹפָח.

„אֲנִי – אֲנִי –" גִּמְגֵּם, „אֲבָל – אֵיךְ – – –?"

„אַל תְּפַטְפֵּט כָּאן פִּטְפּוּטִים רַבִּים!" גָּעַר בּוֹ מַר קְלוּפֶּשׁ בְּגַסּוּת. „אַתָּה הִנְּךָ הַבּוֹרֵחַ שֶׁאָנוּ מְחַפְּשִׂים. זֹאת אֲנִי רוֹאֶה כְּבָר. וְכָעֵת תָּעוּף לַכֶּלֶא!"

הוּא סָחַב אוֹתוֹ אֶל בַּיִת קָטָן נָמוּךְ וּפָתַח אֶת הַדֶּלֶת בִּדְחִיפָה חֲזָקָה כָּזֹאת, עַד שֶׁהִתְנַגְּשָׁה בְּרַעַם בַּקִּיר שֶׁבִּפְנִים.

„פְּנִימָה לְכָאן!" צָרַח וְהִכְנִיסוֹ בִּדְחִיפָה.
אַחַר כָּךְ סָגַר אֶת הַדֶּלֶת וְנָעֲלָהּ.

„עַכְשָׁו אֵין מַה לַּעֲשׂוֹת," אָמַר מִיכָאֵל וְהַבַּיִת סְבִיבוֹ בְּכִלְאוֹ.

אָמְנָם אִי אֶפְשָׁר הָיָה לִרְאוֹת הַרְבֵּה. דַּרְגָּשׁ עֵץ וְעָלָיו שְׂמִיכַת צֶמֶר יְשָׁנָה, כַּד מַיִם, קִירוֹת חֲשׂוּפִים וּשְׁנֵי חַלּוֹנוֹת צָרִים מְסֹרָגִים – זֹאת הָיְתָה כָּל תִּפְאַרְתּוֹ שֶׁל הַמָּקוֹם. עַל כָּל פָּנִים אֶפְשָׁר הָיָה לְהִשְׂתָּרֵעַ בְּהַרְוָחָה עַל דַּרְגָּשׁ הָעֵץ וּלְהִתְכַּסּוֹת בַּשְּׂמִיכָה, וְאָכֵן, זֹאת עָשָׂה מִיכָאֵל.

לְשַׁעֲשׁוּעוֹ דָּאֲגָה קִבָּתוֹ שֶׁהִשְׁמִיעָה קוֹנְצֶרְט עוּגָב נֶהְדָּר חִנָּם.

בֵּינְתַיִם טִלְפֵּן שַׁמַּשׁ הַמּוֹעָצָה קְלוּפֶּשׁ לְתַחֲנַת הַמִּשְׁטָרָה וְהוֹדִיעַ, כִּי תָּפַס אֶת הַנַּעַר מִינֶרְיט הַמְבֻקָּשׁ וְחָבַשׁ אוֹתוֹ בְּבֵית מְכַבֵּי הָאֵשׁ.

„כָּךְ, כָּךְ," אָמַר הַמְפַקֵּחַ הָרָאשִׁי שֶׁנִּמְצָא לְיַד הַטֶּלֶפוֹן „הֲרֵי זֶה יָפֶה מְאֹד, יְדִידִי קְלוּפֶּשׁ. וּבְכֵן, טַפֵּל בּוֹ טִפּוּל יָפֶה מְאֹד, עַד שֶׁיָּבוֹאוּ לָקַחַת אוֹתוֹ."

„כֵּן, אֲדוֹנִי!" אָמַר קְלוּפֶּשׁ, תָּלָה אֶת הַשְּׁפוֹפֶרֶת וְשָׁקַע בְּהִרְהוּרִים.

הוּא הִגִּיעַ לִידֵי מַסְקָנָה כִּי דְּחִיפָה אֵינָהּ נֶחְשֶׁבֶת לְטִפּוּל יָפֶה אֶלָּא לְעִתִּים נְדִירוֹת בְּיוֹתֵר, וְהָלַךְ שׁוּב לְבֵית מְכַבֵּי הָאֵשׁ.

„הְמְ – הֲיֵשׁ לְךָ עוֹד אֵיזוֹ בַּקָּשָׁה שֶׁהִיא?" שָׁאַל אֶת מִיכָאֵל.

„אֲנִי רָעֵב," אָמַר הַלָּה.

„רָעֵב? בֶּאֱמֶת! טְטְטְטְטְטְ," נָהַם מַר קְלוּפֶּשׁ. „וּבְכֵן, חַכֵּה קְצָת!"

הוּא נֶעְלַם וְכַעֲבֹר זְמַן מוּעָט חָזַר עִם שְׁנֵי כְּרִיכֵי בָּשָׂר עֲצוּמִים וּבְדַל נֵר קָטָן דּוֹלֵק.

„תּוֹדָה רַבָּה," אָמַר מִיכָאֵל וְהִתְנַפֵּל עַל הַכְּרִיכִים.

„עוֹד מַשֶּׁהוּ?" שָׁאַל מַר קְלוּפֶּשׁ, לְאַחַר שֶׁגָּמַר לֶאֱכֹל.

„לֹא — רַק לִישׁוֹן רוֹצֶה אֲנִי כָּעֵת," אָמַר מִיכָאֵל.

מַר קְלוּפֶּשׁ לָקַח אֶת הַצַּלַּחַת וְאֶת בְּדַל הַנֵּר מִן הַשֻּׁלְחָן וְאָמַר בַּאֲדִיבוּת: „לֵיל מְנוּחָה!"

אַחַר כָּךְ יָצָא, סָגַר אֶת הַדֶּלֶת בַּלָּאט וְנֶעְלַם.

מִיכָאֵל הָיָה תָּמִיד מְתָאֵר לְעַצְמוֹ בֵּית־סֹהַר בְּאֹפֶן אַחֵר לְגַמְרֵי, וּבְאַכְזָבָה נְעִימָה הִתְכַּסָּה לַהֲנָאָתוֹ בַּשְּׂמִיכָה.— הוּא יָשַׁן עַד אוֹר הַבֹּקֶר.

בַּחוּץ קָרָא תַּרְנְגוֹל וְהֵקִים רַעַשׁ כָּזֶה, עַד שֶׁעוֹרֵר סוֹף סוֹף אֶת מִיכָאֵל. בִּתְחִלָּתוֹ לֹא הִכִּיר אֶת הַמָּקוֹם כָּל עִקָּר וְהִסְתַּכֵּל סְבִיבוֹ שְׁטוּף שֵׁנָה בְּמַבָּטֵי כֶּבֶשׂ תּוֹהִים. אַחַר כָּךְ מִהֵר לָקוּם וּבָדַק אֶת רַגְלָיו. הֵן לֹא כָּאֲבוּ עוֹד; הַמְּנוּחָה הַמְּמֻשֶּׁכֶת הֵטִיבָה לָהֶן בְּיוֹתֵר.

כַּעֲבֹר זְמַן מוּעָט שָׁמַע מִיכָאֵל הֵד צְעָדִים מִבַּחוּץ, וְאַחֲרֵי כֵן שָׁמַע גַּם קוֹלוֹת, הוּא הֶאֱזִין וּפִתְאֹם נִנְעַר מִמְּקוֹמוֹ.

הֲרֵי אֶת הַקּוֹל הַזֶּה הִכִּיר?! הֲרֵי זֶה הָיָה גְרוּלִיךְ?!

בְּפַחַד רַב חִפְּשׂוּ עֵינָיו מְקוֹם יְצִיאָה. אוּלָם כָּל מָקוֹם

„מַה זֶה?״ אָמַר מַר גְרוּלִיךְ

שֶׁנָּשָׂא אֵלָיו אֶת עֵינָיו, לֹא נִרְאוּ בּוֹ אֶלָּא קִירוֹת אֶבֶן וְשִׂבְכוֹת בַּרְזֶל.

„אוֹי וַאֲבוֹי," מִלְמֵל וְזָכַר אֶת חֲטָאָיו.

פִּתְאֹם עָלָה בְּדַעְתּוֹ רַעְיוֹן גּוֹאֵל. בְּלִי לְהַמְלֵךְ זְמַן רַב, נִדְחַק אֶל הַקִּיר בְּסָמוּךְ לַדֶּלֶת וְעָצַר אֶת נְשִׁימָתוֹ.

מַפְתֵּחַ נִתְחַב בַּמַּנְעוּל וְסוֹבַב בּוֹ. הַדֶּלֶת נִפְתְּחָה. עַל הַמִּפְתָּן עָמְדוּ הַמְנַהֵל גְּרוּלִיךְ וְשַׁמַּשׁ הַמּוֹעֵצָה קְלוּפֶּשׁ. — מִיכָאֵל יָכוֹל הָיָה לִרְאוֹת אוֹתָם בְּרוּרוֹת מִבַּעַד לְסֶדֶק הַדֶּלֶת.

„מַה זֶּה?" אָמַר מַר גְּרוּלִיךְ.

„מַה זֶּה?" אָמַר גַּם מַר קְלוּפֶּשׁ.

אַחַר כָּךְ צָעֲדוּ שְׁנֵיהֶם מִסְפַּר צְעָדִים אֲרֻכִּים לְתוֹךְ הַחֶדֶר וְחִפְּשׂוּ מִסְּבִיבָם.

כָּאן לֹא נִמְצָא כַּנִּרְאֶה אַף אֶחָד.

„מוּזָר מְאֹד!" מִלְמֵל מַר גְּרוּלִיךְ.

„זֶה בֶּאֱמֶת מַעֲשֵׂה שֵׁדִים!" רָטַן קְלוּפֶּשׁ.

לְפֶתַע שָׁמְעוּ מֵאֲחוֹרֵי גַבָּם רִשְׁרוּשׁ קַל וּפָנוּ לַאֲחוֹרֵיהֶם חֲטוּפוֹת, עוֹד הִסְפִּיקוּ לִרְאוֹת שֶׁמֶץ אַחֲרוֹן שֶׁל מִיכָאֵל — וּפִתְאֹם נִסְגְּרָה הַדֶּלֶת בְּרַעַם וְחָסְמָה בִּפְנֵיהֶם אֶת הַמּוֹצָא לָעוֹלָם הַחָפְשִׁי הַיָּפֶה.

חֲרִיקָתוֹ שֶׁל מַפְתֵּחַ נִשְׁמְעָה בַּמַּנְעוּל.

„מִינֶויט, הִשָּׁאֵר כָּאן! אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁלֹּא שָׁפַכְתָּ אֶת הַדְּיוֹ!" צָרַח מַר גְּרוּלִיךְ.

„אֵיזוֹ חֻצְפָּה!" נָשַׁף מַר קְלוּפֶּשׁ.

אֲבָל מִיכָאֵל לֹא שָׁמַע לֹא אֶת זֹאת וְלֹא אֶת זֹאת. הוּא רָץ מֵאֲחוֹרֵי הַבַּיִת דֶּרֶךְ שְׂדֵה תַּפּוּחֵי הָאֲדָמָה וּמִכָּאן הִסְתַּתֵּר לְתוֹךְ שְׂדֵה שִׁפּוֹן גּוֹעֶשֶׁת.

כָּאן נִשְׁאַר.

מַר גְרוּלִיךְ זָכַר שֶׁנִּמְצָא כְּבָר אֵי פַּעַם בְּמַצָּב דּוֹמֶה וְעַתָּה הֵבִין הַרְבֵּה דְּבָרִים הֲבָנָה טוֹבָה יוֹתֵר.

מַצַּב רוּחוֹ לֹא הִשְׁתַּפֵּר מִתּוֹךְ כָּךְ.

„וּמַדּוּעַ הִשְׁאַרְתָּ אֶת הַמַּפְתֵּחַ בַּמַּנְעוּל, פֶּתִי שֶׁכָּמוֹךָ!" גָּעַר בְּמַר קְלוּפֶּשׁ בְּזַעַם.

„שְׁמַע נָא! זוֹהִי הָעֲלָבַת פְּקִידִים פְּלִילִית!" הֵשִׁיב קְלוּפֶּשׁ בְּקוֹל אַרְסִי.

שְׁנֵיהֶם הִסְתַּכְּלוּ זֶה בָּזֶה וְקָמְצוּ אֶת אֶגְרוֹפֵיהֶם.

אַחַר כָּךְ הִשְׁלִימוּ בֵּינֵיהֶם בְּאֵין בְּרֵרָה וְתוֹפְפוּ בִּמְשֻׁתָּף עַל הַדֶּלֶת זְמַן רַב עַד שֶׁבָּא מִישֶׁהוּ וּפָתַח לָהֶם.

מִיכָאֵל נֶעְלַם. הַחִפּוּשִׂים בִּסְבִיבַת הַמָּקוֹם לֹא הֶעֱלוּ מְאוּמָה.

הַכֹּל יוֹדְעִים כִּי שְׂדֵה שִׁפּוֹן אֵינָהּ בְּחֶזְקַת מָקוֹם שָׁקוּף.

בָּעֶרֶב הֶחְלִיט מַר גְרוּלִיךְ בְּלֵב כָּבֵד לְהוֹדִיעַ לְמַר מִינֶרִיט עַל אוֹדוֹת הֶעְלֵם בְּנוֹ – דָּבָר שֶׁהָיָה כָּעֵת לַעֲבוֹדָה מֻחְלֶטֶת.

פְּגִישָׁה בָּאֲפֵלָה

בָּרַכֶּבֶת הָאַחֲרוֹנָה חָזַר הַמְּנַהֵל גְרוּלִיךְ בְּרוּחַ נְכֵאָה לְאַפֶּלְדּוֹרְן, וּמַר קְלוּפֶּשׁ סָר לְמִסְבָּאַת הַכְּפָר כְּדֵי לְהַטְבִּיעַ בְּמַשְׁקָאוֹת אֶת חֲרוֹנוֹ שֶׁהִצְטַבֵּר.

דָּבָר זֶה נִמְשַׁךְ זְמַן רַב לְמַדַּי; כִּי לְכָךְ הָיָה דָּרוּשׁ נוֹזֵל בְּכַמּוּת נִכֶּרֶת.

כַּאֲשֶׁר נִתְאַחֲרָה הַשָּׁעָה וְהָלְכָה, נִזְכַּר בִּדְאָגָה רַבָּה, כִּי אִשְׁתּוֹ אֵינָהּ מְחַבֶּבֶת בְּיוֹתֵר אֶת דְּבַר הֶעְדְּרוֹ הַמְּמֻשָּׁךְ מִן הַבַּיִת בָּעֲרָבִים.

הָיְתָה רַק דֶּרֶךְ אַחַת לְפַיְּסָהּ — עָלָיו לְהָבִיא לָהּ מַתְּנַת פִּיּוּס.

אִם כֵּן, קָנָה מַר קְלוּפֶּשׁ טַבְלַת שׁוֹקוֹלָדָה גְּדוֹלָה וְשָׂם פְּעָמָיו לַדֶּרֶךְ הַבַּיְתָה כְּשֶׁהוּא מִתְנוֹדֵד בְּשִׁכָּרוֹן.

בַּחוּץ עָמַד לֵיל חֹשֶׁךְ מִצְרַיִם.

תּוֹעֶה הִתְנַהֵל מַר קְלוּפֶּשׁ מֶרְחָק מָה עַל הַכְּבִישׁ וְאַחַר כָּךְ נָטָה לִשְׁבִיל שָׂדוֹת שֶׁהוֹלִיךְ בִּפְאַת שָׂדֶה שָׁפוּן בְּמֵישָׁרִין לְבֵיתוֹ.

אַךְ הִגִּיעַ כִּמְעַט לְאֶמְצַע הַשָּׂדֶה, וּפִתְאֹם הִתְרַחֵשׁ דָּבָר בִּלְתִּי צָפוּי מֵרֹאשׁ.

קוֹל רִשְׁרוּשׁ נִשְׁמַע בֵּין הַגִּבְעוֹלִים.

כַּעֲבֹר רֶגַע קִבֵּל מַר קְלוּפֶּשׁ דְּחִיפָה חֲזָקָה עַל הַבֶּטֶן וְהִתְיַשֵּׁב בִּכְבֵדוּת עַל הָאָרֶץ. — טַבְלַת הַשּׁוֹקוֹלָדָה עָפָה מִיָּדוֹ בְּקֶשֶׁת.

„לַעֲזָאזֵל!" אָמַר מַר קְלוּפֶּשׁ וְהִתְפַּלֵּא.

הוּא הִטָּה אָזְנוֹ וְדוֹמֶה הָיָה שֶׁבִּסְבִיבוֹתָיו נוֹשֵׁם מִישֶׁהוּ.

הָעִנְיָן נַעֲשָׂה מְשֻׁנֶּה בְּעֵינָיו. סוֹף סוֹף הָיָה זֶה בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְהָעִתּוֹנִים הָיוּ מְלֵאִים יוֹם יוֹם יְדִיעוֹת עַל הִתְנַפְּלֻיּוֹת שֹׁד.

מַר קְלוּפֶּשׁ פָּקַח אֶת עֵינָיו לִרְוָחָה כְּדֵי לִבְקֹעַ אֶת הָאֲפֵלָה כְּכָל הָאֶפְשָׁר, אַךְ לֹא הִצְלִיחַ בְּכָךְ; לֹא הָיָה מְסֻגָּל לִרְאוֹת מְאוּמָה.

כְּכָל שֶׁהִמְשִׁיךְ לְהַרְהֵר בַּדָּבָר, כֵּן בָּא לִידֵי הַכָּרָה כִּי אָדָם הָגוּן חַיָּב לִשְׁכַּב בַּמִּטָּה בְּשָׁעָה שֶׁכָּזֹאת. – מַה יּוּכַל עוֹד לְעַכֵּב אוֹתוֹ כָּאן? רְצוֹנוֹ הָיָה לָלֶכֶת הַבַּיְתָה.

בְּהִתְאַמְּצוּת הִתְרוֹמֵם עַל בִּרְכָּיו וּמִשֵּׁשׁ אֶת הַקַּרְקַע מִסְּבִיבוֹ כְּדֵי לִמְצֹא אֶת הַשּׁוֹקוֹלָדָה.

תּוֹךְ כְּדֵי כָּךְ נָגַע בְּדָבָר מָה הַדּוֹמֶה לְיַד אָדָם.

„בּוּ!" הִפְלִיט מַר קְלוּפֶּשׁ נִדְהָם וְקָם עַל רַגְלָיו בִּמְהִירוּת מְסַחְרֶרֶת. אוּלָם עוֹד בְּצַעֲדוֹ הָרִאשׁוֹן נִתְקַל בְּמִכְשׁוֹל סָמוּי שֶׁהָיָה מֻנָּח לְרֹחַב הַדֶּרֶךְ, וְנָפַל עַל הָאָרֶץ בִּכְבֵדוּת לְכָל אֹרֶךְ גּוּפוֹ.

כָּעֵת הָגְדְּשָׁה הַסְּאָה.

„הַצִּילוּ!" צָעַק. „הַצִּילוּ! רוֹצְחִים!"

בִּשְׂעָרוֹת סְמוּרוֹת הִתְגַּלְגֵּל עַל הָאָרֶץ וְצִפָּה בְּכָל רֶגַע לְהַתְקָפַת כְּנֻפְיַת שׁוֹדְדִים צְמֵאֵי דָּם.

אַךְ כַּנִּרְאֶה לֹא אָרַב אִישׁ לְנַפְשׁוֹ; דָּבָר לֹא זָע.

מַר קְלוּפֶּשׁ הִתְאוֹשֵׁשׁ בְּמִקְצָת וְהִתְרוֹמֵם בְּאִטִּיּוּת. עֲדַיִן לֹא רָחַשׁ אֵמוּן רַב כָּל כָּךְ לְאוֹתוֹ שָׁלוֹם. יִתָּכֵן שֶׁהָאֲפֵלָה מִסָּבִיב מְלֵאָה דְּמֻיּוֹת זוֹחֲלוֹת הָאוֹרְבוֹת לוֹ.

הוּא הֶחְלִיט לְהָעֵז נִסָּיוֹן הִתְפָּרְצוּת פִּתְאֹמִית.

אַךְ הִתְכּוֹנֵן לַקְּפִיצָה הָרִאשׁוֹנָה, וּפִתְאֹם נִתְקַל מַשֶּׁהוּ בְּרַגְלוֹ וְנִרְתַּע אֲחוֹרָה בִּצְעָקָה חֲנוּקָה.

הָהּ! שָׁם הָיָה בֶּאֱמֶת מִישֶׁהוּ!

מֶשֶׁךְ רֶגַע נוֹפֵף מַר קְלוֹפֶּשׁ בִּזְרוֹעוֹתָיו בָּאֲוִיר תּוֹךְ הִתְגּוֹשְׁשׁוּת פֶּרֶא וְנִלְחַם עַל חַיָּיו בְּאֹמֶץ. אַחַר כָּךְ פָּנָה פִּתְאֹם לַאֲחוֹרָיו וְנָס מְנוּסַת חֶרֶב בְּכִוּוּן לְבֵיתוֹ. הוּא אָץ לְדַרְכּוֹ בִּמְהִירוּת כְּכָל שֶׁנְּשָׂאוּהוּ רַגְלָיו. פִּתְאֹם הָיָה מְסֻגָּל שׁוּב לָרוּץ רִיצָה נֶהְדֶּרֶת בְּלִי לְהִתְנוֹדֵד כָּל עִקָּר.

הוּא רָץ רִיצָה יְשָׁרָה כְּחוּט וּמְהִירָה בְּיוֹתֵר; וְלֹא פָּסַק מִלָּרוּץ, עַד שֶׁהִגִּיעַ לְבֵיתוֹ. בְּיָדַיִם רוֹעֲדוֹת נָעַל אֶת הַדֶּלֶת אַחֲרָיו וְצָנַח לִזְרוֹעוֹת אִשְׁתּוֹ בְּנַקְּשַׁת שִׁנַּיִם וּשְׁטוּף זֵעָה.

„הֲרֵי הִנְּךָ שׁוּב שִׁכּוֹר כְּלוֹט," אָמְרָה אִשְׁתּוֹ בְּקוֹל אָדִישׁ לְמַדַּי.

— — — — —

מֶשֶׁךְ כָּל הַיּוֹם שָׁכַב מִיכָאֵל בִּשְׂדֵה הַתְּבוּאָה בְּלִי לְעוֹרֵר כָּל רַעַשׁ. כָּל עוֹד הָיָה יוֹם בָּהִיר, לֹא חָשַׁב עַל בְּרִיחָה. רַק כְּשֶׁיִּשְׁכְּבוּ הַבְּרִיּוֹת לִישׁוֹן, אָמַר לְהִתְגַּנֵּב.

הָעֶרֶב בָּא וְהַלַּיְלָה יָרַד. אוֹר אַחֲרֵי אוֹר כָּבָה בַּכְּפָר. רַק בְּחַלּוֹנוֹתָיו שֶׁל בַּיִת יָחִיד נִרְאָה עוֹד נִצְנוּץ.

סוֹף סוֹף כָּבָה הָאוֹר גַּם שָׁם.

מִיכָאֵל הִמְתִּין עוֹד קְצָת. אַחַר כָּךְ הִתְרוֹמֵם וְרָץ בֵּינוֹת לַגִּבְעוֹלִים הַמִּשְׁתַּקְשְׁקִים לְמָקוֹם פָּתוּחַ.

פִּתְאֹם נִתְקַל בַּחֲשֵׁכָה בְּאָדָם הָעוֹלֶה בִּנְתִיב הַשָּׂדוֹת.

הַנַּעַר נִבְהַל בֶּהָלַת מָוֶת וְצָנַח פָּשׁוּט עַל הָאָרֶץ. חֵפֶץ קָשֶׁה שֶׁהוּא נָחַת עָלָיו בִּיעָף, פָּגַע בְּרֹאשׁוֹ וְנִשְׁאַר מוּטָל עַל

הָאָרֶץ. – הַחֵפֶץ הָיָה דוֹמֶה דִמְיוֹן מוּזָר לְטַבְלַת שׁוֹקוֹלָדָה.

מִיכָאֵל שָׁמַע רִטּוּן שֶׁל קוֹל אָדָם, וּפִתְאֹם תָּפַס מִישֶׁהוּ בָּאֲפֵלָה אֶת יָדוֹ וְהִתְפָּרֵץ בִּצְעָקָה גְדוֹלָה.

כַּעֲבֹר רֶגַע חָשׁ בִּעִיטַת רֶגֶל מַכְאִיבָה בְּצִדּוֹ, וְגוּף כָּבֵד הִתְגּוֹלֵל עָלָיו.

„הַצִּילוּ!" צָעַק קוֹל צָרוּד. „הַצִּילוּ! רוֹצְחִים!"

כְּפִי הַנִּרְאֶה פָּרַץ כָּאן מַאֲבָק אֵימִים. נִשְׁמְעוּ קוֹלוֹת שִׁקְשׁוּק וְגֵרוּד עַל הָאָרֶץ, וְתוֹךְ כְּדֵי כָּךְ גַּם נְשִׁימוֹת כְּבֵדוֹת.

עַתָּה נִשְׁתַּתֵּק הַכֹּל.

מִיכָאֵל נֶאֱחַז בֶּהָלָה. כְּשֶׁלִּבּוֹ דוֹפֵק דְּפִיקוֹת פֶּרֶא, קָם בַּלָּאט וְנִסָּה לְהִתְחַמֵּק, אוּלָם שׁוּב נִתְקַל בְּמִישֶׁהוּ וְחָזַר וְהֶחֱלִיק בִּמְהִירוּת לַדֶּשֶׁא.

עַתָּה לֹא הֵבִין עוֹד הַנַּעַר בִּכְלָל, מַה קָּרָה, מַחֲצִית מֵאַנְשֵׁי הַכְּפָר הִסְתּוֹבְבוּ כָּאן, כַּנִּרְאֶה, לְעֵת לַיְלָה!

מֶשֶׁךְ שְׁנִיּוֹת מִסְפָּר רָקַע אָדָם עַל הַקַּרְקַע בִּסְבִיבָתוֹ הַקְּרוֹבָה בְּיוֹתֵר כְּשֶׁהוּא גּוֹנֵחַ כְּמוֹ מַפּוּחַ. – אַחַר כָּךְ שָׁעֲטוּ בְּחָפְזָה צְעָדִים עֲמוּסִים שֶׁהִתְרַחֲקוּ בִּמְהִירוּת מִן הַמָּקוֹם.

שֶׁקֶט עָמֹק!

רַק כַּעֲבֹר זְמַן מְמֻשָּׁךְ הֵעֵז מִיכָאֵל שׁוּב לָנוּעַ. הוּא הִזְדַּקֵּף בַּלָּאט וְהִתְחַמֵּק מִן הַמָּקוֹם בִּזְהִירוּת. אֶת הַחֵפֶץ שֶׁנָּפַל עַל רֹאשׁוֹ לָקַח עִמּוֹ.

וְהִנֵּה פֶּלֶא! זֹאת הָיְתָה בֶּאֱמֶת טַבְלַת שׁוֹקוֹלָדָה.

מִיכָאֵל לֹא הִתְעַסֵּק זְמַן רַב בְּפִתְרוֹן חִידוֹת. הוּא רָאָה

בַּשּׁוֹקוֹלָדָה בִּפְשִׁטוּת מַתָּנָה מִשָּׁמַיִם וְזָלַל אוֹתָהּ בְּלֵב אֲסִיר־תּוֹדָה.

אַחַר כָּךְ סָבַב אֶת הַכְּפָר בְּקֶשֶׁת וְרַק בְּמֶרְחָק רַב מִמֶּנּוּ יָצָא שׁוּב לַכְּבִישׁ, בְּרַעֲנַנּוּת וּבְכֹחוֹת חֲדָשִׁים הִמְשִׁיךְ בְּדַרְכּוֹ לְרוֹטֶרְדָּם.

לֵיל הַהַרְפַּתְקָה הַגְּדוֹלָה

בְּדֶרֶךְ הִלּוּכוֹ שָׁרַק מִיכָאֵל חֶרֶשׁ. צְעָדָיו שָׁעֲטוּ בְּקֶצֶב עַל הַכְּבִישׁ הַקָּשֶׁה. הָיָה חשֶׁךְ מִצְרַיִם. יֵשׁ וְהַיָּרֵחַ פָּלַשׁ לְרֶגַע קָט מֵאֲחוֹרֵי עָנָן וְהֵאִיר; אַךְ מִיָּד נֶעְלַם שׁוּב וְהִנִּיחַ אַחֲרָיו אֲפֵלָה שְׁחוֹרָה שִׁבְעָתַיִם. רַק רִצּוּף הַכְּבִישׁ הַבָּהִיר נִצְנֵץ קְלוּשׁוֹת.

פִּתְאֹם נִתְקַל מִיכָאֵל בְּחָזֵהוּ בְּדָבָר מָה קָשֶׁה מָתוּחַ — הַמֶּרְחָב כַּנִּרְאֶה בָּאֲוִיר כְּאִלּוּ יֵשׁ לוֹ קְפִיצִים.

מְבֹהָל עָמַד תַּחְתָּיו וְהוֹשִׁיט אֶת זְרוֹעוֹ לְפָנָיו מְגַשֵּׁשׁ.

מְשֻׁנֶּה!

כָּאן נִמְתַּח כֶּבֶל בַּרְזֶל עָבֶה לְרֹחַב הַכְּבִישׁ, וְלֹא נִרְאָה אַף שֶׁמֶץ שֶׁל מְנוֹרַת אַזְהָרָה.

בְּעוֹד מִיכָאֵל תּוֹהֶה לְפֵשֶׁר הַדָּבָר, וְהִנֵּה שָׁמַע רִשְׁרוּשׁ קַל בְּצִדּוֹ, בְּאוֹתוֹ רֶגַע חָשׁ כִּי תּוֹפְסִים אוֹתוֹ בְּרַגְלָיו, וְשֶׁלֹּא בַּעֲדִינוּת נָחַת בַּתְּעָלָה שֶׁבְּצַד הַכְּבִישׁ.

יָד קָשָׁה מְיֻבֶּלֶת נָחָה בִּכְבֵדוּת עַל פָּנָיו.

„הֲתָפַסְתָּ אוֹתוֹ?" שָׁאַל קוֹל צָרוּד.

„כֵּן!" עָנָה שֵׁנִי.

מִיכָאֵל שָׁמַע אֶת נְשִׁימוֹתֵיהֶם הַמְהִירוֹת וְהַחֲנוּקוֹת שֶׁל שְׁנֵי אֲנָשִׁים. לִבּוֹ דָפַק עַד צַוָּארוֹ. הוּא שָׁכַב נֻקְשֶׁה כְּמוֹ מַקֵּל בְּלִי לָנוּעַ.

עַתָּה פָּלַשׁ הַיָּרֵחַ שׁוּב מִבֵּין הָעֲנָנִים וְהֵאִיר מֶשֶׁךְ שְׁנִיּוֹת מִסְפָּר שְׁתֵּי פְּנֵי גְבָרִים אֲפֵלוֹת עֲטוּרוֹת זָקָן הַגּוֹהֲנוֹת עָלָיו.

„נַעַר!" רָטַן הַקּוֹל הָאֶחָד.

„כֵּן, נַעַר!" אִשֵּׁר הַשֵּׁנִי.

שׁוּב חָזְרוּ הַחשֶׁךְ וְהַשֶּׁקֶט, – הַשֶּׁקֶט הָיָה מֵעִיק.

לְבַסּוֹף הִפְסִיק אַחַד הַגְּבָרִים אֶת הַשְּׁתִיקָה הַמְמֻשֶּׁכֶת.

„בִּישׁ מַזָּל אָרוּר!" נָהַם. „נְבֵלָה כָּזֹאת צְרִיכָה לְטַיֵּל בַּלַּיְלָה! מַה נַּעֲשֶׂה בּוֹ?"

הַשֵּׁנִי הִשְׁמִיעַ קוֹל גְּהוּק רֶשַׁע.

„תֵּן לִי חֶבֶל," אָמַר. „אֲנַחְנוּ נְקַצֵּץ לוֹ פָּשׁוּט אֶת הַכְּנָפַיִם."

אֶגְרוֹפִים גַּסִּים גּוֹלְלוּ אֶת מִיכָאֵל עַל צִדּוֹ וְקָשְׁרוּ אֶת זְרוֹעוֹתָיו בְּחֶבֶל חָזָק עַל גַּבּוֹ.

„פְּתַח פִּיךָ! פָּקַד בְּקוֹל.

כַּאֲשֶׁר לֹא צִיֵּת מִיָּד, תָּפְסָה אוֹתוֹ יָד בִּגְרוֹנוֹ בִּתְפִיסָה קָשָׁה, עַד שֶׁפָּתַח אֶת פִּיו לִנְשֹׁם אֲוִיר. פְּקַעַת סְחָבָה בַּעֲלַת רֵיחַ עֹבֶשׁ נֶהְדְּקָה לְבֵין שִׁנָּיו וְסָתְמָה אֶת פִּיו.

„כָּךְ – זֶה מַחֲזִיק מַעֲמָד!" אָמַר קוֹל בִּשְׂבִיעַת רָצוֹן.

אַחַר כָּךְ קִבֵּל דְּחִיפָה קָשָׁה שֶׁגּוֹלְלָה אוֹתוֹ שׁוּב עַל גַּבּוֹ.

„אַל תָּזוּז מִמְּקוֹמְךָ, נַעֲרוֹן!" לָחַשׁ קוֹל סָמוּךְ לְאָזְנוֹ.
„אִם תְּנַסֶּה לִבְרֹחַ, נַהֲרֹג אוֹתְךָ!"

הַגְּבָרִים זָעוּ מִסְפַּר צְעָדִים וְהִתְלַחֲשׁוּ בַּחֲשֵׁכָה. מִיכָאֵל שֶׁכַּב בְּלֵב דּוֹפֵק וְנִלְחַם בְּהַרְגָּשַׁת הַבְּחִילָה הָעוֹלָה בְּקִרְבּוֹ. הַמַּסְתּוּם חָנַק אוֹתוֹ וְנָתַן רֵיחַ נִתְעָב. אַךְ לֹא הִצְלִיחַ לְהוֹצִיאוֹ מִן הַפֶּה, אַף שֶׁדָּחַף בּוֹ בִּלְשׁוֹנוֹ בְּחָזְקָה.

פִּתְאֹם נָדַמָּה הַהִתְלַחֲשׁוּת בְּצִדּוֹ.

בִּקְצֵה הַכְּבִישׁ בִּצְבְּצוּ זַרְקוֹרִים, וְאַחַד הַגְּבָרִים רוֹגֵן:
„שִׂים לֵב!"

מַעֲשֵׂה שֵׁדִים, כְּמוֹ עֵינֶיהָ שֶׁל חַיַּת חֹשֶׁךְ עֲצוּמָה הִתְקָרְבוּ בִּיעָף הָאוֹרוֹת הַנּוֹצְצִים. בִּמְהִירוּת הַבָּזָק הִתְקָרְבוּ. בְּכָל שְׁנִיָּה וּשְׁנִיָּה גָּדְלוּ וְהִגְבִּירוּ אֶת עָרְם הַנּוֹצֵץ.

זִמְזוּם קַל הַהוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר מִלֵּא אֶת הָאֲוִיר.

פִּתְאֹם עָלָה בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל מִיכָאֵל רַעְיוֹן מַחֲרִיד.

כֶּבֶל הַבַּרְזֶל!

עַתָּה הֵבִין אֶת הַכֹּל. הִתְאַמֵּץ כִּמְטֹרָף לְנַתֵּק אֶת אֲזִקָּיו וְאַךְ הַלָּלוּ הֶחֱזִיקוּ מַעֲמָד וְחָתְכוּ בִּבְשָׂרוֹ עֲמֻקּוֹת יוֹתֵר.

גּוֹנֵחַ צָנַח שׁוּב עַל גַּבּוֹ בַּאֲנָחָה. הַגְּבָרִים שֶׁלְּיָדוֹ הִטּוּ אֶת עֵינֵיהֶם וְאֶת אָזְנֵיהֶם, כַּנִּרְאֶה, רַק לַמְּכוֹנִית וְלֹא שָׂמוּ לֵב אֵלָיו. הוּא עָשָׂה נִסָּיוֹן אַחֵר.

הַנַּעַר הִפִּיל אֶת עַצְמוֹ עַל צִדּוֹ וְכוֹוֵץ אֶת רַגְלָיו סָמוּךְ לְבִטְנוֹ. אַחַר כָּךְ נָתַן לְעַצְמוֹ, בְּכָל הַכֹּחַ שֶׁיָּכוֹל לְהַפְעִילוֹ, דְּחִיפָה קָדִימָה, עַד שֶׁכָּרַע עַל בִּרְכָּיו, בְּהִתְאַמְּצוּת פֶּרֶךְ הֵחֵל

לִזְחֹל בְּמַעֲלֵה הַתְּעָלָה הַתְּלוּלָה. פַּעַם, פַּעֲמַיִם, הֶחֱלִיק לְמַטָּה וְנֶאֱלַץ לְהַתְחִיל מֵחָדָשׁ; אַךְ לְבַסּוֹף נִמְצָא בִּמְרוֹם הַתְּעָלָה וְכָרַע עַל שְׂפַת הַכְּבִישׁ הַחֲלָקָה וְהַיְשָׁרָה.

צַעֲקַת זַעַם צְרוּדָה נִשְׁמְעָה מֵאֲחוֹרָיו.

בִּמְהִירוּת הַבָּזָק קָפַץ מִיכָאֵל עַל רַגְלָיו וּכְמוֹ רְדוּף שֵׁדִים זִנֵּק לִקְרַאת הַמְּכוֹנִית הַמִּתְקָרֶבֶת בִּסְעָרָה. הוּא רָץ לְאֶמְצָעָם שֶׁל חֲרוּטֵי הָאוֹר הַמְסֻנְוָרִים שֶׁל הַזַּרְקוֹרִים; עִוֵּר מְסֻנְוָר מֵחֲמַת בְּהִירוּת שׁוֹטֶפֶת זוֹ הַזַּכָּה כִּזְכוּכִית; בְּלִי הַכָּרָה, כְּשֶׁרַק מַחֲשָׁבָה אַחַת מְמַלֵּאת אֶת רוּחוֹ: לַעֲצֹר אֶת הַמְּכוֹנִית – וִיהִי מָה!

כְּמִתּוֹךְ חֲלוֹם שָׁמַע אֶת צְרִיחָתוֹ הַמִּשְׁתּוֹלֶלֶת שֶׁל קוֹל אָדָם וּקְלָלָה פִּרְאִית. אַחַר כָּךְ נִטְמְעוּ קוֹלוֹת רִטּוּן הַמָּנוֹעַ וּשְׁאָר הַקּוֹלוֹת בִּשְׁרִיקָתָם וַחֲרִיקָתָם הַצּוֹרֶמֶת שֶׁל הַמַּעֲצוֹרִים, וְעַתָּה קִבֵּל דְּחִיפָה קָשָׁה שֶׁהֱעִיפָה אוֹתוֹ עַל הַכְּבִישׁ בְּקֶשֶׁת.

הַמְּכוֹנִית נֶעֶצְרָה בִּמְשִׁיכָה אַחַת.

גֶּבֶר גָּדוֹל רְחַב כְּתֵפַיִם הַלָּבוּשׁ מַעֲפֹרֶת קָפַץ מִתּוֹכָהּ וְהִסְתָּעֵר עַל מִיכָאֵל. הוּא תָּפַס אוֹתוֹ בִּשְׁנֵי אֶגְרוֹפָיו בִּכְתֵפָיו, הֱקִימוֹ וְנִעְנַע אוֹתוֹ.

„פֶּתִי שֶׁכָּמוֹךָ!" חָרַק. „פֶּתִי אָרוּר שֶׁכָּמוֹךָ! כְּלוּם הִשְׁתַּגַּעְתָּ? הֲרֵי אַתָּה רָץ בְּמֵישָׁרִין לְתוֹךְ הַמְּכוֹנִית שֶׁלִּי? הָיוּ צְרִיכִים ל..... הָיוּ צְרִיכִים ל ... אָה..... אוֹי....."

הַגֶּבֶר נִשְׁתַּתֵּק וְהִשְׁקִיף נִדְהָם עַל מִיכָאֵל. רַק עַתָּה הִבְחִין בִּכְבָלִים וּבַמַּסְתּוֹם

אוֹבֵד עֵצוֹת שָׁלַח אֶת מַטָּיו עַל סְבִיבוֹתָיו, עַד שֶׁנִּתְקְלוּ בְּכֶבֶל הַבַּרְזֶל שֶׁהָיָה מָתוּחַ עַל פְּנֵי הַכְּבִישׁ בְּמֶרְחַק מָה, לְאוֹר הַזַּרְקוֹרִים נִצְנֵץ הַכֶּבֶל כְּמוֹ פְּתִיל כֶּסֶף.

„לְכָל הָרוּחוֹת!" רָטַן הָאִישׁ וְשָׁרַק שְׁרִיקָה קַלָּה מִבַּעַד לְשִׁנָּיו.

הוּא לֹא הִסְפִּיק לְהַמְשִׁיךְ עוֹד בְּהִרְהוּרָיו; כִּי פִּתְאֹם נִתְפָּרְדוּ מֵאֲפֵלַת הַלַּיְלָה שְׁתֵּי דְּמֻיּוֹת מְשׁוּלוֹת צְלָלִים וְקָפְצוּ לִתְחוּם הָאוֹר שֶׁל הַמְּנוֹרוֹת.

מְהִיר הַחְלָטָה עָזַב הָאִישׁ אֶת מִיכָאֵל, שֶׁהִשְׂתָּרַע שׁוּב עַל הָאָרֶץ, וְכִוֵּץ אֶת זְרוֹעוֹתָיו אֶל חָזֵהוּ. הַמַּתְקִיף הָרִאשׁוֹן קִבֵּל סְנוֹקֶרֶת קוֹלָנִית מִתַּחַת לְסַנְטֵרוֹ וְצָנַח כְּמוֹ שַׂק עַל הָאָרֶץ. הַשֵּׁנִי קִבֵּל בְּעִיטָה בְּבִטְנוֹ, הִתְנוֹדֵד לַאֲחוֹרָיו וְהִתְגּוֹלֵל בְּבַת־רֹאשׁ לְתוֹךְ הַתְּעָלָה שֶׁבִּקְצֵה הַכְּבִישׁ. שָׁם הִתְאוֹשֵׁשׁ, קָם עַל רַגְלָיו שׁוּב בְּהִתְאַמְּצוּת רַבָּה וּבָרַח. מֶשֶׁךְ שְׁנִיּוֹת מִסְפָּר נִשְׁמַע עוֹד קוֹל נְקִישַׁת שִׁיחִים; אַחַר כָּךְ נָדַם הַכֹּל.

הַגֶּבֶר בַּמְּעֻפֶּרֶת גָּחַן עַל מִיכָאֵל, מָשַׁךְ אוֹתוֹ לְמַעְלָה וְהֶעֱמִידוֹ עַל רַגְלָיו בִּזְהִירוּת. הוּא הוֹצִיא אֶת הַמַּסְתּוֹם מִפִּיו וְחָתַךְ אֶת הַכְּבָלִים שֶׁהִדְּקוּ אֶת זְרוֹעוֹתָיו.

„הַאִם תָּחוּשׁ מַכְאוֹבִים?" שָׁאַל בִּדְאָגָה.

מִיכָאֵל גִּשֵּׁשׁ קְצָת בְּגוּפוֹ וְהֵנִיעַ רֹאשׁוֹ בִּשְׁלִילָה. לַעֲנוֹת לֹא הָיָה בְּכֹחוֹ; גְּרוֹנוֹ נִחַר. כְּמוֹ כֵן חָשׁ טַעַם מַבְחִיל בְּפִיו.

„הֲיֵשׁ לְךָ מַשֶּׁהוּ לִשְׁתּוֹת?" פָּלַט לְבַסּוֹף.

„לִשְׁתּוֹת — ?"

הַגֶּבֶר הִסְתַּכֵּל בּוֹ רֶגַע בְּהִרְהוּר. אַחַר כָּךְ שָׂם יָדוֹ מַהֵר לְכִיסוֹ וְהֶעֱלָה מִמֶּנּוּ בַּקְבּוּק קָטָן מְרֻקָּע.

„לְגִימָה אַחַת תֵּיטִיב לְךָ," אָמַר וְהֶחֱזִיק אֶת הַבַּקְבּוּק לְמוּל פִּיו שֶׁל מִיכָאֵל. „אֲבָל לֹא יוֹתֵר! הֲשָׁמַעְתָּ?"

מִיכָאֵל הֵנִיד אֶת רֹאשׁוֹ וּבָלַע בְּהִתְאַמְּצוּת לְגִימָה אַחַת מִן הַנּוֹזֵל שֶׁצָּרַב כְּמוֹ אֵשׁ נוֹזֶלֶת.

„בְּרְרְרְרְרְ!" קָרָא וְהִזְדַּעְזַע.

„אֵין דָּבָר," נִחֵם אוֹתוֹ הַגֶּבֶר וְטָפַח עַל גַּבּוֹ בִּצְחוֹק. „בְּכָל זֹאת יֵיטִיב לְךָ."

אַחַר כָּךְ הִרְצִין פִּתְאֹם וְשָׂם אֶת יָדוֹ עַל כֶּתֶף מִיכָאֵל.

„סְבוּרַנִי כִּי חַיָּב אֲנִי לְךָ רַב תּוֹדוֹת, נַעֲרִי," אָמַר לְאַט וְהֵטִיל מַבָּט רַב מַשְׁמָעוּת בְּכֶבֶל הַבַּרְזֶל. „אִלְמָלֵא הִזְהַרְתָּ אוֹתִי – בֶּאֱמֶת – אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ מֶה הָיָה קוֹרֶה לִי. – סַפֵּר לִי בְּבַקָּשָׁה, כֵּיצַד אֵרַע כָּל הַדָּבָר הַזֶּה."

מִיכָאֵל לֹא הִתְעַכֵּב זְמַן רַב בַּמְּאֹרָעוֹת שֶׁקָּדְמוּ לַלַּיְלָה זֶה, אֶלָּא סִפֵּר בִּפְשָׁטוּת, כֵּיצַד נָפַל לִידֵיהֶם שֶׁל שׁוֹדְדֵי הַדֶּרֶךְ. הוּא תֵּאֵר אֶת הַרְפַּתְקָתוֹ בְּמִלִּים יְבֵשׁוֹת וְעִנְיָנִיּוֹת, בְּלִי לְהִתְרַבְרֵב כָּל שֶׁהוּא, כְּשֶׁסִּיֵּם, הִבִּיט בּוֹ הָאִישׁ בְּהִתְפַּעֲלוּת בִּלְתִּי מֻסְתֶּרֶת.

„הֲיוֹדֵעַ אַתָּה, מָה הִנְּךָ?" אָמַר. „הִנְּךָ גִּבּוֹר! גִּבּוֹר מַמָּשׁ!"

מִיכָאֵל הִסְמִיק כְּכַרְבֹּלֶת־תַּרְנְגוֹל מֵרֹב גַּאֲוָה. אַךְ יַחַד עִם זֹאת לֹא יָדַע מֵרֹב מְבוּכָה לְאָן יְשַׁלַּח אֶת עֵינָיו. מַבָּטוֹ

הוּטַל בְּאֶחָד מִשְּׁנֵי הַגְּבָלִים שֶׁהָיָה מוּטָל עֲדַיִן עַל הַכְּבִישׁ נֻקְשֶׁה וְאִלֵּם.

„כְּלוּם לֹא נִרְאֶה, מַה מַּצָּבוֹ שֶׁל זֶה?" שָׁאַל.

„הָנַח לוֹ!" עָנָה הָאִישׁ בְּלִי דְאָגָה. „הַלָּה הַכָּרָתוֹ תַּחֲזֹר אֵלָיו שׁוּב. זֶה יִמָּשֵׁךְ רַק רֶבַע שָׁעָה אוֹ קְצָת יוֹתֵר."

פִּתְאֹם עָלָה בְּדַעְתּוֹ, כַּנִּרְאֶה, מַשֶּׁהוּ. הוּא הִסְתַּכֵּל בְּמִיכָאֵל בְּמַבָּט חוֹקֵר.

„הַגֵּד לִי, כֵּיצַד הִגַּעְתָּ לְכָאן בְּאֶמְצַע הַלַּיְלָה? הַאִם אַתָּה גָר בִּסְבִיבַת הַמָּקוֹם הַזֶּה?"

מִיכָאֵל הִתְכּוֹפֵף, כִּי נֶאֱלַץ, כַּנִּרְאֶה, לְסַדֵּר מַשֶּׁהוּ בְּנַעֲלוֹ, כַּאֲשֶׁר הִזְדַּקֵּף שׁוּב, נָחוּ בּוֹ עוֹד עֵינֵי הַגֶּבֶר.

„לֹא, זֶה לֹא—אֶה—לָגוּר, אֵינֶנִּי גָר כָּאן," גִּמְגֵּם, „אֲנִי נִמְצָא—כִּבְיָכוֹל—בְּטִיוּל."

הַגֶּבֶר הֵרִים אֶת גַּבּוֹת עֵינָיו בְּהַפְתָּעָה.

„כָּךְ, כָּךְ," אָמַר. „וּבְכֵן, בְּטִיוּל אַתָּה נִמְצָא! הֲמֻתָּר לִי לִשְׁאֹל, לְאָן פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת?"

מִיכָאֵל הִסֵּס זְמַן מָה בְּאִי נוֹחוּת. לְבַסּוֹף סָחַט מִפִּיו: „לְרוֹטֶרְדָּם!"

„לְרוֹטֶרְדָּם?" שָׁאַל הַגֶּבֶר, כְּשֶׁרְעָדָה מְשֻׁנָּה זָעָה מִסָּבִיב לְזָוִיּוֹת פִּיו. „דַּוְקָא לְרוֹטֶרְדָּם?—וּבָרֶגֶל?"

„כֵּן," אָמַר מִיכָאֵל רָפוֹת.

כָּל הַשְּׁאֵלוֹת הָאֵלֶּה הֵסֵבּוּ לוֹ אִי נוֹחוּת נוֹרָאָה.

הָאִישׁ הִמְשִׁיךְ לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ בְּמַבָּט מְשֻׁנֶּה מְאֹד.

„הֲרֵי גַם אֲנִי נוֹסֵעַ לְרוֹטֶרְדָּם," אָמַר פִּתְאֹם.

„אָהוּ!" הִפְלִיט מִיכָאֵל בְּשִׂמְחָה וְהֵטִיל מַבָּט מָהִיר בַּמְּכוֹנִית.

הָאִישׁ חִיֵּךְ.

"כַּמּוּבָן, אֶקַּח אוֹתְךָ אִתִּי!" עָנָה עַל הַשְּׁאֵלָה שֶׁלֹּא בֻּטְּאָה. זֶהוּ הַדָּבָר הַפָּעוּט בְּיוֹתֵר שֶׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת בִּשְׁבִילְךָ אַחֲרֵי מַעֲשֵׂה הַגְּבוּרָה שֶׁלְּךָ. – אַךְ כָּעֵת עָלֶיךָ לוֹמַר לִי, מָה רְצוֹנְךָ לַעֲשׂוֹת בְּרוֹטֶרְדָּם."

מִיכָאֵל חִטֵּט בִּשְׁקִידָה בְּכִיסוֹ וְהֶעֱלָה מִמֶּנּוּ אֶת הַפִּתְקָה שֶׁעָלֶיהָ רָשַׁם לוֹ מַר מִינֶוִיט אֶת כְּתָבְתּוֹ.

„עָלַי לְבַקֵּר אֶת אָבִי בִּדְחִיפוּת," הִצְהִיר. „כָּאן רָשׁוּם הַמִּשְׂרָד בּוֹ הוּא עוֹבֵד."

הָאִישׁ הֵעִיף מַבָּט עַל הַנְּיָר וְעָשָׂה דָּבָר מַפְתִּיעַ: הוּא הִתְפָּרֵץ בִּצְחוֹק רָם.

זֶה עוֹרֵר בְּמִיכָאֵל אִי רָצוֹן מֻחְלָט.

„כְּלוּם יֵשׁ בְּכָךְ דָּבָר מַצְחִיק כָּלְשֶׁהוּ?" שָׁאַל בְּקוֹל נֶעֱלָב.

„לְגַמְרֵי לֹא – רַק עָלָה בְּדַעְתִּי מַשֶּׁהוּ;" אָמַר הָאִישׁ בִּמְבוּכַת מָה וְהֶחֱלִיק עַל שַׂעֲרוֹ שֶׁל מִיכָאֵל לְשֵׁם פִּיּוּס. „וּבְכֵן, כָּעֵת נָזוּז מִכָּאן," הִמְשִׁיךְ וְהוֹצִיא בְּחִפָּזוֹן כַּמָּה מַכְשִׁירִים מִן הַמְּכוֹנִית. – „מַה שִּׁמְךָ בְּעֶצֶם?"

„מִיכָאֵל מִינֶוִיט."

„אֲהָהּ – מִיכָאֵל מִינֶוִיט," שָׁנָה הָאִישׁ וְהֵנִיד כַּמָּה פְּעָמִים בְּרֹאשׁוֹ.

הוּא הָלַךְ וְהִתִּיר אֶת כֶּבֶל הַבַּרְזֶל, גּוֹלֵל אוֹתוֹ וּטְמָנוֹ בַּמְּכוֹנִית, אַחַר כָּךְ הִשְׁכִּיב אֶת הַנָּבָל מְחֻסַּר הַהַכָּרָה בְּפִנָּה אַחַת שֶׁל הַמּוֹשָׁב הָאֲחוֹרִי וְאֶת מִיכָאֵל הוֹשִׁיב בַּפִּנָּה הַשְּׁנִיָּה.

„שִׂים לֵב, שֶׁלֹּא יִבְרַח!" אָמַר. „נִמְסֹר אוֹתוֹ לַמִּשְׁטָרָה בַּתַּחֲנָה הַקְּרוֹבָה בְּיוֹתֵר."

אַחַר כָּךְ נִגַּשׁ שׁוּב אֶל קִדְמַת הַמְּכוֹנִית וְהִתְעַסֵּק בַּמְּקָרֵר, וּבִזְמַן שֶׁעָמַד שָׁם מוּאָר בִּמְלֹא אוֹרָן שֶׁל הַמְּנוֹרוֹת, יָכוֹל הָיָה מִיכָאֵל לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ בִּמְנוּחָה. פָּנָיו הָיוּ רַעֲנַנּוֹת וּמְגֻלָּחוֹת לְמִשְׁעִי וְעֵינָיו הַכְּחֻלּוֹת הִבִּיעוּ עַלִּיזוּת. הוּא נִרְאָה כְּבֶן שְׁלֹשִׁים לְכָל הַיּוֹתֵר.

כַּאֲשֶׁר הִתְיַשֵּׁב שׁוּב בִּמְקוֹמוֹ לְיַד הַהֶגֶה, הִתְכּוֹפֵף מִיכָאֵל פִּתְאֹם נִכְחוֹ וְטָפַח עַל שִׁכְמוֹ.

„כֵּיצַד עָלַי לִקְרֹא לְךָ בְּעֶצֶם?" שָׁאַל.

הָאִישׁ שָׁקַל בְּדַעְתּוֹ כְּהֶרֶף עַיִן, אַחֲרֵי כֵן אָמַר: „בּוֹב!"

„אָדוֹן בּוֹב?" שָׁאַל מִיכָאֵל.

„לֹא, לֹא אָדוֹן – פָּשׁוּט בּוֹב!" אָמַר הָאִישׁ.

וְאַחֲרֵי כֵן זָז מִן הַמָּקוֹם.

מִיכָאֵל מִתְנַדֵּחַ

אָכֵן, זֶה הָיָה בֶּאֱמֶת דָּבָר שׁוֹנֶה מֵהֲלִיכָה בָּרֶגֶל! מְרֻצֶּה מֵעַצְמוֹ וּמִגּוֹרָלוֹ נִשְׁעַן מִיכָאֵל אֶל רִפּוּד הָעוֹר הָרַךְ וְנָתַן לוֹ לָרוּחַ לְהִשְׁתּוֹלֵל סָבִיב לְאָזְנָיו. מְהִירוּת כָּזֹאת עֲדַיִן לֹא רָאָה. הָעֵצִים וְאַבְנֵי הַקִּילוֹמֶטְרִים חָלְפוּ לְיָדוֹ בִּמְהִירוּת הַבָּזָק.

רַק דָּבָר אֶחָד שִׁכֵּךְ בְּמִקְצָת אֶת הִתְלַהֲבוּתוֹ: זֹאת הָיְתָה הָעֻבְדָּה שֶׁאוֹתוֹ שׁוֹדֵד דְּרָכִים הַשָּׁכוּב בְּצִדּוֹ בַּמְּכוֹנִית לֹא גִּלָּה עֲדַיִן כָּל סִמַּן חַיִּים. הָעִנְיָן הַזֶּה הֵחֵל לְעוֹרֵר בּוֹ חֲרָדָה מַמָּשׁ.

פִּתְאֹם, בְּשָׁעָה שֶׁנָּטְתָה הַמְּכוֹנִית לַעֲקוֹל דֶּרֶךְ וְהֵאֵטָּה אֶת מַהֲלָכָהּ, קִבֵּל מִיכָאֵל דְּחִיפָה חֲזָקָה וְהִתְגּוֹלֵל מִן הַמּוֹשָׁב. תּוֹךְ כְּדֵי נְפִילָה רָאָה צֵל אָפֵל הַמַּחֲלִיק אֶל מֵעֵבֶר לְדֹפֶן הַמְּכוֹנִית וְשָׁמַע נְקִישָׁה קָשָׁה עַל הַכְּבִישׁ. — נִתְרוֹקַן הַמָּקוֹם שֶׁעָלָיו יָשַׁב הַנָּבָל עוֹד זֶה עַתָּה. מִיכָאֵל הִפְלִיט יְלָלַת אִינְדִּיאָנִים וּבִמְהֵרָה הִתְאוֹשֵׁשׁ וְקָם עַל רַגְלָיו.

„עֲצֹר!„ צָעַק. „עֲצֹר, בּוֹב! הַבַּרְנַשׁ בָּרַח!"

הוּא הָיָה מָלֵא זַעַם נֶאֱמָן לְאוֹתוֹ נָבָל מִתְחַסֵּד, שֶׁשָּׁכַב עוֹד לִפְנֵי שָׁלֹשׁ שְׁנִיּוֹת בְּפִנָּתוֹ נֻקְשֶׁה כְּמַקֵּל וּמְעוֹרֵר חֶמְלָה.

אֲבָל בּוֹב הַגָּדוֹל הֵעִיף מַבָּט חָטוּף לְעֵבֶר כְּתֵפוֹ וְהִמְשִׁיךְ בִּנְסִיעָתוֹ בְּשַׁלְוָה.

„הַאִם עָשָׂה לְךָ עוֹד מַשֶּׁהוּ?" שָׁאַל.

„לֹא, רַק נָתַן לִי דְּחִיפָה," אָמַר מִיכָאֵל.

„אִם כֵּן, הַנַּח לוֹ לִבְרֹחַ," הֶחְלִיט בּוֹב. „כִּי אַחֶרֶת הָיָה גּוֹרֵם לָנוּ רַק טְרָחוֹת."

מִיכָאֵל הִתְיַשֵּׁב שׁוּב וְרָאָה אֶת עַצְמוֹ מְרֻמֶּה בְּמִקְצָת. אַךְ כְּכָל שֶׁהִמְשִׁיךְ לְהַרְהֵר בָּעִנְיָן, כֵּן גָּדְלָה שִׂמְחָתוֹ עַל שֶׁהִתְפַּטֵּר מִן הַבַּרְנַשׁ. הֲרֵי זֹאת הָיְתָה שְׁכֵנוּת בִּלְתִּי נְעִימָה לְמַדַּי, טוֹב שֶׁנִּסְתַּיְּמָה.

כַּעֲבֹר רֶבַע שָׁעָה עָבְרוּ בַּעֲיָרָה קְטַנָּה וְעָצְרוּ לִפְנֵי תַּחֲנַת הַמִּשְׁטָרָה, מְנוֹרַת זְכוּכִית בְּהִירָה בָּעֲרָה מֵעַל לַדֶּלֶת.

בּוֹב הַגָּדוֹל יָרַד מִן הַמְּכוֹנִית וְהֶעֱמִיס עַל שִׁכְמוֹ אֶת כֶּבֶל הַבַּרְזֶל הַמְגֻלָּל.

„בּוֹא, נַעֲרִי!" אָמַר. „נַגִּישׁ תְּלוּנָה נֶגֶד בְּנֵי בְּלִיַּעַל אֵלֶּה."

אוּלָם מִיכָאֵל, בְּאֹרַח מוּזָר, הָיָה נָעוּל בְּרֶגַע זֶה רַק בְּנַעַל אַחַת, אֶת הַשְּׁנִיָּה הֵנִיף בְּיָדוֹ בְּמֶרֶץ, עַד שֶׁהִתְנוֹפְפוּ הַשְּׂרוֹכִים בָּאֲוִיר.

„הָיְתָה בָּהּ אֶבֶן אוֹ מַשֶּׁהוּ דוֹמֶה," הִצְהִיר בְּפָנִים אֲדֻמּוֹת כְּאַרְגָּמָן. „וְזֶה לָחַץ לִי נוֹרָאוֹת. מוּטָב שֶׁתֵּלֵךְ אַתָּה תְּחִלָּה וַאֲנִי אָבוֹא תֵּכֶף אַחֲרֶיךָ."

בּוֹב הִסְתַּכֵּל בּוֹ בְּצוּרָה מוּזָרָה בְּמִקְצָת וְצָחַק.

„רַק אַל תִּשְׁכַּח לָבוֹא אַחֲרַי!" אָמַר, פָּנָה לַאֲחוֹרָיו וְנֶעְלַם מֵאֲחוֹרֵי הַדֶּלֶת שֶׁל חֲדַר הַמִּשְׁטָרָה.

כַּאֲשֶׁר יָצָא שׁוּב מִשָּׁם כַּעֲבֹר זְמַן מְמֻשָּׁךְ לְמַדַּי, לֹא נִרְאָה מִיכָאֵל עוֹד, כִּי נֶעְלַם.

בּוֹב הִסְתַּכֵּל סְבִיבוֹ מְחַפֵּשׂ וְהִתְפַּלֵּא.

„מוּזָר!" רָטַן. „אוּלַי הִקְדִּים לָלֶכֶת בְּמִקְצָת?"

הוּא נִכְנַס לַמְּכוֹנִית וְנָסַע מֶרְחָק מָה בְּמַעֲלֵה הָרְחוֹב. לֹא כְלוּם!

„מַה זֶּה?" אָמַר בּוֹב בְּקוֹל רָם מְאֹד וְעָצַר שׁוּב.

פִּתְאֹם שָׁמַע מַשֶּׁהוּ מֵאֲחוֹרֵי גַבּוֹ וְהִפְנָה מַהֵר אֶת מְנוֹרַת הַחִפּוּשׂ לַאֲחוֹרָיו.

רֹאשׁוֹ שֶׁל מִיכָאֵל הִתְקַלֵּף בִּנְשִׁיפָה מִתּוֹךְ שְׂמִיכָה שֶׁהָיְתָה מֻנַּחַת עַל קַרְקָעִית הָרֶכֶב. שְׂעָרוֹ הָיָה פָּרוּעַ, וְטִפּוֹת זֵעָה גְּדוֹלוֹת נָטְפוּ עַל מִצְחוֹ.

„פּוּ! — זֶה הָיָה חַם נוֹרָא," גָּנַח וּלְאַט לְאַט יָצָא כֻּלּוֹ מִתּוֹךְ מִכְסֵהוּ.

בּוֹב הַגָּדוֹל לֹא אָמַר מִלָּה. הוּא הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ בְּפַשְׁטוּת לַאֲחוֹרָיו, הֵרִים אֶת הַנַּעַר וְהֵטִיל אוֹתוֹ בְּצִדּוֹ עַל הַמּוֹשָׁב הַקִּדְמִי, אַחַר כָּךְ לָקַח אֶת הַשְּׂמִיכָה וְחִתֵּל אוֹתוֹ בָּהּ עַד לִקְצֵה חָטְמוֹ.

„כַּנִּרְאֶה יָשַׁנְתָּ?" שָׁאַל.

„כֵּן," אָמַר מִיכָאֵל בַּהֲקַלָּה רַבָּה בְּיוֹתֵר. „הִרְגַּשְׁתִּי עֲיֵפוּת גְּדוֹלָה מְאֹד."

בּוֹב לֹא עָשָׂה דָבָר אֶלָּא הֵנִיד אֶת רֹאשׁוֹ בִּלְבַד, הֵנִיעַ אֶת הַמְּכוֹנִית וְנָסַע לְדַרְכּוֹ.

כַּאֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת הָעִיר מֵאֲחוֹרֵי גַבָּם וְטָסוּ שׁוּב עַל פְּנֵי הַכְּבִישׁ הַפָּתוּחַ, אָמַר בּוֹב פִּתְאֹם:

„וּבְכֵן — כָּעֵת הִתְוַדֵּה עַל חֲטָאֶיךָ!"

בְּאוֹתוֹ רֶגַע עָצַם מִיכָאֵל אֶת עֵינָיו וְנָחַר כְּמוֹ מַנְסֵרָה. אֲבָל בּוֹב לֹא תֻּעְתַּע.

„רַק אַל תִּתְחַפֵּשׂ," אָמַר בְּקוֹל יְדִידוּתִי. „כַּנִּרְאֶה, יֵשׁ לְךָ אֵמוּן רַב מְאֹד בִּי. הַאִם סָבוּר אַתָּה, כִּי עָלוּל אָנֹכִי לְהַלְשִׁין עָלֶיךָ?"

מִיכָאֵל הֶחְלִיט לְהִתְעוֹרֵר שׁוּב וְאָמַר: „לֹא."

„וּבְכֵן, פְּתַח פִּיךָ וְדַבֵּר!" אָמַר בּוֹב. „נַעַר הַמְפַחֵד מִפְּנֵי הַמִּשְׁטָרָה וְהַמְשׁוֹטֵט בַּלַּיְלָה בַּכְּבִישִׁים – אֵינוֹ בְּוַדַּאי נְקִי־כַּפַּיִם לְגַמְרֵי."

זְמַן מָה הִתְנוֹדֵד מִיכָאֵל בְּאִי שֶׁקֶט עַל מוֹשָׁבוֹ לְכָאן וּלְכָאן וְרָצָה לְהִמָּצֵא בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מֵעֵבֶר לְהָרֵי הַחֹשֶׁךְ, אַחַר כָּךְ הִתְחִיל לְהַשְׁמִיעַ רְמָזִים וְהִירִים עַל אֹדוֹת אֲחָדוֹת מִקּוֹרוֹתָיו. אוּלָם כְּשֶׁהִרְגִּישׁ שֶׁחֲבֵרוֹ הֶחָדָשׁ אֵינוֹ מַרְאֶה כָּל תַּרְעֹמֶת שֶׁהִיא, אֶלָּא – לְהֵפֶךְ – מְגַחֵךְ בַּהֲנָאָה וַהֲבָנָה רַבָּה, אָזַר עֹז בְּנַפְשׁוֹ וְסִפֵּר אֶת הַכֹּל לְפִי הַסֵּדֶר. הוּא מָסַר דִּין וְחֶשְׁבּוֹן מְפֹרָט וְלֹא הִכְחִיד דָּבָר.

„וּבֶאֱמֶת, לֹא אֲנִי שָׁפַכְתִּי אֶת הַדְּיוֹ," אָמַר לְבַסּוֹף בְּמַבָּט מַבִּיעַ כֵּנוּת. „אֵינֶנִּי יָכוֹל לְתָאֵר לְעַצְמִי לְגַמְרֵי, כֵּיצַד בָּאָה הַדְּיוֹ עַל מְלֶאכֶת יָדוֹ שֶׁל שִׁיקוֹרְסְקִי. וְכַאֲשֶׁר נָתַן לִי הַמְנַהֵל הַרְבָּצָה עַל כָּךְ, בָּרַחְתִּי פָּשׁוּט. כְּלוּם לֹא צָדַקְתִּי?"

„וּבְכֵן, כְּדֵי לְהַגִּיד לְךָ אֶת הָאֱמֶת – אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ," הֵעִיר בּוֹב מְפַקְפֵּק. „אוּלַי יָכֹלְתָּ לְזְקֹף אֶת מַכּוֹת הַחִנָּם הַלָּלוּ לְאֵיזֶה שֶׁהוּא חֶשְׁבּוֹן אַחֵר. מַה דַּעְתְּךָ עַל זֹאת?"

„לֹא, לֹא," אָמַר מִיכָאֵל מְמֻשָּׁכוֹת. „לִזְקֹף – אֵין זוֹקְפִים בְּעִנְיָנִים כָּאֵלֶּה! אוֹ שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּעֲשֶׂה, אוֹ שֶׁלֹּא עָשִׂיתָ אוֹתוֹ. וְאִם לֹא עָשִׂיתָ אוֹתוֹ, אָסוּר לְהַרְבִּיץ לְךָ. וְאִם מַרְבִּיצִים לְךָ בְּכָל זֹאת, הֲרֵי זֶה בִּלְתִּי צוֹדֵק בְּוַדַּאי, בָּזֹאת אֵין לְהָטִיל סָפֵק."

בּוֹב נִכְנַע לִסְבָרַת הוֹכָחָה זוֹ הַמְסֻבֶּכֶת כָּלְשֶׁהִי וְשָׁתַק זְמַן מָה.

„אין דָבָר!" אָמַר אַחֲרֵי כֵן בְּעַלִיזוּת. „מֵאַחַר שֶׁבָּרַחְתָּ, הֲרֵי אֵין לְשַׁנּוֹת אֶת הַדָּבָר. וּבְכֵן, כָּעֵת אָנוּ נוֹסְעִים לְרוֹטֶרְדָּם אֶל אַבָּא! לֹא כֵן?"

„כֵּן, נָכוֹן!" קִרְקֵר מִיכָאֵל. „כָּעֵת אָנוּ נוֹסְעִים לְרוֹטֶרְדָּם אֶל אַבָּא!"

הִתְנַפְּלוּת! הִתְנַפְּלוּת!

תְּרֵיסַר קִילוֹמֶטְרִים עָשׂוּ בְּלִי לְדַבֵּר הַרְבֵּה. כָּל אֶחָד מִן הַשְּׁנַיִם הָיָה שָׁקוּעַ כֻּלּוֹ בְּמַחְשְׁבוֹתָיו הוּא.

אַחַר כָּךְ מָשַׁךְ מִיכָאֵל אֶת בּוֹב הַגָּדוֹל בְּשַׁרְווּלוֹ וְאָמַר בְּתוֹכֵחָה קַלָּה:

„אֲנִי סִפַּרְתִּי לְךָ כָּל כָּךְ הַרְבֵּה עָלַי — כָּעֵת עָלֶיךָ לְסַפֵּר לִי גַם כֵּן מַשֶּׁהוּ עָלֶיךָ. מָה אַתָּה בְּעֶצֶם?

„אֲנִי?" אָמַר בּוֹב בְּחִיּוּךְ — „מְגַדֵּל צֹאן."

„מָה?"

„אֲנִי מְגַדֵּל צֹאן," שָׁנָה בּוֹב.

אֵיךְ עוֹשִׂים אֶת זֹאת? שָׁאַל מִיכָאֵל.

„פָּשׁוּט מְאֹד — " אָמַר בּוֹב כִּלְאַחַר יָד. „מוֹצִיאִים אוֹתָן לַמִּרְעֶה וְאַחַר כָּךְ מַחֲזִירִים אוֹתָן לְדִירֵיהֶן. לִפְעָמִים גּוֹזְזִים אוֹתָן, וְאַחַר כָּךְ מוֹכְרִים אֶת הַצֶּמֶר. עִנְיָן פָּשׁוּט מְאֹד!"

„כַּמָּה רָאשֵׁי צֹאן יֵשׁ לְךָ בְּעֶצֶם?" שָׁאַל מִיכָאֵל בְּהִתְעַנְיְנוּת.

בּוֹב קִמֵּט אֶת מִצְחוֹ וְשָׁקַל בְּדַעְתּוֹ.

„בְּדִיּוּק אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ," הוֹדָה. „אַךְ סְבוּרַנִי, כִּי יֶשְׁנָן בְּעֵרֶךְ שֶׁבַע מֵאוֹת אֶלֶף."

„שֶׁבַע מֵ — שֶׁבַע מֵ — שֶׁבַע מֵאוֹת — — — "

פִּיו שֶׁל מִיכָאֵל נִשְׁאַר פָּעוּר מֵרֹב הִתְרַגְּשׁוּת. אַחַר כָּךְ סָגַר אוֹתוֹ בְּמֶרֶץ וְאָמַר:

„זֹאת הָיְתָה הֲלָצָה, לֹא כֵן?"

„לֹא," אָמַר בּוֹב בְּשַׁלְוַת רוּחַ גְּמוּרָה, „זֹאת לֹא הָיְתָה הֲלָצָה כְּלָל וּכְלָל."

מִיכָאֵל הִסְתַּכֵּל בּוֹ בַּחֲשָׁד מִן הַצַּד וְהִרְגִּישׁ, כַּנִּרְאֶה, הַרְגָּשַׁת מְתֻעְתָּע.

„הֵיכָן יֵשׁ לְךָ כָּל הַכְּבָשִׂים הָאֵלֶּה?" שָׁאַל בְּקוֹל אוֹרֵב. „אוּלַי עַל הַיָּרֵחַ?"

„לְגַמְרֵי לֹא עַל הַיָּרֵחַ!" הִתְגּוֹנֵן בּוֹב. „אִם יֵשׁ בִּרְצוֹנְךָ לָדַעַת אֶת הַדָּבָר בְּדִיּוּק: הֵם נִמְצָאִים אֶצְלִי בְּאֶרֶץ מְגוּרַי, בְּאוֹסְטְרַלְיָה."

„הִי, עַכְשָׁו נָפַלְתָּ בַּפַּח, בּוֹבּ!" קִרְקֵר מִיכָאֵל וּמָחָא כַּפַּיִם בְּנִצָּחוֹן. „אֲנִי יוֹדֵעַ בְּוַדָּאוּת, כִּי הָאֲנָשִׁים בְּאוֹסְטְרַלְיָה מְדַבְּרִים אַנְגְּלִית; וְאַתָּה — הֲרֵי אַתָּה מְדַבֵּר הוֹלַנְדִּית יָפֶה בְּדִיּוּק כָּמוֹנִי! אַתָּה בְּוַדַּאי אֵינְךָ מֵאוֹסְטְרַלְיָה! הָה, אִם תִּרְצֶה לְהָבָא לְשַׁטּוֹת בִּי, תִּצְטָרֵךְ לַעֲשׂוֹת זֹאת בְּפִקְחוּת יֶתֶר."

„לֹא יְאֻמַּן כִּי יְסֻפַּר!" הִתְרָעֵם בּוֹב וְצָחַק צְחוֹק לְבָבִי כָּל כָּךְ, עַד שֶׁטִּפּוֹת דֶּמַע עָבוֹת יָרְדוּ עַל לְחָיָיו.

אַחֲרֵי כֵן — לְאַחַר שֶׁנִּרְגַּע בְּמִקְצָת — אָמַר:

„נַעַר, נַעַר, כָּאן אַתָּה טוֹעֶה טָעוּת גְּדוֹלָה. בֶּן אָדָם, הֲרֵי אָבִי עָלָה לְאוֹסְטְרַלְיָה מֵהוֹלַנְד! אֲנִי בְּעַצְמִי הִשְׁתַּלַּמְתִּי בְּמִכְלֶלֶת אוּטְרֶכְט וּבִלִּיתִי כָּאן מַחֲצִית יְמֵי נְעוּרַי, יֶתֶר עַל כֵּן אֲנִי בָּא לְהוֹלַנְד כִּמְעַט כָּל שָׁנָה לְשָׁבוּעוֹת מִסְפָּר. וְהָאֵיךְ לֹא אֵדַע הוֹלַנְדִּית? — וּבְכֵן, גְּמַל־הָעֲנָק שֶׁכָּמוֹךָ, מַה תֹּאמַר כָּעֵת?"

מִיכָאֵל בָּלַע אֶת „גְּמַל־הָעֲנָק" וְלֹא אָמַר כְּלוּם. שׁוֹקֵל הָיָה אֶת הָעִנְיָן לְכָאן וּלְכָאן וְהִגִּיעַ לִידֵי מַסְקָנָה, כִּי כָּל הַסִּפּוּר יֵשׁ בּוֹ אוּלַי — בְּנִסִבּוֹת מְסֻיָּמוֹת — שֶׁמֶץ שֶׁל אֱמֶת. פִּתְאֹם עָלָה מַשֶּׁהוּ בְּדַעְתּוֹ.

„יִתָּכֵן שֶׁגַּם אֲנִי אֶסַּע אֵי פַּעַם לְאוֹסְטְרַלְיָה!" אָמַר בְּהִתְרַבְרְבוּת.

„בֶּאֱמֶת?" אָמַר בּוֹב בִּתְמִיהָה כֵּנָה.

„כֵּן, כֵּן!" הִבְטִיחַ מִיכָאֵל. „הֲרֵי אֶפְשָׁר שֶׁאַבָּא יִסַּע אֵי־פַּעַם לְשָׁם, וְאָז יִקַּח אוֹתִי עִמּוֹ. — אָהּ, זֶה יִהְיֶה נִפְלָא, בּוֹב!" נֶאֱנַח. „אֲנִי מְקַוֶּה, כִּי אֶרְכַּב כָּל הַיּוֹם עַל ,פּוֹנִי' וְלֹא אֵרֵד מִמֶּנּוּ בִּכְלָל, אֶלָּא רַק לִפְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶצְטָרֵךְ לְהִתְאַגְרֵף עִם קֶנְגּוּרוּ אֶחָד. הַאִם הִתְאַגְרַפְתָּ כְּבָר פַּעַם עִם קֶנְגּוּרוּ?"

„יִשְׁמְרֵנוּ הָאֵל!" קָרָא בּוֹב נִדְהָם כֻּלּוֹ. „אֵינֶנִּי מְאַחֵל לִי זֹאת כָּל עִקָּר. לַחַיּוֹת הַלָּלוּ הַלְּמוּת קָשָׁה בְּאֹפֶן נוֹרָא."

„הֶמְ–חֲבָל," אָמַר מִיכָאֵל מְאֻכְזָב בְּרוּרוֹת.

פִּתְאֹם נַעֲשָׂה שַׁתְקָן בְּיוֹתֵר וּפִהֵק אֲמִיצוֹת.

„אֱמֹר לִי—הַאִם מִשְׁתּוֹקֵק אַתָּה בֶּאֱמֶת לִנְסֹעַ לְאוֹסְטְרַלְיָה?"

שָׁאַל בּוֹב כַּעֲבֹר זְמַן מְמֻשָּׁךְ מִתּוֹךְ הִרְהוּרִים עֲמֻקִּים. אֲבָל מִיכָאֵל לֹא עָנָה יוֹתֵר.

הַשַּׁחַר דִּמְדֵּם.

בּוֹב כִּבָּה אֶת הַמְּנוֹרוֹת וְהִמְשִׁיךְ לִנְסֹעַ לְאוֹרוֹ הַחִוֵּר שֶׁל הַבֹּקֶר. מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ שֶׁל הַכְּבִישׁ רָבַץ הָעֲרָפֶל בִּשְׁכָבוֹת עֲבֻתּוֹת עַל כָּרֵי הַדֶּשֶׁא. הַנּוֹף הָיָה אָפֹר כֻּלּוֹ וְקוֹדֵר לְמַדַּי. סוֹף סוֹף – לְאַחַר שָׁעָה אַחַת בַּת קֹר וּרְטִיבוּת הֵגִיחָה הַחַמָּה.

מְכוֹנִית הוֹפִיעָה לִפְנֵיהֶם וְחָלְפָה לְיָדָם בְּקֶצֶב שִׁגְעוֹנִי. גֶּבֶר יָחִיד יָשַׁב בָּהּ, וּפָנָיו הָיוּ מֻסְתָּרוֹת לַחֲצָאִין בְּכֹתֶפֶת־עוֹר.

כַּעֲבֹר זְמַן מָה שָׁמַע בּוֹב מֵאֲחוֹרָיו יִלְלַת צוֹפָר צוֹרֶמֶת וּמְמֻשֶּׁכֶת. הוּא פָּנָה לַאֲחוֹרָיו וְרָאָה כִּי אוֹתָהּ הַמְּכוֹנִית, שֶׁחָלְפָה זֶה עַתָּה בְּצִדּוֹ, פָּנְתָה שׁוּב לַאֲחוֹרֶיהָ וְרָדְפָה אַחֲרָיו. הַגֶּבֶר שֶׁלְּיַד הַהֶגֶה יָשַׁב כָּפוּף עֲמֻקּוֹת עַל הַגַּלְגַּל וְנָסַע בִּמְהִירוּת מְסַחְרֶרֶת.

„כַּנִּרְאֶה נִטְרְפָה דַּעְתּוֹ עָלָיו." רָטַן בְּאִי רָצוֹן.

בְּכָל זֹאת נָתַן גַּז מָלֵא. שׁוּם נֶהָג אֵינוֹ אוֹהֵב שֶׁיַּעַבְרוּ עָלָיו.

וְאוּלָם בְּמִקְרֶה זֶה לֹא הוֹעִיל הַדָּבָר מְאוּמָה. הָרֶכֶב הַשֵּׁנִי הָיְתָה לוֹ מְכוֹנָה חֲזָקָה יוֹתֵר. לְלֹא רִסּוּן הִתְקָרֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר לִמְכוֹנִיתוֹ שֶׁל בּוֹב וְעָבַר לְיָדָהּ בִּרְטוּן וּנְשִׁיפָה. וְהִנֵּה בְּמֶרְחַק מָאתַיִם מֶטֶר מִלְּפָנָיו חָרְקוּ מַעְצוֹרִים. הַמְּכוֹנִית הַזָּרָה נֶעֶצְרָה לְפֶתַע כְּשֶׁהִיא עוֹמֶדֶת בְּרֹחַב הַכְּבִישׁ בְּכָל אָרְכָּהּ.

בּוֹב הִפְלִיט צַעֲקַת זַעַם וְדָרַךְ בְּכָל כֹּחוֹ עַל דַּוְשַׁת הַמַּעְצוֹרִים.

„לַעֲזָאזֵל! כְּלוּם שׁוֹרֵץ מָקוֹם זֶה שׁוֹדְדֵי מְכוֹנִיּוֹת?" נָהַם.

לֹא עָלָה בְּיָדָיו לַעֲצֹר אֶת מְכוֹנִיתוֹ בְּעוֹד מוֹעֵד. בִּתְנוּפָתָהּ הָאַחֲרוֹנָה נִכְנְסָה בְּרַעַם בְּצַלְעוֹתֶיהָ שֶׁל זוּלָתָהּ.

מֵחֲמַת כָּךְ נִקְרַע מִיכָאֵל שֶׁלֹּא בַּעֲדִינוּת מִתְּנוּמָתוֹ. רֹאשׁוֹ הִתְנַגֵּשׁ בְּגַלְגַּל הַהֶגֶה וּזְמַן מְמֻשָּׁךְ לֹא רָאָה כְּלוּם אֶלָּא רַק נִיצוֹצוֹת וְכוֹכָבִים הַמְרַצְּדִים לְנֶגֶד עֵינָיו בְּשֶׁלֶל צְבָעִים. אַחַר כָּךְ רָאָה שְׁנֵי גְבָרִים הַמִּתְגּוֹלְלִים עַל הָאָרֶץ בְּהִתְגּוֹשְׁשׁוּת סְמוּכָה וּמַרְבִּיצִים זֶה לָזֶה בְּאֶגְרוֹפֵיהֶם בְּמֵיטַב כֹּחָם. הָאֶחָד מֵהֶם הָיָה בּוֹב. הַשֵּׁנִי הָיָה חָבוּשׁ כִּפַּת עוֹר וְנִרְאָה מֻכָּר לוֹ מוּזָרוֹת.

פִּתְאֹם זָזָה הַכִּפָּה קְצָת הַצִּדָּה.

„אַבָּא!" צָעַק מִיכָאֵל.

בִּמְהִירוּת הַבָּזָק יָרַד מִן הַמְּכוֹנִית וְתוֹפֵף בִּשְׁנֵי אֶגְרוֹפָיו עַל גַּבּוֹ שֶׁל בּוֹב הַגָּדוֹל.

„עֲצֹר! עֲצֹר!" יִלֵּל. „זֶה אָבִי! זֶה אַבָּא שֶׁלִּי!"

שְׁנֵי הַגְּבָרִים הִרְפּוּ זֶה מִזֶּה וְקָמוּ לְאַט. מְכֻסֵּי אָבָק מִכַּף רֶגֶל עַד קָדְקֹד, עָמְדוּ שָׁם בְּפָנִים מְכֻתָּמוֹת וּסְרוּטוֹת וְלָטְשׁוּ עֵינַיִם זֶה בָּזֶה נְטוּלֵי לָשׁוֹן.

לְבַסּוֹף הִפְסִיק בּוֹב אֶת הַשְּׁתִיקָה.

„מַדּוּעַ לֹא אָמַרְתָּ זֹאת מִיָּד?" רָטַן נָבוֹךְ. „הֲרֵי דִּמִּיתִיךָ שׁוֹדֵד־דְּרָכִים!"

„וַאֲנִי דִּמִּיתִיךָ חַטְפָן," אָמַר מַר מִינֶרְיט נָבוֹךְ לֹא פָּחוֹת. „דִּמִּיתִי, כִּי בִּרְצוֹנְךָ לַחְטֹף אֶת בְּנִי."

שְׁנֵיהֶם הִסְתַּכְּלוּ בְּמִיכָאֵל שֶׁעָמַד בֵּינֵיהֶם זוֹרֵחַ כֻּלּוֹ כְּשֶׁהוּא מַחֲזִיק בְּיַד אָבִיו. כְּאִלּוּ לְפִי פְּקֻדָּה הִתְפָּרְצוּ בִּצְחוֹק בִּלְתִּי מְרֻסָּן.

„בֶּאֱמֶת, כַּאֲשֶׁר אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁלִּפְנֵי רֶגַע אֶחָד רָצִיתִי עוֹד לְחַנֵּק אוֹתְךָ..." גָּנַח בּוֹב בִּכְבֵדוּת וְשָׁאַף אֲוִיר. „בֶּאֱמֶת זֶה מְגֻחָךְ בְּיוֹתֵר!"

„אַל תִּתְפָּאֵר יוֹתֵר מִדַּי," גָּנַח מַר מִינֶוִיט. „גַּם אַתָּה הָיִיתָ מְקַבֵּל מָנָה כַּהֲלָכָה, אִלְמָלֵא הִתְעָרֵב הַנַּעַר בֵּינֵינוּ" — — וְאַחֲרֵי כֵן לָחֲצוּ יָדַיִם בְּחָזְקָה.

עַתָּה הֵחֵלּוּ לְגַבֵּב שְׁאֵלוֹת. לְעִתִּים דִּבְּרוּ שְׁלָשְׁתָּם בְּבַת אַחַת–דָּבָר שֶׁהִכְבִּיד מְאֹד עַל הַהֲבָנָה. אַךְ לְאַט לְאַט הִבְהִירוּ זֶה לָזֶה אֶת הָעִנְיָנִים.

מַר מִינֶוִיט סִפֵּר עַל הוֹדָעַת הָאַזְעָקָה שֶׁל מַר גְּרוּלִיךְ וְעַל יְצִיאָתוֹ הַמְבֹהֶלֶת מֵרוֹטֶרְדָם לְחַפֵּשׂ אֶת מִיכָאֵל.

בּוֹב תֵּאֵר אֶת הַהַרְפַּתְקָה שֶׁל הַלַּיְלָה שֶׁעָבַר וְלֹא שָׁכַח תּוֹךְ כְּדֵי כָּךְ לְתָאֵר כַּיָּאוּת אֶת מַעֲשֵׂי גְבוּרָתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל.

וּמִיכָאֵל?

וּבְכֵן, מִיכָאֵל עָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַמְפֻקָּח בְּיוֹתֵר שֶׁנִּתַּן לְהֵעָשׂוֹת בִּכְלָל: הוּא נִצֵּל אֶת הַהִזְדַּמְּנוּת הַטּוֹבָה הַזֹּאת כְּדֵי לְהִתְוַדּוֹת בְּוִדּוּי גָּמוּר.

תּוֹךְ כְּדֵי כָּךְ הִתְנַהֵג בּוֹב הַגָּדוֹל בַּהֲגִינוּת רַבָּה. כָּל אֵימַת שֶׁהִגִּיעַ מִיכָאֵל לְמָקוֹם עָדִין וְהִסֵּס, הָיָה בּוֹב חָשׁ לְעֶזְרָתוֹ וּמַמְשִׁיךְ בַּסִּפּוּר. וְהוּא הִשְׂכִּיל לְתָאֵר אֶת הַמְּאֹרָעוֹת בְּצוּרָה

מְבַדַּחַת כָּל כָּךְ עַד שֶׁאַבָּא מִינֶוְיט הַטּוֹב לֹא פָּסַק מִלִּצְחוֹק. וְכִי מַה יָּכוֹל הָיָה לַעֲשׂוֹת בְּסוֹפוֹ שֶׁל דָּבָר? הֲרֵי לֹא הָיְתָה לוֹ בְּרֵרָה אֶלָּא לִסְלֹחַ בְּרֹב חַסְדּוֹ.

לְבַסּוֹף אָמַר בְּדִיּוּק אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁאָמַר בּוֹב הַגָּדוֹל עוֹד לִפְנֵי כֵן.

„אָמְנָם נָכוֹן הוּא שֶׁלֹּא אַתָּה שָׁפַכְתָּ אֶת הַדְּיוֹ," אָמַר. „מַר גְּרוּלִיךְ כָּתַב לִי, כִּי אַחֲרֵי כֵן נִתְבָּרֵר שֶׁעָשָׂה זֹאת הֶחָתוּל — "

„אַתָּה רוֹאֶה!" הִפְלִיט מִיכָאֵל בְּקוֹל נִצָּחוֹן.

„אֲבָל," הִמְשִׁיךְ מַר מִינֶוְיט בְּחִיּוּךְ קַל חָבוּי, „כְּלוּם אֵינְךָ סָבוּר בְּכָל זֹאת כִּי הָיוּ עוֹד כַּמָּה נְקֻדּוֹת אֲחֵרוֹת שֶׁעֲלֵיהֶן אֶפְשָׁר הָיָה לִזְקֹף אֶת קְצָת הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה?"

מִיכָאֵל נִעְנַע רֹאשׁוֹ בִּשְׁלִילָה, אַךְ הֶעְדִּיף לְמַלֵּא אֶת פִּיו מַיִם. שָׂמֵחַ הָיָה שִׂמְחָה גְדוֹלָה לְמַדַּי שֶׁיָּצָא מֵהָעִנְיָן בְּחֶסֶד.

אַחַר כָּךְ בָּדְקוּ אֶת שְׁתֵּי הַמְּכוֹנִיּוֹת כְּדֵי לִבְחֹן אֶת הַנֶּזֶק.

מְכוֹנִיתוֹ שֶׁל בּוֹב נִמְצְאָה עוֹד בְּמַצָּב דֵּי תָּקִין; רַק הַזַּרְקוֹר וְהַמִּכְסֶה הִתְעַקְּמוּ. וְאוּלָם מְכוֹנִיתוֹ שֶׁל מַר מִינֶוְיט עָשְׂתָה רֹשֶׁם עָגוּם לְמַדַּי. הַדֹּפֶן הַשְּׂמָאלִי הָיָה שָׁבוּר לְגַמְרֵי. וְגַם הַמָּנוֹעַ נִזּוֹק כַּנִּרְאֶה בַּהִתְנַגְּשׁוּת. אַחֲרֵי הִתְיָעֲצוּת קְצָרָה הֵזִיזוּ שְׁנֵי הַגְּבָרִים אֶת הַמְּכוֹנִית לִפְאַת הַכְּבִישׁ וְהֶחְלִיטוּ לִדְאֹג לִגְרִירָתָהּ אַחֲרֵי כֵן.

שְׁלָשְׁתָּם הִמְשִׁיכוּ בַּנְּסִיעָה בִּמְכוֹנִיתוֹ שֶׁל בּוֹב.

תּוֹךְ כְּדֵי נְסִיעָה הִתְכּוֹפֵף מַר מִינֶוִיט פִּתְאֹם אֶל בּוֹב וְאָמַר נָבוֹךְ בְּמִקְצָת:

„סְלַח לִי, אֵינֶנִּי יָכוֹל לִזְכֹּר בִּכְלָל שֶׁשָּׁמַעְתִּי אֶת שִׁמְךָ לִפְנֵי כֵן."

בּוֹב הַגָּדוֹל הִסְתַּכֵּל בָּאֲוִיר קְפוּאוֹת וְאָמַר:

„שְׁמִי בּוֹב!"

„כֵּן, וְעוֹד–?" שָׁאַל מַר מִינֶוִיט.

„לֹא יוֹתֵר, רַק בּוֹב!"

„כָּךְ – מְשֻׁנֶּה!" רָטַן מַר מִינֶוִיט תָּמֵהַּ וְנִשְׁעַן אֲחוֹרַנִּית.

בּוֹב הַגָּדוֹל מְגַלֶּה אֶת זֶהוּתוֹ וּמוֹכִיחַ אֶת יְכָלְתּוֹ

וְשׁוּב הִפְסִיקוּ שְׁלֹשֶׁת הַנּוֹסְעִים אֶת נְסִיעָתָם.

לְיַד מִסְעָדָה שֶׁבְּצַד הַדֶּרֶךְ עָצְרוּ אֶת הַמְּכוֹנִית וְסָעֲדוּ אֶת לִבָּם בַּאֲרוּחַת בֹּקֶר גְּדוּשָׁה. וְאָמְנָם הָיוּ זְקוּקִים לְכָךְ, וּבְיִחוּד מִיכָאֵל. הוּא זָלַל כַּמּוּת בָּשָׂר דִּמְיוֹנִית וּמָרַח אֶת הַחֶמְאָה בְּעֳבִי אֶצְבַּע עַל הַלֶּחֶם. אֲבָל גַּם הַמְּבֻגָּרִים אָכְלוּ אֲכִילָה גַּסָּה.

אַחַר כָּךְ תָּפַס מַר מִינֶוִיט אֶת מְקוֹם הַנֶּהָג בְּעוֹד שֶׁבּוֹב הַגָּדוֹל יָשַׁב לוֹ לְצִדּוֹ.

גַּם הוּא רָצָה לֵהָנוֹת מֵהַנּוֹף בְּנַחַת – אָמַר.

קָרוֹב לְשָׁעָה עֶשֶׂר בַּבֹּקֶר הִגִּיעוּ לְרוֹטֶרְדָּם.

מַר מִינֶוִיט נָהַג אֶת הַמְּכוֹנִית דֶּרֶךְ סְבַךְ רְחוֹבוֹת וְסִמְטָאוֹת וּלְבַסּוֹף עָצְרוּ לִפְנֵי בַּיִת נָאֶה עַתִּיק שֶׁעַל שַׁעֲרוֹ הָיָה תָּלוּי שֶׁלֶט־פִּרְמָה עִם הַכְּתֹבֶת:

פטר מתאוס

אֵרִיק קְלָסֶן וּבְנוֹ

„וּבְכֵן, הִגַּעְנוּ!" אָמַר מַר מִינֶוִיט וְהִתְכּוֹנֵן לָצֵאת. וְאוּלָם נִשְׁאַר יָשׁוּב בִּמְקוֹמוֹ בְּפֶה פָּעוּר.

כִּי מִן הַפֶּתַח זִנֵּק הַמְּמֻנֶּה עָלָיו, מַר בֶּנְגֶּמַן הַנַּעֲלֶה וְהַנַּעֲרָץ, הַמְּנַהֵל הַכֹּל יָכוֹל שֶׁל סְנִיף הַפִּרְמָה קְלָסֶן וּבְנוֹ בְּרוֹטֶרְדָם. בְּחִפָּזוֹן יָרַד בַּמַּדְרֵגוֹת, פָּתַח אֶת דֶּלֶת הַמְּכוֹנִית וְהֶחֱוָה קִדָּה עֲמֻקָּה בְּצוּרָה מֻשְׁלֶמֶת. וְאַחֲרָיו הוֹפִיעוּ שְׁנֵי פְּרוֹקוּרִיסְטִים וּמְנַהֵל מַחְלָקָה אֶחָד וְאַף הֵם הֶחֱווּ קִדּוֹת.

נָטוּל לָשׁוֹן לַחֲלוּטִין הִבִּיט מַר מִינֶוִיט מִזֶּה לָזֶה. אוֹתָהּ קַבָּלַת פָּנִים חֲגִיגִית לֹא הֵבִין כָּל עִקָּר.

אַךְ לְבַסּוֹף הִתְפַּלֵּא עוֹד הַרְבֵּה יוֹתֵר—כִּי הִכִּיר שֶׁקַּבָּלַת הַפָּנִים אֵינָהּ מְכֻוֶּנֶת אֵלָיו בִּכְלָל.

בּוֹבּ הַגָּדוֹל יָרַד בְּשֶׁפִי וְנַחַת מִן הַמְּכוֹנִית בְּלִי לְהַבִּיעַ כָּל הִתְפַּעֲלוּת, וּכְמוֹ מַכָּר וָתִיק לָחַץ מִקֹּדֶם אֶת יָדוֹ שֶׁל מַר בֶּנְגֶּמַן, וְאַחֲרֵי כֵן אֶת יְדֵיהֶם שֶׁל שְׁנֵי הַפְּרוֹקוּרִיסְטִים וְשֶׁל מְנַהֵל הַמַּחְלָקָה. אַחַר כָּךְ פָּנָה לַאֲחוֹרָיו לְרֶגַע וְהִסְתַּכֵּל בְּמַר מִינֶוִיט וּבְמִיכָאֵל. אֲבָל רַק לִשְׁנִיָּה אַחַת – כִּי מִיָּד נֶעְלַם מֵאֲחוֹרֵי הַשַּׁעַר, כְּשֶׁרֹאשׁוֹ מַאְדִּים מוּזָרוֹת וּכְתֵפָיו זָעִים.

מַר מִינֶוִיט מִהֵר לָצֵאת מִן הַמְּכוֹנִית וְתָפַס אֶת מַר בֶּנְגֶּמַן, בְּנִגּוּד מֻחְלָט לְנִמּוּסֵי הַפָּקִיד, בְּכַפְתּוֹר מְעִילוֹ.

„בְּשֵׁם שָׁמַיִם. אֱמֹר נָא לִי, בְּבַקָּשָׁה, מִי הָיָה הָאָדוֹן?" גִּמְגֵּם.

מַר בִּנְגְמַן הִסְתַּכֵּל בּוֹ בְּהַפְתָּעָה רַבָּה וְהֵרִים אֶת גַּבּוֹת עֵינָיו בְּאִי רָצוֹן.

„זאת אֵינְךָ יוֹדֵעַ?" שָׁאַל.

הוּא הֵרִים אֶת זְרוֹעוֹ וְהִצְבִּיעַ עַל שֶׁלֶט הַפִּרְמָה שֶׁמֵּעַל לַשַּׁעַר. אֶצְבָּעוֹ הַמּוּשֶׁטֶת רָמְזָה בְּדִיּוּק עַל הַמִּלָּה „וּבְנוֹ".

„זֶה הָיָה בַּעַל הַפִּרְמָה הַצָּעִיר — ד"ר רוֹבֶּרְט קְלָסֶן," אָמַר בְּהַטְעָמָה, „הַבֵּן וְהַשֻּׁתָּף שֶׁל אֵרִיק קְלָסֶן!"

„אֶפְשָׁר לְהִשְׁתַּגֵּעַ מַמָּשׁ..." מִלְמֵל מַר מִינֶוִיט בְּקוֹל חָלוּשׁ וְגִשֵּׁשׁ בְּיָדוֹ לַאֲחוֹרָיו; וְאָמְנָם לְמַזָּלוֹ עָמְדָה הַמְּכוֹנִית עוֹד בִּמְקוֹמָהּ. וְאִלּוּ מִיכָאֵל, שֶׁשָּׂם לִבּוֹ בִּשְׁקִידָה לְכָל הַקּוֹרוֹת, הִתְחִיל פִּתְאֹם לְהַצִּיג רִקּוּד אִינְדִּיאָנִים אִלֵּם, אַךְ רַב הַבָּעָה לְמַדַּי.

כַּעֲבֹר שָׁעָה אַחַת הָיְתָה לְמַר מִינֶוִיט שִׂיחָה מְמֻשֶּׁכֶת רְצִינִית עִם בּוֹב הַגָּדוֹל, שֶׁהָיָה לְמַעֲשֶׂה הַבֵּן שֶׁל אֵרִיק קְלָסֶן מִסְדְּנֵי שֶׁבְּאוֹסְטְרַלְיָה. לְמִיכָאֵל לֹא הֻרְשָׁה לְהִשְׁתַּתֵּף.

כַּאֲשֶׁר נִקְרָא מִיכָאֵל סוֹף סוֹף עַל יְדֵי שְׁנֵיהֶם לְהִכָּנֵס לַחֶדֶר, בָּא אָבִיו לִקְרָאתוֹ בְּפָנִים זוֹהֲרוֹת מֵאֹשֶׁר וְנָתַן לוֹ נְשִׁיקָה.

„נַעַר!" אָמַר בְּהִתְרַגְּשׁוּת. „כָּעֵת אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בֶּאֱמֶת לְאוֹסְטְרַלְיָה. תָּאֵר לְעַצְמְךָ: בְּעוֹד שִׁשָּׁה שָׁבוּעוֹת נִסַּע לְשָׁם יַחַד עִם מַר קְלָסֶן — לַחֲוָיָה גְדוֹלָה מְאֹד!"

„מָה אַתָּה אוֹמֵר! בֶּאֱמֶת?" אָמַר מִיכָאֵל.

„כֵּן, בֶּאֱמֶת!" אָמַר אָדוֹן מִינֶוִיט.

„אֶל הַכְּ–כְּ–כְּבָשִׂים?" גִּמְגֵּם מִיכָאֵל.

„כֵּן, נָכוֹן!" הִתְעָרֵב בּוֹב הַגָּדוֹל בִּצְחוֹק. „אֶל שִׁבְעַ מֵאוֹת אֶלֶף הַכְּבָשִׂים וְאֶל הַסְּיָחִים."

אַחֲרֵי כֵן הִרְצִין וּמָשַׁךְ אֶת מִיכָאֵל סָמוּךְ אֵלָיו.

„הַחוֹשֵׁב אַתָּה עוֹד עַל הָעִנְיָן שֶׁל כֶּלֶב הַבַּרְזֶל?" שָׁאַל בְּקוֹל רָפֶה. „סְבוּרַנִי שֶׁאָבִי יִשְׂמַח מְאֹד, אִם אָבִיא לוֹ נַעַר אַמִּיץ כָּזֶה אִתִּי. הוּא הִנֵּהוּ זָקֵן נִפְלָא שֶׁיִּמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ בְּוַדַּאי. וּבְכֵן, יֵשׁ לְךָ חֵשֶׁק?"

אֵיזוֹ שְׁאֵלָה! וְאֵיךְ!

עֲדַיִן לֹא הָיָה מְסֻגָּל לִתְפֹּס אֶת הַכֹּל. אוֹסְטְרַלְיָה, סְיָחִים, קֶנְגּוּרִים וּשְׁבַע מֵאוֹת אֶלֶף כְּבָשִׂים הִתְרוֹצְצוּ בְּרֹאשׁוֹ – וְאֶת כָּל זֶה עָלָיו לִתְפֹּס וּלְעַכֵּל בְּבַת אַחַת!

עֵינָיו נוֹצְצוּ בְּנִצְנוּץ גָּדֵל וְהוֹלֵךְ.

„בּוֹב," אָמַר פִּתְאֹם. „בּוֹב הַיָּקָר וְהֶחָבִיב. צְבַט אוֹתִי פַּעַם צְבִיטָה חֲזָקָה בִּזְרוֹעִי כְּדֵי שֶׁאֵדַע בְּבִטְחָה גְּמוּרָה שֶׁאֵינֶנִּי חוֹלֵם."

בּוֹב הַגָּדוֹל לֹא הִנִּיחַ לוֹ לוֹמַר זֹאת פַּעֲמַיִם, וְצָבַט בּוֹ כַּהֲלָכָה.

„אוֹי!" צָעַק מִיכָאֵל וְהִרְגִּישׁ מַמָּשִׁית, כִּי הִנּוֹ עֵר.

וְאַחַר כָּךְ שָׂמַח שִׂמְחָה רַבָּה.

כַּעֲבֹר רֶגַע תָּחַב מַר בַּנְגֶּמַן נִדְהָם כֻּלּוֹ אֶת רֹאשׁוֹ מִבַּעַד לַדֶּלֶת וְשָׁאַל בַּחֲרָדָה אִם קָרָה לוֹ מַשֶּׁהוּ.

„לֹא, לֹא, מַר בַּנְגֶּמַן!" צָחַק בּוֹב הַגָּדוֹל.

„רַב תּוֹדוֹת!" אָמַר הַמְנַהֵל.

וּבְקוֹל רָפֶה קְצָת יוֹתֵר, בְּמִצְמוּץ עֵינַיִם לְעֵבֶר מַר מִינֶוִיט, הוֹסִיף מַר קְלָסֶן:

„אֵין זֹאת אֶלָּא קוֹל שִׂמְחָתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל."

סִיּוּם

כַּעֲבֹר שָׁבוּעוֹת רַבִּים קִבֵּל צְנִים בְּבֵית־סֵפֶר הַיַּעַר מִכְתָּב עָבֶה בִּמְיֻחָד וְעָלָיו בּוּל מִחוּץ לָאָרֶץ.

„אוֹסְטְרַלְיָה?" רָטַן בְּנַעְנוּעַ רֹאשׁ לְאַחַר שֶׁהֵטִיל בּוֹ מַבָּט מִמְּהֵה. „מוּזָר! מִי זֶה עָלוּל לִכְתֹּב לִי מֵאוֹסְטְרַלְיָה?"

אַחַר כָּךְ פָּתַח אֶת הַמִּכְתָּב וְהִבִּיט עַל הַחֲתִימָה.

„לֹא!" אָמַר בְּקוֹל רָם וְהִתְיַשֵּׁב עַל הַכִּסֵּא הַקָּרוֹב בְּיוֹתֵר.

„הֲרֵי זֶה לֹא יִתָּכֵן! – מִיכָאֵל מִינֶוִיט?!

רַק כַּעֲבֹר זְמַן מָה הִתְעַשֵּׁת כְּדֵי לִקְרֹא אֶת הַמִּכְתָּב. עֵינָיו גָּדְלוּ וְהָלְכוּ, הִתְעַגְּלוּ וְהָלְכוּ תּוֹךְ כְּדֵי קְרִיאָה, וְלִפְעָמִים פָּעַר אֶת פִּיו נְטוּל לָשׁוֹן.

בִּפְרָטֵי פְּרָטִים תֵּאֵר מִיכָאֵל אֶת כָּל קוֹרוֹתָיו עַד לַהַפְתָּעָה הַגְּדוֹלָה שֶׁהָיְתָה צְפוּיָה לוֹ בְּרוֹטֶרְדָם. אַחַר כָּךְ כָּתַב עַל אוֹדוֹת הַנְּסִיעָה לְאוֹסְטְרַלְיָה בַּיָּם, עַל סְעָרָה וְעַל מַחֲלַת־יָם, עַל יְמֵי שֶׁמֶשׁ, עַל בְּנֵי אָדָם נָכְרִים וְאַדְמַת נֵכָר.

הַמִּכְתָּב נִסְתַּיֵּם בְּמִלִּים אֵלֶּה:

„עַכְשָׁו אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בַּחַוָּה זֶה שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְנָפַלְתִּי כְּבָר שְׁמוֹנֶה פְּעָמִים מִן הַ,פּוֹנִי', אֲבָל בּוֹב חוֹשֵׁב שֶׁאֶלְמַד בְּכָל זֹאת אֶת הָרְכִיבָה. אֲנִיּוֹת מִתְנוֹדְדוֹת נוֹרָא, אֲבָל סְיָחִים

עוֹד הַרְבֵּה יוֹתֵר. אֲנִי חוֹשֵׁב מִפְּנֵי שֶׁהֵם קְטַנִּים יוֹתֵר. כָּל כָּךְ הַרְבֵּה כְּבָשִׂים יֵשׁ פֹּה שֶׁאִי אֶפְשָׁר לִסְפֹּר אוֹתָם, הֵם שׁוֹרְצִים פֹּה בַּהֲמוֹנִים. פֹּה מָקוֹם נֶהְדָּר. גַּם אַבָּא מוֹצֵא זֹאת וְהוּא מְאֻשָּׁר מְאֹד וְגַם אֲנִי. רַק קֶנְגּוּרִים עוֹד לֹא רָאִיתִי.

בּוֹב נֶחְמָד נוֹרָא וְגַם אָבִיו הָאִישׁ הַזָּקֵן. הוּא מוֹדִיעַ לְךָ שֶׁתָּבוֹא לְכָאן כְּשֶׁתִּגְמֹר אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר, וְהוּא יִשְׁלַח לְךָ אֶת דְּמֵי הַנְּסִיעָה. הֲתָבוֹא? בִּשְׁבִיל חֻפְשַׁת הַקַּיִץ הַדֶּרֶךְ רְחוֹקָה יוֹתֵר מִדַּי.

אִם אֶתְפֹּס קֶנְגּוּרוּ, אֶשְׁלַח לְךָ אוֹתוֹ!

דְּרִישׁוֹת שָׁלוֹם לְבָבִיּוֹת מֵאוֹסְטְרַלְיָה

יְדִידְךָ הַנֶּאֱמָן

מִיכָאֵל מִינֶוִיט

תִּזְדָּרֵז קְצָת לִגְמֹר אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר, כְּדֵי שֶׁתָּבוֹא בִּמְהֵרָה!"

יְדִידִי הַיָּקָר!

כֵּיצַד נִמְשַׁךְ הַסִּפּוּר וְאֵיזֶה הַרְפַּתְקָאוֹת עָבְרוּ עַל מִיכָאֵל בְּאוֹתָהּ אֶרֶץ הַפְּלָאִים אוֹסְטְרַלְיָה, זֹאת תִּקְרָא בְּכֶּרֶךְ הַשֵּׁנִי:

מִיכָאֵל בְּאוֹסְטְרַלְיָה

קוֹרוֹת עֲלִיזוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת נוֹעָזוֹת בְּאֶרֶץ הַפְּלָאִים

אוֹסְטְרַלְיָה